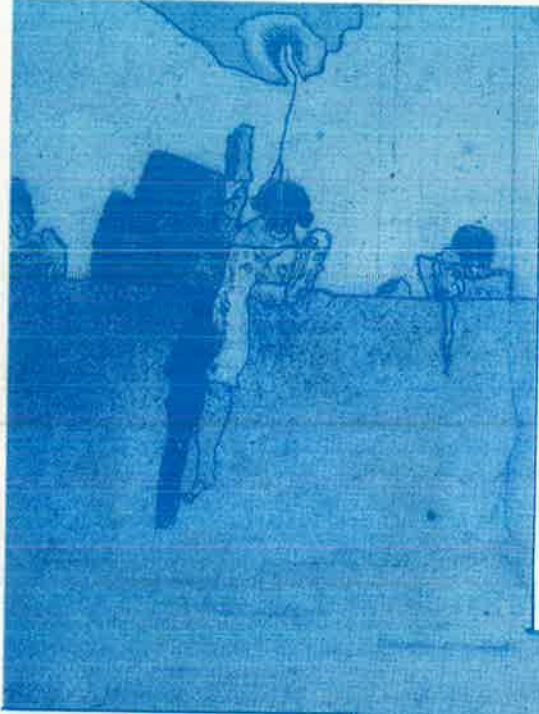

சுவிசுசு

காலாண்டுக் கவிதை இதழ்

சென்னையில்

கவீக்கோ

கிடைக்கும் இடங்கள்

நியூ புக் லேண்ட்ஸ்

52-சி, வடக்கு உஸ்மான் சாலை,
தி.நகர்,
சென்னை - 600 017.

திலீப் குமார்

216/10, ராமகிருஷ்ண மடம் சாலை
மயிலாப்பூர்
சென்னை - 600 004.

கீழைக் காற்று வெளியீட்டகம்

10, அலுவலியா சாகிபு தெரு,
எல்லீஸ் சாலை
சென்னை - 600 002.

சிப்துல் ரகுமான் நூல்கள்

கிடைக்கும் இடங்கள்

திருமகள் நிலையம்

55, வேங்கட நாராயணா ரோடு,
தி.நகர்,
சென்னை - 600 017.

நர்மதா பதிப்பகம்

16/2, ராஜாபாதர் தெரு,
தி.நகர்,
சென்னை - 600 017.

நியூ புக் லேண்ட்ஸ்

52-சி, வடக்கு உஸ்மான் சாலை,
தி.நகர்,
சென்னை - 600 017.

விஜயா பதிப்பகம்

20, இராஜவீதி,
கோவை.

சுபக்ரம்

காலாண்டுக் கவிதை இதழ்

கவிதை

மிரோஸ்லாவ் ஹோலுப்
ஜிபிக்கியு ஹெர்பர்ட்
கே.ஐயப்ப பணிக்கர்
பாப்லோ நெருடா

இளசை அருணா
மயூரா ரத்தினசாமி
நாஞ்சில் ஆ.ஆரிது
இரவீந்திர பாரதி
வெ.தேவராஜ்லு
விழி.பா.இதயவேந்தன்
அமரன்

நேர்காணல்

கவிஞர் ஈரோடு தமிழன்பன்

கருத்தரங்கம்

முருகு சுந்தரம்

கட்டுரை

கவிதை இன்னொரு வகை
- பா.செயப்பிரகாசம்

யதார்த்த புனைவு வெளிகளில் தலித் கவிதை
- ஹெச்.ஜி.ரகுல்

ராம்தாரி சிங் தினகர்
- எம்.சுப்ரமணியம்

கவிதையும் அறிவியலும்
- நெல்லை சு.முத்து

சிறப்புப் பகுதிகள்

பரம்பரைச் சொத்து
தேன்கூடு
வசனத்தில் கவிதை
நூலகம்
வேதக் கவிதை
கவிதைப் போட்டி
பாத்தி
அப்துல் ரகுமான் பக்கங்கள்

சுயக்

ஜூலை 2000

இதழ்:4

முதன்மை ஆசிரியர்
அப்துல் ரகுமான்

ஆசிரியர் குழு
மீரா
புவியரசு
பா.செயப்பிரகாசம்
இந்திரன்
பாலா
தமிழ்நாடன்
நை.மு.இக்பால்
பொன்.செல்வகணபதி
அறிவுமதி

ஓவியர்
புகழேந்தி

வடிவமைப்பு
கவிதா

தனி இதழ்	ரூ. 15
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 60
வெளிநாடு	ரூ. 160
ஆயுள் கட்டணம்	ரூ. 1000

கவிக்கோ

20, முதல் கடல்வழிச் சாலை
வால்மீகி நகர்
சென்னை - 600 041.
தொலைபேசி: 4417737
E-mail: kavikko@hotmail.com

காலக் கட்டாயம்

மரபுக் கவிதைக் காலத்தில் பத்திரிகைகளில் கவிதை வெளிவருவது அபூர்வம்.

'கல்கி', 'ஆனந்த விகடன்' தீபாவளி மலர்களில் மட்டும் கவிதைகள் வரும். இதற்கென்றே ஓர் ஐந்தாறு பேர் இருந்தார்கள். அவர்கள் தீபாவளிக்கு தீபாவளி எழுதுவார்கள்.

இப்போது காலம் மாறிவிட்டது. கவிதைகளை வெளியிடாத பத்திரிகைகளே இல்லை என்று சொல்லிவிட்டலாம். இலக்கியத் துறை சாராத பத்திரிகைகளிலும் கவிதைகள் வெளிவருகின்றன.

இந்தப் பத்திரிகைகளில் வெளிவருவதை எல்லாம் கவிதை என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும், முன்பு எப்போதும் இல்லாத கவிதை ஆர்வம் இப்போது பொங்கிப் பிரவகித்துக் கொண்டிருப்பது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

இந்த மாற்றத்துக்குப் புதுக்கவிதைதான் காரணம்.

முன்பு புலவர்களின் தனியுடைமையாக இருந்த கவிதை இப்போது பொதுவுடைமை ஆகிவிட்டது. மக்கள் சொத்து ஆகிவிட்டது.

புதினம், சிறுகதை என்ற வசன இலக்கியங்கள் கவிதையைக் கொன்று விடுமோ என்ற அச்சம் இருந்தது.

ஆனால் கவிதையோ தனக்கு எதிரியாக வந்த வசனத்தையே ஆயுதமாக எடுத்துக் கொண்டு போராடி வென்று விட்டது.

இன்று பொங்கிப் பிரவகித்துக் கொண்டிருக்கும் கவிதை ஆர்வத்திற்குக் கரைகள் சுட்டி வயல்களுக்குப் பாய்ச்ச வேண்டிய சுடமை கவிதை பற்றிக் கவலைப்படுவோருக்கு உண்டு.

இது காலக் கட்டாயம்.

அப்துல் ரகுமான்

திருமுகம்

■ கவிக்கோ-3 : எழுத்தெண்ணிப் படித்தேன் இதழில் நேர்ந்திருக்கிற முழுமை நிறைவு தற்செயலானது அன்று திட்டமிட்டது அருமை யாசத் திட்டமிட்டது இயலக் கூடியது. உங்களின் அனுபவங்களின் ஆழ அகலங்கள் அப்படி!

எதையென்று சொல்ல? யாவும் இருக்கின்றன. இல்லாத ஒன்றிரண்டும் வேறு இதழ்களில் இருக்கும் இந்த இதழின் வரவால் தமிழ்க்கவிதை உலகில் என்னென்னவோ சாதனைகள் நிகழப்போகின்றன இது கவிதை இதழ் அல்ல, ஓர் இயக்கம். இந்த இயக்கம் இந்தக் காலாண்டிதழை மட்டும்தான் அல்ல, கவிதை இலக்கிய வெளியீடுகளை யும் கவிதைக்கலை நிகழ்வுகளையும் தன் போக்கில் சாதிப்பது. உங்களை இயக்குநராகக் கண்டடைவதற்கு இந்த இயக்கம் இத்துணைக் காலம் காத்திருந்ததாகவே பொருகிறது. கலை சியாகக் கண்டடைந்து விட்டது! இத்தனை பாராட்டுகளும் வேறு எதற்காகவும் இல்லை. வேறு மாதிரி சொல்லத் தெரியவில்லை.

பாலாவிடம் அவர் எதிர்வினையைக்கேட்டு வாங்கி வெளியிடுங்கள். அது வேண்டும். அது தொரலாம். நாம் யாரும் ஒளிந்துகொள்ளவும் வேண்டாம், ஒளிக்கவும் வேண்டாம்.

நிறையத் தொகுதிகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. உரைகல் இன்னும் இருபக்கங்களை ஒருக்கலாம். கவிதைத்துறை ஒரு முழுமையான விமரிசகர் முன்வராதிருக்கும் சூழலில், கவிதை ஆர்வலர்களாக அறிய வந்திருப்பவர்களின் அபிப்பிராயங்களை யாவது நாம் தொடர்ந்து வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டிய சூழமை இருக்கிறது. உரைகல் பகுதி ஒருவகையான அறிமுகந்தான். என்மேலும் என்பது போல நியாயத் தராசுகளின் குரல்கள் நமக்கு வேண்டும். எதையும் அனுமதிப்போம், கள்ளக்குரல்கள் அம்பலமாகிவிடும்.

- பழமலய், சாலாமேடு.

■ வணக்கம் பல மூன்றாம் இதழில் கபிலனின் 'காணாப்பாடல்கள் கட்டுரை' நன்று. சமூகத்தின் அடிமட்டத்தில் இருப்பவரின் கலை வெளிப்பாட்டையும் சிரத்தையோடு வெளியிட்டமைக்கு நன்றி. பாலியல் மற்றும் பெண்களை கேலி செய்வதைத் தவிர்த்த காணாப்பாடல்களை (சினிமா மெட்டு இல்லாத) கவிக்கோவில் வெளியிடலாமே. இசை வடிவத்தின் துணையோடு சமூக அக்கறையைப் பிரதிபலிக்கும் காணாக்களை அடையாளம் கண்டு வெளியிடலாம். இந்த ஜனரஞ்சக கலை வடிவம் சரியான முறையில் வழிநடத்திப்பட்டால் நாட்டுப்புறப் பாடல்களைப் போல் ஜீவித்து நிற்கும் என்பதில் அய்யமில்லை. எந்தக் கலை வடிவமும் தீண்டத்தகாதது அல்ல என்பதை கவிக்கோ உணர்ந்திருப்பதைக் காட்டியது இக்கட்டுரை.

மயூரா ரத்தினசாமி, கோவை.

■ எத்தனையோ கவிதை இதழ்க் குழவிகள் சுருவிலேயே சிதைந்து வழிந்தோடிவிட்டன.

சில இதழ்கள் சவலைகளாய்ப் பிறந்து நொஞ்சங்களாய் நொடித்துப் போய்விட்டன! 'கவிக்கோ' இதழ் ஒருமுறை படித்தபின்

பழைய பேப்பர் காரணுக்கோ குப்பைக் கூடைக்கோ போடப்படும் இதழ் அன்று.

திரும்பத்திரும்பப் படித்துத் தமிழின்பம் நுகரும் இதழ்! 'கவிக்கோ' காலாண்டுக் கவிதை இதழ் நல்ல உடல் நலத்தோடு ஜனித்துத் தவறும் இதழ்!

படங்களில் புதுமை! கட்டுரைகளில் கட்டுறுதி! துணிந்து நடைபோடுங்கள். வாசகர்களுடன் கைகோத்து.

திங்கள் இதழாகத் தவழ்ந்து வரின் மகிழ்ந்து போவேன்!

கவிஞர் குழலவன், வேலூர்.

■ முக்கனிகளைப் போலக் கவையான கவிதைகள். இளங்கவிஞர் பக்கம், நேர்காணல், கவிதைப் போட்டி, கட்டுரை முதலியவை முத்துக்களாக என் இலக்கிய ஆர்வத்திற்கு முத்தங்களாய் அமைந்தன...

"திருட்டுப் பயல் கபிலர்" என்ற "கவிஞர் முனைவர்" 'பொன் செல்வகணபதி' அவர்களின் 'கவித் தொகை'ப் பாடல் பாவச் சமையச் செய்தது. தலைப்பு மகுடமாக மின்னியது.

கவிஞர் 'சிற்பி' அவர்களின் நேர்காணல் கவிஞருடன் உரையாடுவதுபோலவே உயிரோட்டமான எழுத்துக்களால் வாசகர்களை வளைத்துப் போட்டுள்ளீர்கள். "முன்னேறிய நாடுகளிலுள்ள உயர்ந்த கட்டிடங்களும், செல்வமும் என்னைக் கவரவில்லை, 'அவர்களின் உழைப்பு என்னை ஏங்க வைத்தது!" என்ற கவிஞர் சிற்பியின் வார்த்தைகள் சிற்பமாக வடிக்கப்பட்டிருந்தன போற்றத்தக்கதாகும்.

'இளங்கவிஞர் பக்கம்' என்ற பகுதி இளைய தலைமுறைக் கவிஞர்களை உருவாக்கும் அட்சயபாத்திரம் என்றால் அது மிகையன்று. 'கவிக்கோ' இதழ் குடும்பத்தினர் பாராட்டுதலுக்கும், போற்றுதலுக்குமுரியவராவர்.

உலகத் தமிழர்கள் போற்றும் இதழாகக் 'கவிக்கோ' வெற்றி பவனி வரும் என்பதற்கு ஒவ்வொரு எழுத்துக்களும், வார்த்தைகளும் சாட்சிகளாகும்!

கோ. தாமோதரன், அரக்கோணம்.

■ கவிதையை மட்டும் விழிகளை தரிசிக்கவிடாமல் கவிதையையும் கவிதையார்ந்த பகுதிகளையும் தரிசிக்க வைப்பது கண்டு மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இன்று கவிஞர் பக்கம் வளரும் இளங்கவிஞர்களுக்கு ஐர் உற்சாகபானம் என்பதில் ஐயமில்லை. கு.புகழேந்தியின் ஓவியங்களை கண்குளிரக் கண்டு மகிழ்ந்ததோடு ஓவியத்திற்காக இன்குலாப். காசி ஆனந்தன் எழுதிய கவிதைகளை உள் வாங்கிக் கொள்ள முடிந்தது. பிறமொழிக் கவிஞர்களை அறிமுகம் செய்யும் பெருமை கவிக்கோவையே சாரும்.

இரா. நாகராஜன், திருவையாறு.

■ கவிக்கோ தரமான தயாரிப்பு. ஓவியர் புகழேந்தி ஓவியங்களோடு இன்குலாப்பும், காசி ஆனந்தனும் மனதைப் பிழிந்து விட்டனர். சுருத்தரங்கம் பல் கோணப் பார்வையை அளிக்கிறது. பரம்பரைச் சொத்தோடு, கானாப்பாடல் என அனைத்தும் அருமை.

ச. விசயலட்சுமி, சென்னை.

■ கவிச்சுரங்கத்தின் மேல் அட்டை. உள்ளிருக்கும் பழச் சாற்றுக்கு இணையாகவே உள்ளது.

இக்காலத்தில் விளம்பர உதவியின்றி ஓர் இலக்கியத் தரம் வாய்ந்த கவிதைப் பத்திரிக்கை வெளியிடுவது என்பது நினைத்துக்கூடப்பார்க்க இயலவில்லை. இதனைத் துணிந்து செய்து கொண்டு இருக்கும் உங்களின் உரம் கொண்ட உள்ளத்திற்கு இந்த சாதாரண சாமானியன் நெஞ்சம் கனிந்த நன்றியைக் காணிக்கை ஆக்குகின்றேன்.

கம்மந்தூர் சிவ.அரு. ஆறுமுகம், சென்னை.

■ கடந்த கவிக்கோ இதழில் வெளிவந்த ஓவியர் புகழேந்தியின் ஓவியங்களும் அதை யொட்டிய தூரிகை செதுக்கிய கவிதைகளும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. தேன்கூடு மற்றும் பரம்பரைச் சொத்துப் பகுதிகள் கவிக்கோவின் தார்மீகச் சொத்தாக மினிர்கின்றன. என்றாலும் "கவிக்கோ" வடித்துள்ள அற்புதமான வடிவத்திற்கேற்றவாறு படைப்புகள் சிறப்பாக அமையாதது குறையாக உள்ளது. பழமலய், இன்குலாப், அபி போன்ற அனுபவமிக்க பெரியவர்களிடமே சறுக்கல் தெரிகிறது.

ஜனவரி 2000 இதழில் இடம் பெற்றுள்ள திரிசடை கவிதைகளில் நேற்றையக்களவு பகவய்யா எழுதிய 107 கவிதைகளில் இடம் பெற்றது.

"கவிக்கோ" இதழில் தங்களுடைய பக்கங்களில் தங்களின் பழைய சிறந்த கவிதைகளை "அலமாரியிலிருந்து..." என்ற தலைப்பில் வெளியிடலாமே.. தாங்கள் கடந்து வந்த முன்பதை என் போன்ற இணையோருக்கு சிறந்த பாடமாகும்.

இந்தியன் சமஸ், மன்னார்குடி.

■ இதழோடு இதழ்சேர்ந்தால் பிறக்கும் முத்தம் ஈருயிர்க்கே ககம்மகிழ்ச்சி கிடும்! இங்கே இதழோடு கவிக்கோவும் சேர்ந்தான்; நாட்டின் எத்தனையோ தமிழ்உயிர்கள் சிலிர்க்கும்! அந்தப் பதமான புதுக்கவிதைக் கீடாய்த் தேடிப் பார்த்தாலும் கிடைக்காதே இன்பம்! வானின் உதயத்துச் சூரினாய் உயர்ந்தே என்றும் உண்மைக்காய் உழைக்கும்! இதழ் வளர்க! வெல்க!

கவிஞர் த.மு.சா. காசா முகைதீன், மேல்பாளையம், நெல்லை-5.

■ "கவிதைப் போட்டி" அனைத்து மண் வாசனைகளும்

வீசுகின்றன. தயைகூர்ந்து இனி கவிதைக்கான அந்த ஓவியத்தைக் கவிதையுடன் பிரகரம் செய்யுங்கள்!

அ. புர்கானுல்லா, பள்ளபட்டி.

■ ஏடு அற்புதமாய் உள்ளது. ஏட்டிலுள்ள சுருத்துகள் கவிதைகள் எழுத்துகள் அனைத்தும் தரமாகவும் பயனுள்ளதாகவும் இருப்பது கண்டு மிகவும் மகிழ்ந்தேன். கவிஞர் சிற்பி அவர்களின் நேர் காணால் அற்புதம். தொடர்ந்து ஒவ்வொரு கவிஞரையும் பேட்டி கண்டு எழுதுங்கள். பெரியார் அவர்களை 'உயர் எண்ணங்கள் மலரும் சோலை' என்றார் பாவேந்தர். தங்கள் 'கவிக்கோ' ஏட்டைக் கண்டபோது 'உயர் எண்ணங்கள் மலரும் சோலை' என்ற எண்ணமே என்னுள்ளத்தில் எழுந்தது.

தாங்கள் ஓர் அற்புதமான கவிஞர் - தங்கள் கவிதைகளும் எழுத்துகளும் கூட பயன் மிக்கவை. தங்களின் அறிவாற்றலும், உயர்ந்த எண்ணங்களும் - பரந்த இதயமும் தங்கள் கவிதைகளிலும் எழுத்துகளிலும் பளிச்சிடுகின்றன.

தங்க சங்கராண்டியன்.

■ மேலை நாட்டுக் கவிஞர்களின் கவிதைகளுடன் மிக நேர்த்தியாக இதழ் இலக்கியத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாக அச்சம் - வடிவமும் சுருத்துகளும் மிக மிகச் சிறப்பாகவே உள்ளன.

கவிஞர் 'சிற்பி' அவர்களின் 'நேர்முகம்' அருமை. ஓவியர் புகழேந்தியை எத்தனை முறை பாராட்டினாலும் தரும். 'கவிக்கோ' சுருத்தான கவிதை இதழ் தொடர்ந்து வெளிவர வேண்டும்.

அழகுதாசன், கோவை.

■ ஒவ்வொரு இதழிலும் பல புதிய படைப்பாளிகளை. மொழி பெயர்ப்பின் வழிகாண முடிகிறது. 'கவிக்கோ' விடாது தொடரட்டும்.

மு.முருகேஷ், வந்தவாசி.

இரு கிழக்கு ஐரோப்பியக் கவிஞர்கள்

வ. கீதா, எஸ்.வி.ராஜதுரை

1998 ஜூலை 14-இல் காலமான மிரோஸ்லாவ் ஹோலுப் (Miroslav Holub), 'செக்மொழியில் எழுத நேரிட்ட ஓர் உலகக் கவிஞர்' எனக் கருதப்படுகிறவர். ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சிப் பண்பாட்டில் ஊறித் திளைத்த அவர் ஒரு விஞ்ஞானியும் நோய்த்தடுப்பு இயலில் வல்லுநருமாவார். அதிகாரத்திலிருப்போரின் கட்டளைகளுக்கு உண்மை வளைந்து கொடுக்காது என்பதை இடையறாது வலியுறுத்தி வந்த அவரது படைப்புகள் பல கடந்தகால 'சோசலிச' செக்கோஸ்லோவேக்கியாவில் பிரசுரிக்கப்படவே இல்லை, ஆட்சியாளர்களின் சந்தேகப் பார்வைக்கும் விசாரணைக்கும் உட்படுத்தப்பட்டுவந்த அவரது அனுபவங்கள் 'சர்யலிச'த் தன்மை வாய்ந்தவை. படைப்பாற்றலின் உச்ச நிலையில் இருந்தபோது மரணம் அவரைத் தழுவிக்கொண்டது. அதிகாரச் சக்திகளுக்குப் பணிய மறுத்த மற்றொரு கவிஞர் ஜிபிக்கினியு ஹெர்பர்ட் (Zbigniew Herbert) போலந்தில் பிறந்த அவர். தனது தாயகம் ஜெர்மானிய. ரஷ்ய ஆக்கிரமிப்புக்கு அடுத்தடுத்து உள்ளானதை நேரடியாக அனுபவித்தவர். மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் பயணம் செய்து இலக்கிய நண்பர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கிக் கொண்ட அவரது கவிதைகளில் கோபமும் சீற்றமும் குறைவு. எள்ளும் மெல்லிய நகையுணர்வும் அதிகம். இரு கவிஞர்களின் இரு கவிதைகள் - ஆங்கிலம் வழி தமிழில் இங்குத் தரப்படுகின்றன

அவசர சீகிச்சை

மிரோஸ்லாவ் ஹோலுப்

நகங்கிய விரல்களை
அவர்கள் கொண்டு வருகின்றனர்
குணப்படுத்துங்கள், டாக்டர்
எரிந்துபோன கண்களை
வேட்டையாடப்பட்ட இதயங்களை
நூறு வெள்ளை உடல்களை
அவர்கள் கொண்டு வருகின்றனர்
நூறு சிவப்பு உடல்களை
நூறு கறுப்பு உடல்களை
குணப்படுத்துங்கள், டாக்டர்!
ஆம்புலன்ஸ் வண்டிகளின் தட்டுகளில்
இரத்தத்தின் வெறியை
சதையின் அலறலை
கரிந்துபோவதின் மௌனத்தை
அவர்கள் கொண்டு வருகின்றனர்
குணப்படுத்துங்கள், டாக்டர்!

நாங்கள்
அங்குலம் அங்குலமாய்
இரவு தோறும்
நரம்பிலிருந்து நரம்புக்கு
தசையிலிருந்து தசைக்கு
விழிகளிலிருந்து பார்வைக்கு
தையல் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்
அவர்கள்
இன்னும் நீளமான குத்துவாட்களை
இன்னும் பெரிய ஓசையுடன் வெடிக்கும் குண்டுகளை
இன்னும் பெரிய புகழ்மிக்க வெற்றிகளைக்
கொண்டு வருகின்றனர்.
மடையர்கள்.

கூழாங்கல்

ஜிபிக்கினியு ஹெர்பர்ட்

கூழாங்கல்
ஒரு வருவற்ற படைப்பு
அதற்கு நிகர் அதுதான்
அதற்குத் தன் வரம்புகள் தெரியும்
அதில் நிரம்பியுள்ளது
ஒரு கூழாங்கல் அர்த்தம்
வேறு எதையும் நினைவூட்டாத ஒரு வாடை அதற்கு
எதையும் அது அச்சுறுத்துவதில்லை
எந்த ஆசையையும் அது தூண்டுவதில்லை
அதன் வேட்கையும் வேட்கையின்மையும்
நியாயமானவை. மாண்பு மிகுந்தவை
அதை என் கையில் வைத்திருக்கும்போது
என் மனத்தில் ஏற்படுகிறது
ஓர் அழுத்தமான உறுத்தல்
அதன் உன்னதமான உடலில் பரவுகிறது
ஒரு போலியான வெதுவெதுப்பு
-கூழாங்கற்களை அடக்க முடியாது
கடைசிவரை அவை நம்மைப்
பார்த்துக் கொண்டே இருக்கும்
அமைதியான, மிகத் தெளிவான கண்களுடன்.

நோயென்ன? மருந்தென்ன?

ஹைக்கூ, கஜல், சானட் போன்றவற்றை வேற்று மொழியில் படைப்பது என்பது, வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் வி.ஐ.பி. களுக்கு வேட்டியும் சேலையும் உடுத்திப் பார்ப்பது போன்றதுதான்.

குறள் வெண்பாக்களையும் திணை துறைகளுக்கு உட்பட்டியங்கும் சங்கப் பாடல்களையும், வேறு மொழியில் படைக்க முடியுமா? நம்நாடு, பண்பாடு, மொழி, மரபு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் காலத்துக்கேற்ற புதுமைகளையும் உள்வாங்கிக் கொண்டு படைக்கப்படும் தமிழ்க் கவிதைகள்தாம் வெற்றிபெறும்.

வெறும் முணுமுணுப்புகளைச் சன்னக் குரலில் பாடவேண்டிய கட்டாயம் ஒரு காலத்திலிருந்தது. பிரெஞ்சுப் புரட்சிக் காலத்தில் நான்தோறும் நூற்றுக் கணக்கானவர் தில்லட்டனில் பவி கொடுக்கப்பட்ட போதும், முப்பது லட்சம் யூதர்கள் ஹிட்லரால் ஈவிரக்கமின்றிக் கூட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டுப்பதைக்கப்பட்ட போதும், இக் கொடுமைகளை எதிர்க்க அஞ்சிய பிரெஞ்சுக் கவிஞர்களும், ஜெர்மானியக் கவிஞர்களும் சன்னக் குரலில் முணுமுணுத்தனர். இப்போது நம் நாட்டுக்குச் சன்னக்குரலும் முணுமுணுப்பும் தேவைதானா?

தாகூர் சன்னக் குரலில் முணுமுணுத்தபோது, நஸ்ருல் இஸ்லாம் ஆங்கில ஆதிக்கத்துக்கு எதிராக உரத்த குரலில் எரிமலையாக வெடிக்கவில்லையா? டபிள்யூ. எச். ஆடனும், ஸ்டீபன் ஸ்பெண்டரும் உரத்த குரலெடுத்துப் பாடத் தொடங்கியதும், சன்னக்குரலில் ஊமைக் கனவுகளை வாசித்துக் கொண்டிருந்த டி.எஸ். எலியட் தமது 'ஃபோர் குவார்ட்ஸ்'இல் தம் குரலை மாற்றிக் கொள்ள வில்லையா? 'மச்சு பிச்சு' என்று புரியாத கவிதைகளையும் பாடிக்கொண்டிருந்த சிலிக் கவிஞன் பாப்லோ நெருடா, இறுதிக் காலத்தில் மாலுமிகள், செங்கற் குளைக்காரர்கள், சுரங்கப் பணியாளர், ரொட்டி சுடுவோர் ஆகியோருக்கும் புரியும்படி எளிய பாடல்களுக்கு (Natural Song) மாறிவிட வில்லையா?

இன்று விடுகதைகளும், துணுக்குகளும், டைரிக்கற்றிப்புகளும், காத்துவாய்க் கண்ணராவிக்களும் தானே கவிதை என்ற பெயரில் தமிழன் காலில் இடறுகின்றன. கவிதைக்கு ஒரு மரியாதை தேவையில்லை என்பது இவர்கள் கருத்து.

நம் நாட்டில் மௌனத்தை மொழிபெயர்க்கும் தத்துவக் கவிஞர்களுக்குப் பஞ்சமில்லை. இவர்கள் ஞானநிலையை எப்படிப் பெற்றார்கள்? போதி

மரத்தின் அடியில் அமர்ந்தா? ஹிரா குன்றுக் குகையில் குடியிருந்தா? அல்லது போதலேர் போல, ரேம்போ போல, பாரதி போல மதுவும், அரினும், கஞ்சாவும் அருந்திவிட்டுத் தமது இயல்பான மனநிலையைச் சிதைத்து வேறுபட்ட ஞான தரிசனங்களுக்காக முயன்றார்களா? இந்த 'ஏட்டுத் தத்துவஞானிகள்' நம் நாட்டுச் சித்தர்களையும் சூஃபிக்களையும் விடவா இனித் தத்துவம் பாடி விடப் போகிறார்கள்?

தமது உள்ளத்தில் தோன்றும் வக்கிர உணர்வுகளை ஞானக் கூத்துகளாகக் கற்பனை செய்து எழுதும் அதிமேதாவிக்க் கவிஞர் கூட்டம் ஒன்று இந்நாட்டில் உள்ளது. தாம் எழுதுவதுதான் உண்மையான கவிதையென்று தம்பட்டம் அடித்துக் கொள்ளும் இக்கூட்டம், பாரதிக்குப் பிறகு கவிதைத்தாய் கருத்தடை செய்து கொண்டாள் என்றும் ஓயாமல் கூவிக் கொண்டிருந்தது. இவர்கள் படைப்புக்களை, இவர்கள் மாமன் மாமிகளை விட்டே பாராட்டி எழுதச் சொல்லி, இவர்கள் பத்திரிகையிலேயே வெளியிட்டு, இவர்களே தங்களுக்கு முடிசூட்டிக் கொள்வார்கள்; வெளிநாடுகளிலும் விளம்பரப்படுத்திக் கொள்வார்கள். ஆனால் தமிழர் நெஞ்சில் நுழைய முடிவதில்லை, இவர்கள் ஊமைப்பாட்டில் உலகமே அடங்கியிருப்பதாக, இவர்களுக்கு இவர்களே ஓயாமல் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள்; எழுதிக்கொண்டிருப்பார்கள்; ஆனால் நமக்குத் தெரியும் இவர்கள் எங்கே கன்னக்கோல் வைக்கிறார்கள் என்று,

ஸ்பானியப் பெருங்கவிஞனான லார்கா "எந்தவொரு கலையாக இருந்தாலும் அதைச் சுவைக்கும் போது நம்மை மெய்மறக்கச் செய்யவேண்டும்; அந்த சன்னதம் (Duende) இல்லாதது உண்மையான கலையன்று" என்று கூறுகிறான் கவிதைக்கும் அது பொருந்தும். பாலா சொன்னபடி இழந்த அழகியத்தை மீட்பதுதான் அதற்குவழி ஒரு மின்னல்வெட்டும், புன்னகையும் மட்டுமே முழுமைபெற்ற கவிதை ஆகா.

தமிழ்க் கவிஞன் தமிழை முதலில் கற்க வேண்டும், தமிழ் இலக்கிய மரபுகளைப் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பாரதி, பாரதிதாசனைப்போல் இன்றைய தேவைகளையும், கனமான கருத்துக்களையும், மக்கள் உள்ளத்தில் நேராசுச் சென்று உட்காரும்படி சுவையாகப் பாடும் புதிய மரபுகளை இன்றைய புதுக்கவிஞர்கள் தோற்றுவிக்கவேண்டும்.

முருகு சுந்தரம், சேலம்.

தீக்குச்சி

இளசை அருணா

ராஜாராம் மோகன்ராய் காலத்தில்
எனக்குப் பெயர் சதி
ராஜகோபாலாச்சாரி காலத்தில்
எனக்குப் பெயர் மதுவிலக்கு.
சிலப்பதிகாரத்தில் எனக்குப்பெயர்
கண்ணகியின் ஓற்றைக்கால் சிலம்பு...
மணிமேகலை காலத்தில்
எனக்குப் பெயர் காயசண்டிகை...
சிவ்காசியில் எனக்குப் பெயர்
குழந்தைத் தொழிலாளர்...
இந்தியாவில் எனக்குப்பெயர்
எழுத்தறிவின்மை
பாரதி பார்வையில் எனக்குப்பெயர்
அக்கினிக்குஞ்சு...
பீமராவ் அம்பேத்கர் காலத்தில்
எனக்குப் பெயர் நிற்பேதம்
காரல்மார்க்ஸ் எனக்காக
கடைப்பிடித்தசின்னம்
அரிவாள் சுத்தியல்...
சோமாலியாக் குழந்தைகளின்
அடிவயிற்றில் எரியும்
யானைப் பசி...
பற்றினால் எரியும்
சிவப்புப் பந்தம்
பற்றாவிட்டால்
50 பேரோடு
தீப்பெட்டிக்குள் அடங்கிவிடும்

அறியப்படாத அந்தரங்கம்

மயூரா ரத்தினசாமி

எனது
அறியப்படாத அந்தரங்கம்
அடங்காக ஆச்சரியம்
அந்தஸ்தையும்
அந்தஸ்து வழி
ஆட்சியிலும் நான்.
தனிப்பட்ட ரகசியங்களுக்குள்
நுழைந்துவிடாதபடி
காவலிருப்பதே பெரும்பாடு.
நுழைய முயன்று
தோற்றவர்களால்
அது அறியப்படாததாலேயே
நிலைத்திருக்கிறது தகுதி.
அவர்களுக்குள்ளும் இருக்கிற
அதே ரகசியங்களை
நான் அறிந்ததாலேயே-
தெரிந்ததாக நடிப்பதாலேயே-
சாத்தியமாகிறது என் இருப்பு.
அசந்தர்ப்பமாகவோ
அஜாக்கிரதையாகவோ
என்னால் இதை
பாதுகாக்க முடியாத போது
நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம்
வெற்றி பெறலாம்.
அதுவரை நடக்கட்டும்
அந்தரங்கங்களின் ஆட்சி.

ஈரோடு தமிழன்பன்

சந்திப்பு: கோ.தாமோதரன்

■ உங்களுக்குக் கவிதை எழுதத் தூண்டுதலாக இருந்தவர். இருந்தவை பற்றி?

இவ்வினாவிற்கு இரண்டு கோணங்களிலிருந்து விடை சொல்வது பொருத்தமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். நான் பிறந்த ஊர் ஈரோடு மாவட்டத்திலுள்ள சென்மீமலை. அங்குள்ள மலை மிகப்பெரிய வானளாவிய மலையும் அன்று ஏதும் விளையாத மொட்டைப் பாறையும் அன்று. என் இளம் பருவத்தில் கவிதைகள் அறிமுகம் ஆகும் முன்பே அறிமுகமாகியிருந்த அது, கவிதையாகத் துடித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு வசனமாகவே எனக்குத் தென்பட்டது. பள்ளி நாட்களிலிருந்தே அதன் சரிவுகளில் என்னுடைய எழுதப்படாத கவிதைகள் மரங்களாய், செடிகளாய், கொடிகளாய், தளிர்களாய், பூக்களாய் நிறைந்துகிடந்தன. ஊரிலுள்ள நெசவாளர்களின் தறியோசை, இராட்டை ஓசை முதலியன வெல்லாம் என் எழுதப்படாத கவிதைகளின் யாப்பு ஓசைகளாக என்னைச் சுற்றிலும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தன. இவை ஒரு வகையிலான என் கவிதைக்குரிய தூண்டுதல்கள் என்று சொல்லலாம்.

இன்னொரு கோணத்தில் எனக்கு வீட்டிலேயே அமைந்த தமிழ்ச் சூழலைக் குறிப்பிடலாம். அந்தக் காலத்தில் பெரும் புலமையோடு விளங்கிய என்னுடைய தாத்தா திரு. இராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் விட்டுச் சென்ற தமிழ் இலக்கியச்

செல்வம் என்னை எடுத்து மடியில் கிடத்திக் கொண்டது என்னுடைய அண்ணன் திரு. ந. தங்கவேல் அவர்கள் பாரதிதாசனுடைய அழகின் சிரிப்பு, இசையமுது போன்ற நூல்களைக் கொடுத்து இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கவிதையின் பக்கமாக என் கவனத்தைத் திருப்பிவிட்டார்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக எனக்குள் இருந்து கவிஞனாகப் புறப்பட்டு வரத் துடித்துக் கொண்டிருந்த நானே எனக்குத் தூண்டுதலாக இருந்தேன்.

■ முதல் கவிதை எப்போது எழுதினீர்கள். எதைப் பற்றி?

நான் எட்டாவது, ஒன்பதாவது வகுப்பில் படிக்கும்போதே 'கய சிந்தனை' என்னும் கையெழுத்து ஏட்டின் ஆசிரியனாக இருந்தேன். அவ்வேட்டில் கதைகள், கவிதைகள் எழுதியதோடு படங்களும் வரைந்திருக்கிறேன். கையெழுத்து ஏட்டிலும், அச்சுப் பத்திரிகையிலும் எழுதுவதற்கு முன்பே கவிதை என்ற பெயரில் விளையாட்டாக நான் எழுதியவை பல உண்டு. புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் தாக்கத்தால் நான் எழுதிய தமிழ் பற்றிய கவிதை கோவையிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த 'வசந்தம்' என்னும் ஏட்டில் வெளிவந்தது. அதே சமயத்தில் என் வீட்டிற்கு முன் கோடையில் விறகு வெட்டிக் கொண்டிருந்த ஓர் ஏழைத் தொழிலாளி என்னுள் ஏற்படுத்திய அதிர்வுகளை 'விறகுவெட்டி' என்ற தலைப்பில் கவிதையாக்கினேன் அக்கவிதையும், முன்பு

குறிப்பிட்ட கவிதையும் ஒரே சமயத்தில் 'வசந்தம்' என்ற இதழில் அச்சில் வெளிவந்தன.

■ உங்களை மிகவும் பாதித்த கவிஞர்கள் யார்?

முதலிடத்தில் 'பாரதிதாசன்,' இந்திய அளவில் என்னை மிகவும் பாதித்த கவிஞர் 'இரவீந்திரநாத் தாகூர்' உலகளவில் 'வால்ட் விட்மன்,' இவர்கள் என்னை மிகவும் கவர்ந்த, பாதித்த கவிஞர்கள். என் கவிதைகளில் அரசியல், சமூகம் ஆகிய நிலைகளில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்திய கவிஞர்கள் என்று 'பாப்லோ நெருடா' முதல் பல முற்போக்குக் கவிஞர்களை நான் குறிப்பிடலாம். எனக்குப் பிடித்தமான கவிஞர்கள் என்று 'அல்லாமா இக்பால்,' ஸ்ரீஸ்ரீ, ஆக்ஞேயா, தினகர், மயாக்கோ வ்ஸ்கி, கலில் ஜிப்ரான், சாண்ட்பர்க். என்று நீளமான பட்டியல் உண்டு. இன்று கவிதை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் தமிழ்க் கவிஞர்கள். கலைஞர் மு.க. அப்துல் ரகுமான், சிற்பி, இன்குலாப், அபி, புவியரசு, மு.மேத்தர், வைரமுத்து, அறிவுமதி, பாலா, தணிகைச் செல்வன், பொன். செல்வ கணபதி, கபிலன் என இப்படித். தொடங்கும் பலரும் ஒவ்வொரு வகையில் எனக்குப் பிடித்தமானவர்களே... ஆயினும், பாதிப்பது வேறு, பிடித்திருப்பது வேறு.

■ நீங்கள் தமிழ்ப் புலவர் பட்டம் பெற்றவர், மேல்நாட்டுக் கவிதைகள்மீது எப்போது நாட்டம் ஏற்பட்டது?

என் பள்ளி நாள்களிலேயே 'இரவீந்திரநாத் தாகூரின் 'கீதாஞ்சலி', 'கல்லின் வேட்கை', 'கனி கொய்தல்', 'பட்டிப் பறவைகள்' போன்ற நூல்களை ஆங்கிலத்தில் படித்திருக்கிறேன். புலவர் கல்லூரியில் படிக்கும்போது மேல்நாட்டு இலக்கியங்களைத் தமிழ் இலக்கியங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பார்வை எனக்கு ஏற்பட்டது 1955 இல் தஞ்சையிலுள்ள நாட்டார் பேரவை நடத்திய கட்டுரைப் போட்டியில் 'சங்க இலக்கியச் சால்பு' என்ற தலைப்பில் கட்டுரை எழுதி முதல் பரிசைப் பெற்றேன். அப்பொழுதே குறுந்தொகைக் கவிதையை 'இராபர்ட் பிரவுனிங்' என்ற ஆங்கிலக் கவிஞரின் கவிதையோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டி எழுதியிருந்தேன். புலவர் மாணவர் ஒருவர் அப்படி எழுதியது அன்று பெரிய வியப்பாகப் பேசப் பட்டது. இன்று தமிழ்ப் புலவர்களில் பலர் ஆங்கிலப் புலனையும் பெற்றுத் திகழ்கிறார்கள்.

■ புதுக்கவிதை எழுதக் காரணமாக இருந்தது எது?

தமிழ்க் கவிதை உலகில் பாரதி, பாரதிதாசன் ஆகியோர் ஏற்படுத்திய அதிர்வுகளை அடுத்து. ஒரு புதிய மாற்றத்தை தமிழ்க் கவிதை உலகம் எதிர்கொள்ளும் சூழல் ஏற்பட்டது. தமிழில் செய்யுள் மரபு, பொருள் மரபு மாறிக் கொண்டே

தான் வந்திருக்கின்றன. மாறுவது ஒன்றே மாறாதது என்னும் இயங்கியல் விதி இலக்கியத்திற்கும் பொருந்தக் கூடியதுதானே! தமிழ் மரபுகளைப் பற்றிய அழுத்தமான எண்ணமும், தேர்ச்சியும் இல்லாமலும் தமிழ், தமிழர் வாழ்வு, தமிழ்க்கலை பண்பாட்டுக் கூறுகளில் ஈடுபாடு இல்லாமலும் மேல்நாட்டுக் கவிதைகளில் கண்ட புதுமைகளைத் தமிழில் கொண்டு வரும் முயற்சிகள் சிலரால் இங்குச் செய்யப்பட்டன. பாரதி உருவாக்கி வைத்த மனித சமூகத்தைச் சிதைத்துத் தனித்தனி மனிதர்களின் களவு, விரக்தி, வெறுப்பு, நிராசை, அடிமன ஊசலாட்டம், எனப் பலவற்றைக் கவிதைகளாக்கினர். இப்பின்னணியில் பாரதி, பாரதிதாசன் வழியிலான மானுட மீட்சி, மானுட மேன்மை, பகுத்தறிவு, சமதர்மம், பெண் விடுதலை ஆகியவற்றைக் கவிதைகளில் சாதிக்கப் பழைய கவிதை சொல்லும் மரபிலிருந்து ஒரு புதிய தரிசனம் தேவைப்பட்டது. அத்தரிசனமே நான் புதுக்கவிதை எழுதக் காரணமாயிற்று.

■ 'வானம்பாடி' இயக்கத்தில் உங்கள் பங்கு என்ன?

கோவையில் 'வானம்பாடி' இயக்கம் தோற்றம் கண்டபோது அதில் நான் உறுப்பினர் இல்லை. அதே சமயத்தில் எழுபதுகளில் சென்னையில் புதுக்கல்லூரியில் பணியாற்றத் தொடங்கிய நாள்களில் தோழர் இளவேனில் 'கார்க்கி' என்னும் புரட்சிகரமான தமிழ் இதழை நடத்தினார். அந்த இதழில் எழுதிக் கொண்டிருந்த எனக்கு வானம்பாடி இதழில் எழுதுவதும் கருத்தியல் அடிப்படையில் இசைவானதாகவே இருந்தது. வானம்பாடி மூன்றாவது இதழில் வானம்பாடிகளின் கொள்கைப் பிரகடனமாகவே அதன் முகப்பில், 'வானத்தைக் கீறியே வைகறைகள் பறித்தெடுப்போம்' என்ற என் கவிதை வெளிவந்தது. கருத்து முரண்பாடுகளால் வானம்பாடி இயக்கம் உடைந்தது. 'வேள்வி' என்ற பெயரில் இன்னொரு இதழ் தொடங்கப்பட்டது. அதிலும் நான் எழுதினேன். வானம்பாடி இதழில் கவிதைகள் எழுதிக்கொண்டிருந்தபோதே கவிதையின் செய்முறை குறித்த என் சிந்தனைகள் அதைக் கடந்து இயங்கிக் கொண்டிருந்தன.

■ 'பேராசிரியர்கள்' எங்களிடமிருந்து கவிதையைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள் என்று ஞானக் கூத்தன் புலம்பிக் கொண்டிருக்கிறாரே! அதைப் பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

'புலம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்' என்று நீங்களே சொல்லிவிட்டீர்கள். அதைப்பற்றி நான் என்ன கருத்துச் சொல்வது!

■ அப்துல் ரகுமான், சிற்பி, நீங்கள் மூவரும் ஏறத்தாழ நூற்பதாண்டுகளாக தொடர்ந்து கவிதைத் துறையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அப்படி இருந்

தும் சிற்றிதழ்களும், அவற்றைச் சார்ந்த விமர்சனங்களும் உங்கள் பெயர்களைக் குறிப்பிடுவதில்லையே ஏன்?

புது முயற்சிகளுக்கு இடமாக இருப்பன, புதிய எழுத்தாளர்களையும் கண்டுபிடித்துத் தரும் சாதனமாக இருப்பன; தரமான இலக்கியங்களை அறிமுகப்படுத்த வாயிலாக இருப்பன சிற்றிதழ்கள். ஆயினும், இச்சிற்றிதழ்கள் அனைத்திற்கும் அடிப்படையில் ஒரே நோக்கம் இருப்பதில்லை. தத்தம் நோக்கத்திற்கேற்ப இலக்கியங்களை இனம் காட்டவும், விமர்சனம் செய்யவும் அவை தகுதியும், உரிமையும் உடையவை. ஆயினும் தத்தம் நிலைபாடுகளோடு வேறுபாடு கொண்டிருப்பனவற்றைப் பகைமைக்கண் கொண்டு பார்த்து ஒதுக்குவதும், தள்ளுவதும், உதாசினப்படுத்துவதும் இலக்கிய நேர்மை இல்லை. குறுகிய நோக்கும், குழு மனப்பான்மையும் கொண்ட சிற்றிதழ்கள் கவிதை வளர்ச்சிக்கு எதிர் நிலையில் செயல்படுவன. பாரதி கவிதையை வளர்த்தவர் என்று சொல்கிறவர்கள் பாரதிதாசனை அங்கீகரிக்க மறுப்பதற்கு இக்குழுமனப் பான்மையும், குறுகிய நோக்கும் அல்லாமல் வேறு என்ன காரணம் இருக்க முடியும்? பாரதிதாசனை "இந்தியச் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு தமிழ்க்கவிஞராக சொல்லப்பட்ட ஒருவர்" என்று ஒரு விமர்சகர் எழுதுகிறார். "பாரதிதாசன் சமுதாயத்திற்கு ஏதோ செய்திருக்கிறாரே தவிர, தமிழுக்கு ஒன்றும் செய்துவிடவில்லை" என்று பின் நவீனத்துவம் பற்றிப் பேசுகின்ற இன்னொரு விமர்சகர் எழுதுகிறார். இவர்கள் தமிழன்பனையோ, அத்துல் ரகுமானையோ, சிற்பியையோ எப்படிச் குறிப்பிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியும்?

■ மறறத் தமிழ்க் கவிஞர்களிடமிருந்து உங்களை வேறுபடுத்தும் தன்மைகள் எவை?

சிலர் எழுத்துக் கவிதைகளில் மட்டும் (Written Poetry) ஈடுபட்டிருப்பர். சிலர் பேச்சுக் கவிதைகளில் (Spoken Poetry) மட்டுமே எப்போதும் ஈடுபட்டிருப்பர். இடையறாமல் இவ்விரண்டிலும் ஒவ்வொன்றிற்குமுரிய தனித்தன்மைகளை அழுத்தமாக வெளிப்படுத்தும் கவிதைகளை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். சிலர் கோட்பாடுகளின் அப்பட்டமான முழக்கத்தை கவிதையாக்குகின்றனர். சிலர் அழகியல் ஆலாபனைகளை மட்டும் கவிதையாக்குகின்றனர். கலையம்சத்தை இழந்துவிடாத, அதே சமயத்தில் கலையம்சத்தின் அதிகாரம் தலைதூக்கி ஆடிக் கருத்து உயிர்ப்புகளை முடக்கி விடாத கவிதைகள் என்னுடைய கவிதைகள் என நினைக்கிறேன்.

அகமனக்காட்சிகளைப் படிமப்படுத்துவதிலும், அகத்திலும், புறத்திலும் நுட்பத் தேக்கங்களாக

உள்ள சொற்களைப் பயன்படுத்துவதிலும் நான் பலரிலிருந்து வேறுபடுகிறேன்..

■ கவிதைத் துறையில் நீங்கள் ஆற்றிய அரிய சாதனை என்று எதைக் குறிப்பிடுவீர்கள்?

1965-இல் என்னுடைய புதினம் (நாவல்) 'நெஞ்சின் நிழல்' முதலில் வெளிவந்தது. ஆயினும் அதற்கு முன்பே நான் எழுதி முடித்திருந்த வசன கவிதையால் ஆகிய ஒரு நூல் 'சிலிர்ப்புகள்' என்பது. அதற்கு முன்னுரை எழுதிய தாகூர் நூல்களின் மொழிபெயர்ப்பாளராகிய திரு. வீ.ஆர்.எம். செட்டியார் அதனை 'கவிதைத் தாழ்மகாள்' என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். இன்று பிரபலமாகி இருக்கும் சில கவிஞர்கள் அதற்குப் பின் அந்தப் பாணியைக் கடைப்பிடித்தனர்.

தமிழில் முதன்முதலாக எழுதப்பட்ட புதுக்கவிதையிலான பயண இலக்கியம் என்னுடைய "உன் வீட்டிற்கு நான் வந்திருந்தேன் வால்ட் விட்மன்" என்ற நூலாகும். கார்க்கியில் எழுதி வெளிவந்த என்னுடைய 'சிவப்பு முக்கோணம்', வெள்ளிக் கிழமை, முதலிய கதைக் கவிதைகள், புதுக்கவிதையில், ஒரு புதிய பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தியவை. புதுக்கவிதையில் கதைக்கவிதைக்கு உரிய அறிமுகத்தை உருவாக்கியதோடு, அப்படிப்பட்ட கவிதைகளை அதிகமாக எழுதியவன் என்றும் விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர். பேராசிரியர். கலாநிதி கைலாசபதி "தேவைக்கேற்ப வேறுபடும் ஓர் ஓசை நயத்தைப் பேச்சோசையின் அடிப்படையில் உருவாக்கிக் கொள்ள முயன்று அம்முயற்சியில் தமிழன்பன் விதந்துரைக்கத்தக்க வகையில் வெற்றி பெற்றுள்ளார்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். சாதனை முடிந்திருந்தால் சரித்திரம் தொடர்வதற்கு வாய்ப்பில்லை; என் அரிய சாதனை என்பது இன்னும் நிகழ்த்தப் படவில்லை என்பதை நான் உணர்கிறேன்.

■ திரைப்படத் துறையில் உங்கள் அனுபவம் என்ன?

திரைப்படத்திற்கு நான் கதை எழுதவேண்டும் என்று என் நண்பர்கள் விரும்பியதின் விளைவு தான் என்னுடைய முதல் புதினம் (நாவல்) 'நெஞ்சின் நிழல்', திரைப்படத்தில் எழுதித்தான் ஆகவேண்டும் என்று திராத வேட்கை எனக்கில்லை. ஆனால், நான் போகிற போக்கில் திரைப்படத்திற்கு ஒரு முத்தம் தரவும், அது கொடுத்தால் ஒரு முத்தம் பெறவும் இப்போதும் கூட எனக்குத் தடையில்லை. எண்பதுகளின் தொடக்கத்தில் 'வசந்தத்தில்' ஒரு வானவில்' என்னும் படத்திற்கு என் நண்பர்கள் வேண்டிக் கொண்டதால் கதை, வசனம் எழுதினேன். அதன் துணை இயக்குநராகவும் பணியாற்றினேன். திறமை வாய்ந்த அர்ஜுனா, என்பவரால் இயக்கப்பட்ட அப்படம் இலங்கையில் வெற்றிகரமாக ஓடியது. தம் குடும்பத்தினர்

அப்படத்தைப் பார்த்துப் பாராட்டியதாகவும், தாம் இன்னும் பார்க்கவில்லை என்றும் கலாநிதி கைலாசபதி யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து எழுதியிருந்த கடைசிக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார். அதன் பின் இயக்குநர் கே. பாலசுந்தர் 'அச்சமில்லை அச்சமில்லை' என்ற தம்முடைய படத்திற்காக ஒரு பாடல் எழுதித்தர முடியுமா? என்று கேட்டார். தேர்தலை அங்கதம் செய்து நான் எழுதிய 'கையிலே காசு வாயில் தோசை குத்தினேன் முத்திரை கொடுத்தாங்க சில்லரை... என்ற பாடல் அப்படத்தில் இடம்பெற்றது. மக்களின் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றிருந்த போதிலும், வானொலியிலும், தொலைக் காட்சியிலும், அரசியல் இருப்பதாகச் சொல்லித் தடை செய்யப்பட்டது.

பிறகு ஏழாவது மனிதன் படத்தை இயக்கிய திரு. ஹரிகரன் தம் படத்திற்கு (படத்தின் பெயர் ஞாபகமில்லை). கஜல் (Gazal) பாணியில் ஒரு பாட்டு வேண்டுமென்று கேட்டு என்னிடம் வந்தார் எழுதிக் கொடுத்தேன். தீபன் சக்ரவர்த்தி பாடிய அப்பாடல் மிக இனிமையானது. இவை தவிர எண்ணற்ற இசைப் பாடல்களைத் தொலைக் காட்சி, வானொலி ஆகியவற்றுக்கு நான் எழுதியுள்ளேன். இசைமேதை எம்.பி. சீனிவாசன் இசையமைத்த இருபதுக்கு மேற்பட்ட என்னுடைய பாடல்கள் எனக்கு மிகுந்த மனநிறைவைத் தருவன. காரணம், என் பாடலில் மாத்திரமல்லாமல் அவருடைய இசை அமைப்பிலும் ஒரு சமூக அக்கறை உண்டு. இன்றும் கூட வானொலியில் பாடகராக அறிமுகமாக விரும்புகிறவர்கள் இன்னின்னாருடைய பாடல்களைத் தேர்வுக்காகப் பாடலாம் என்று தெரிவித்திருக்கும் பட்டியலில் பாரதி, பாரதிதாசன் பெயர்களோடு என் பெயரும் உண்டு.

■ நீங்கள் இதுவரை பெற்ற பரிசுகள், விருதுகள் பற்றி...

என் மாணவப் பருவத்திலிருந்தே பரிசுகளும் விருதுகளும் என்னை நோக்கி வரத்தொடங்கின. ஈரோடு தமிழலக்கியப் பேரவையின் தங்கப்பதக்கம்.

தமிழக அரசின் 'பாரதிதாசன் விருது,' தமிழக அரசின் "கலைமாமணி விருது," முரசொலி அறக் கட்டளையின் "கலைஞர் விருது" ஈரோடு தமிழலக்கியப் பேரவையின் "இராணா இலக்கிய விருது" ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன. என் முதல் கவிதைத் தொகுதிக்குத் தமிழக அரசின் முதல் பரிசை 1974-இல் பெற்றேன். புத்தாயிரத்தின் முதல் ஆண்டில் "பனிபெய்யும் பகல்" என்ற கவிதை நூலுக்காகத் தமிழக அரசின் முதல் பரிசைப் பெற்றேன். என்னுடைய முதல் சிறுகதைத் தொகுதி "மழைநாளில்" என்பது பாரத ஸ்டேட் வங்கியின் (ஸ்டேட் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா) முதல் பரிசைப்

பெற்றது. அமெரிக்காவின் வாஷிங்டன் தமிழ்ச் சங்கம் 1996இல் அளித்த "புதுக்கவிக்கோ" என்ற பட்டம் முதல் வியாசர்பாடி முத்தமிழ் ஆய்வு மன்றம் வழங்கிய "ஞாலக்கவிக்கோ" என்ற பட்டம் வரை பட்டங்கள் பல உண்டு.

■ உங்கள் வெளிநாட்டுப் பயண அனுபவங்கள் பற்றி?

இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு நான் சென்றிருக்கிறேன். பயண அனுபவங்களைப் பற்றிப் பேசியும், எழுதியும் உள்ளேன்.

■ அடுத்து வெளிவரவுள்ள உங்கள் நூல்கள் யாவை?

'முத்தாரம்' இதழில் முப்பத்துமூன்று (33) வாரங்கள் நான் எழுதிவந்த "புயலின் மையத்தில் ஒரு பூந்தென்றல்" என்ற கட்டுரைத் தொடர், 'பாரதி தாசனோடு புத்தாண்டுகள்' என்ற தலைப்பில் அச்சாகி உள்ளது. "வள்ளுவம்" இருதிங்கள் இதழிலும், முத்தாரம் இதழிலும் தொடர்ந்து நான் எழுதிவந்த கவிதைகள் "வணக்கம் வள்ளுவ" என்ற தலைப்பில் நூல் வடிவில் அச்சில் வளர்ந்து வருகிறது. "கலைப் படைப்பா? கைவினைப் பொருளா? என்ற தலைப்பில் மேல்நாட்டுக் கவிதைகளைப் பற்றிய ஒரு கட்டுரைத் தொகுப்பும் வெளிவர உள்ளது.

■ உங்கள் கவிதைகள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளனவா?

என் கவிதைகள் "ஞானபீடம்", "சாகித்திய அகாடமி" மைய அரசின் இந்திமொழி மேம்பாட்டுத்துறை ஆகியவற்றால் இந்தி மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. வங்காளம், பஞ்சாபி மொழிகளிலும் சில கவிதைகள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. அண்மையில் வெளிவந்த என்னுடைய "மின்மினிக்காடு" என்னும் கவிதை நூல் பேராசிரியர் சங்கர நாராயணனால் ஆங்கிலத்தில் முழுமையாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டு "மருதா பதிப்பகத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அவர் ஏறத்தாழ என்னுடைய இருபது கவிதை நூல்களையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். ஒவ்வொன்றாக வெளிவரும். மனோன் மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகம் "பாரதி தாசனும் அவருக்குப் பிறகும் - தமிழில் நவீன கவிதை"ஓர் அறிமுகம்" என்ற நூலிலும் என் கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்புகளோடு, என் கவிதைகளைப் பற்றிய விமர்சனமும் இடம்பெற்றுள்ளன. மலையாளப் பேராசிரியர் மோகன்குமார், கேரள சாகித்திய அகாதமிக்காகச் செய்யும் தமிழ்க் கவிதைகளின் மலையாள மொழி பெயர்ப்புக்கு என் கவிதைகளையும் தேர்வு செய்துள்ளார்.

கேள்விகளால் ஒரு புத்தகம்

மூலம் : பாப்லோ நெரூடா

தமிழில் : ப. குணசேகர்

தன்னுடைய ஆடையைப்
புதுப்பிப்பது அதே வசந்தமா?
ஈக்கள் தங்கள்
இறகுகளில் எழுதியவற்றைப்
பட்டாம்பூச்சிகள் படிப்பது எப்போது?
தனது பயணக் குறிப்பைத்
தெரிந்து கொள்ளத்
தேன் அறிந்த எழுத்துக்கள் எவை?
எந்த எண்களைக் கொண்டு
இறந்த தனது போர்வீரர்களைத்
கழித்துக்கட்டும் எறும்பு?
அசையாது நிலையாக நிற்கையில்
சூறாவளிகளுக்கு என்ன பெயர்?
சாவுச் சந்தில்
தொடர்ந்த முயற்சிக்குச்
சரியான பொருள் என்ன?
எல்லா நதிகளும் இனிப்பானால்
கடலுக்கு
எங்கே இருந்து வந்தது உப்பு?
பருவகாலங்களுக்குத் தங்கள்
சட்டையை மாற்றவேண்டும் என்ற
பக்குவம் எப்படித்தெரிந்தது?
ஒளியை நோக்கி மேலே செல்ல வேண்டும்
என்று வேர்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?
கடலை அடையாத நதிகள்
எந்த நட்சத்திரங்களோடு பேசுகின்றன?
பட்டாம்பூச்சி தன்னை மாற்றிக்கொண்டால்
பறக்கும் மீனாக மாறி விடுமோ?
இரக்கத்திற்குள் நுழைந்து கொண்டால்
காண்டாமிருகம் எத்தனை நாள் வாழும்?
குளிர்காலத்தில்
வேருக்கு அடியில் குனிந்து மறைந்து
இலைகள் வாழுமா?
வானத்தோடு பேச
பூமியிடமிருந்து
மரம் கற்றுக் கொண்டது என்ன?
மாதுளைச் சாற்றிடம்
செம்பவளங்கள் செப்புவது என்ன?
நீல வண்ணம் பிறந்தபோது
நெஞ்சம் களித்துக்
கத்தியது யார்?

மற்றும் ஒருமுறை
பச்சை ஆடைகள்
வசந்தம் வழங்குவது ஏன்?
ஒதுங்கிய நீரின் ஆழத்தில்
பாடுவது யார்?
சர்க்கரையும் உப்பும்
வெள்ளை மாடத்தைக் கட்ட
உழைப்பது உண்மையா?
எறும்புப் பூற்றில்
கனவுகள் கடமையா?
கடலின் மையம் எங்கே?
அலைகள் அங்கே
எப்போதும் போகாதது ஏன்?
நீலவண்ண நீர் பாடல் இசைக்கையில்
வானவதந்தி எப்படி வாசம் அடிக்கும்?
மஞ்சளாவதை உணர்ந்ததும்
இலைகள்
தற்கொலை செய்து கொள்வது ஏன்?
கறுப்புக் கண்ணீர் சாக்குகளை
இடிமேகம் எங்கிருந்து கொண்டு வந்தது?
தானிய விளைநிலங்களில்
தங்கத்தை எண்ணிவிட்டனரா?
விதைபோடுவதா அறுவடை செய்வதா
எது கடினம்?
ரோஜா நிர்வாணமாக உள்ளதா?
அல்லது அதுமட்டுமே அதன் உடையா?
வேர்ச் செல்வத்தை
மரங்கள் மறைத்து வைத்தது ஏன்?
புகை, மேகங்களோடு
பேசுவது உண்டா?
பழைய சாம்பல்
நெருப்பருகே போனதும்
சொன்னது என்ன?
நீள வெண்பற்களைக் கொண்டு
அரிசி புன்னகைப்பது யாரிடம்?
தேனீக்கள் துரத்தும்
குருட்டு மனிதன் செல்வது எங்கே?
மஞ்சள் நாணயத்தைக் கொண்டு
இலையுதிர்காலம் வாங்குவது என்ன?
இலைகள் கீழே விழும்வரை
கிளைகளில் தங்கி இருப்பானேன்?

சிற்பி இலக்கிய விருது

2000 ஆண்டுக்கான சிற்பி இலக்கிய விருது கவிஞர் புவியரசுக்கு வழங்கப்பட்டது. விருது வழங்குபவர் பி.கே.கிருஷ்ணராஜ வாணவராயர். சிற்பி உடனிருக்கிறார்.

வாழ்நாள் சாதனையாளர் மீரா

கவிஞர் சிற்பி அறக்கட்டளை இந்த ஆண்டு கவிஞர் மீராவுக்கு 'வாழ்நாள் சாதனையாளர் பட்டயம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது. பட்டயம் வழங்குபவர் வாணவராயர். புவியரசும் சிற்பியும் உடனிருக்கின்றனர்.

கவிதை - இன்னொரு வகை

பா. செயப்பிரகாசம்

ஒவ்வொரு கவிஞனுக்கும் கவிதை அவனது கடந்த காலத் தோள்கள் மீது உட்கார்ந்திருக்கிறது. கவிஞன் தன் சமகாலக் கவிதையைக் கடந்தகால உயரங்களிலிருந்து எடுத்துக் கொள்கிறான். இதனாலேயே - பிற கலை, இலக்கிய வடிவங்கள் கடந்த காலத்தின் புஞ்சைத் தானியங்களாய் அருகிவிட்ட நிலையிலும், கவிதை பிரதான நெல்வயலாக வளர்ந்து வருகிறது. இதற்குப் பிற கலை, இலக்கியங்களின் வடிவ வெளிப்பாடுகள் முக்கிய காரணம்.

காலம், மொழி இரண்டையும் சரியாகக் கைப்பிடிக்கும், அகப்படுத்துகிற கவியின் கையில் கவிதை தங்கியிருக்கிறது.

காலம், மொழி இரண்டையும், சரியாகக் கைப் பற்றுகிறபோது, படைப்புக்கள் காலம் தாண்டியவையாகி நிற்கின்றன. இடம், எல்லை தாண்டியவையாகின்றன. ஒரு மொழிக்குள் தோன்றினாலும், மொழி கடந்தவையாயும் ஆகிவிடுகின்றன. கவிதை வல்லமை இதுவே.

மொழி-சமகாலத்தை சமூக அக்கறையோடு வந்தடைகிற எந்த இலக்கியக்காரனும், தனக்கான மொழியைக் கண்டடைகிறான். கடந்த காலக் கவிதை மொழியை கிரகித்து, நிகழ்கால மொழியை எதிர்கொண்டு, எதிர்காலக் கவிதை மொழியை நிர்ணயிக்கிறான். கவிதை மொழி பற்றிய முக்காலப் பிடிமானமும் கொள்கிறவன் சமகால மொழியை வடிவமைக்கிறான்.

தார்மீக ஆவேசம், மன எழுச்சி 'சட்'டென்று கடரும் கூம்பு வடிவச் சூறாவளியாய்க் கவிஞனுக்குள் எப்போதும் நிகழ வேண்டும். தார்மீக ஆவேசம், மனவெழுச்சி எப்போதும் அவனை உலுக்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். கவிதையின் தகத்தகாயம் சமூக அக்கறையிலிருந்து உருக் கொள்ளும் ஒளி; சம கால நிகழ்வுகள், கருத் தோட்டம் எந்த அளவு ஆழமாகத் தடங்கள் பதிக்கிறதோ, அந்த அளவு படைப்பும் சுடர்விடுகிறது. முதலில் தனக்குள் அசைவுகளைப் பிறப்பித்து, இரண்டாவதாய்த் தான் சார்ந்த துறையிலும், பிறகு சமூகத்தின் மீதும் மறுபதிவைத் தருகிறது.

இங்கு கவிஞன் சமூக அறிஞனாகத் திகழ்வது அவசியமாகிப் போகிறது. உள்வாங்கப்படாத

ஏதொன்றும் சமூக உறவுகள் பற்றிய ஆய்வு, தெளிவுகளை வந்தடைய முடியாமல் செய்கிறது. ஒரு படைப்பாளி சமூகவியலாளனாக மாறாமல், வெறும் நுகர்வாளனாக ஆகிப்போகிற ஆபத்து நிகழ்கிறது. ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் தன்னளவில் சமூகத் தெளிவுள்ள ஞானவான் ஆகக் கடமைப்பட்டவன். அப்பேர்ப்பட்டவன், சமூகத்தின் மனச்சாட்சியாகத் திகழ்கிறான்.

கவிதையுலகில் நம் காலத்தில் மொத்த மகூலம் எடுத்தவன் பாரதி. கலப்பட மற்ற வெள்ளாமை செய்தவன். அவன் தனது காலத்தின் தேசியக் கனவிலிருந்தும் "ஏற்ற நீர்ப் பாட்டினிசையிலும், நெல்லிடிக்கும் கோற்றொடியார் குக்குவெனக் கொஞ்சம் மொழியினிலும் சுண்ணமிடிப்பார் தஞ்சவை மிகுந்த பண்களிலும், பண்ணை மடவார் பழகுபல பாட்டினிலும் வட்டமிட்டுப் பெண்கள் வளைக்கரங்கள் தாமொலிக்கக் கொட்டியிசைத் திடுமொர் கூட்டமுதப் பாட்டினிலும்" - நெஞ்சைப் பறிகொடுத்து, கவிதை வெள்ளாமை எடுத்தவன். கவிதை நிலத்தில் அவனுக்கு முன் பரந்து கிடந்த மக்களின் வாய்மொழி வடிவங்களை, கக்கத்தில் இடுக்கிக் கொண்டவன். அவனுக்கு முன் இந்நிலத்தில் செழித்துக்கிடந்த வாய்மொழி இலக்கியங்களும், நாட்டார் மரபுகளும் அவன் கவிதைகளுக்குத் தோள்களும் தலைச்சோறும் (முதல் சோறு) ஆகின. அப்படித்தான் ஆக முடியும்.

அந்தக் காலத்தில் கல்விப் பயிற்சி உடையவர்கள் கை விரல் எண்ணிக்கையில் தான் இருந்தார்கள். அதற்கும் அப்பால் விரிந்து பரந்து மக்கள் கூட்டம் இருந்தது. தேர்ந்த கல்வியாளர்களுக்குக் கவிதை போல, பெருந்திரள் மக்கள் கூட்டத்திற்கு விடுகதை, சொலவடை, கதைப் பாடல், தாலாட்டு, ஒப்பாரி, சடங்குப் பாடல், காதுகுத்துப்பாடல் போன்ற வாய்மொழி மரபிலக்கியம் இருந்தது. மக்கள் போலவே இவையும் நிலமெங்கும் கொட்டிக் கிடந்தன.

எழுத்து வடிவக் கவிதைக்கு ஊடாக இருக்கிற இசை ஒழுங்கு, லயம் காலம் காலமாக வாய்களாலும் காதுகளாலும் வளர்க்கப்பட்ட வாய்மொழி இலக்கியத்தின் கொடை. எதுகை, மோனை என்ற இசை லயத்தின் ஊற்று வாய்மொழி இலக்கியங்களில், பேச்சு வாழ்த்தில் காணக் கிடக்கிறது. அங்கிருந்து எடுத்துச் செழுமைப்

படுத்தி, முறைப்படுத்திக் கவிதை தனக்கான ஒழுங்கு நிலையை வரித்துக் கொண்டது.

மதுரைக் கோயில் ஓர் அரசனால் ஒரே ஒரு காலத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டது அல்ல. ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஒவ்வொரு மன்னனால் சிறுகச் சிறுகச் கட்டப்பட்டுச் சேர்மானம் ஆனது. கவிதை வடிவமும் காலங்களின் சேர்மானம். கவிதை என்பதற்குள்ளும் காலம் காலமாய் வந்த வாய்மொழி இலக்கியங்களின், மரபுகளின் சேர்மானம் தரும்பிக் கிடக்கிறது.

பேச்சோசை மொழியிலிருந்து-வாய்மொழிச் சேகரிப்பிலிருந்து கவிதை உருவானது. கவிதையின் தாய், ஏட்டில் ஏறா வாய்மொழி இலக்கியம்.

கவிதை இன்றைக்குப் புதிய தளத்துக்குப் பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. கணவாய் வழியாக நடக்கிற காற்றுப் போல, கணவாய்க்கு வெளியே விரிந்து கிடக்கும் சமவெளிப் பசுமையாலும் தனுமைச் சூழலாலும் அது உணரப்படுகிறது. அது போலவே கவிதைத் துறையிலும் மாற்றம் ஓசைப்படாமல் உணரப்படுகிறது.

கவிதை மொழி புதிய சொற்களை சொல்லாடல்களை, சொற்சேர்க்கைகளைத் தேடுகிறது. ஏனெனில் அது புதிய வாழ்க்கையை, அந்த வாழ்க்கையில் எழும்பிய கருத்துக்களைச் சொல்லுக்குள் கொண்டு வர எத்தனிக்கிறது.

புதிய சொல்லாக்கங்கள் இருவகையாக நிகழலாம். நாம் விரும்பினாலும், விரும்பாவிட்டாலும் ஏற்கனவே இருந்தது நிலமானிய சமூக முறை. நிலமானிய சமூக உறவுகளின் இறுக்கமான வார்ப்பான கிராமம், இரத்த உறவுகள், வேளாண்மை, வாழையடி வாழையென வந்த பழக்க வழக்கம், பண்பாடு இவையெல்லாம் நவீன சமூகத்தின் தாக்கத்தில் 'பொட்'டென பட்டுப் போய்விடவில்லை. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உருமாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுவரையிலான இந்த வாழ்க்கைக்காகக் கைவசப்பட்ட மொழி மக்களிடம் இன்னும் அப்படியே உள்ளது.

சமூகத் தளத்திற்கு முற்றாகவே புதிய விசயம், புது மாற்றம் வந்துவிட்டாலும் மொழி அப்படியல்ல. அதனுடைய ஜீவன் இன்னும் மக்களின் உறவுகளில், பேச்சுமொழியில் தங்கியுள்ளது. புதிய உயிர் ஏற்றி உலவச் செய்து கொண்டிருப்பது. மக்கள் சமூக தளத்துக்குப் புதிதாக வந்திருக்கிற விசயங்களை, அர்த்தப் பாதிப்புகளைப் படைப்பாக்கமாக வழங்குகிறபோது, மக்களுடைய மொழியிலிருந்து

வாய்மொழி மரபிலிருந்து எடுத்துப் புதுக்குவது அவசியமாகிறது.

படைப்பாளியின் சிந்தனைக்குள்ளிலிருந்து மட்டும் பிறப்பதல்ல சொல்லாக்கம். ஏற்கெனவே வாழ்ந்து, சிந்தித்து, சேகரித்து வைத்துள்ள மக்களின் அறிவுச் சேமிப்பிலிருந்தும் எடுத்தாள்வது.

மக்களின் வாழ்மொழியில் வளமான சொற்களஞ்சியங்கள் உள்ளன. கானல் நீரை 'துரத்துத் தண்ணி' என்கிறார்கள். 'துரத்துத் தண்ணி தாகத்துக்கு ஆகாது' என்பது பழமொழி.

நகரத்தோடு பொருந்தாத ஆளை 'கிராமத்துப் பிராணி' என்றார்கள்.

இனிக் காரியத்தை முடிக்கவோ, போகவோ, வரவோ முடியாதபோது 'கோட்டை அடைச் சாச்சி' என்பார்கள்.

அந்தி சாய்கிற மங்கல் பொழுது - 'எழுத்து முகம் அறியாத நேர்'மாகிறது.

'வாதுக்குச் சக்களத்தி வந்து முளைச்சிருக்கா, கிரைக்குச் சக்களத்தி கிண்டி முளைச்சிருக்கா -

கிண்டி முளைத்தல் ஒரு நல்ல சொல்லாக்கம். 'ஆவி கட்டிக்கொண்டு', 'ராஞ்சனப்படுதல்', 'மடை மாற்றுதல்' போன்ற சொல்லாக்கங்கள் வாய்மொழிப் பரப்பில் தேடத் தேடக் கிடைப்பன.

இந்த வகை ஆக்கங்களை கவீகரித்து, புதிய பாடுபொருள்களைத் தொடலாம். புதியதொரு கவிதா மரபைக்கொண்டுவரலாம். கவிஞர் சிற்பியின் 'கிராமத்து நதி' இதற்குச் சரியான, செழுமையான உதாரணம்.

நாம் நம்முடைய விடுகதைகளை இழந்தோம். உலுக்கினால் பொல பொலவென்று கொட்டுகிற கதை சொல்லிகளை இழந்து போனோம். திரைப்பட நாற்றமும், தீவிர நாகரிகமும் கதை சொல்லிகளின் வாய்களை அடைத்துவிட்டன.

பழமொழிகளாய் உதிர்க்கும் பாட்டிகள் இல்லை. பழமொழிகள் என்றால் பாட்டிகள். பாட்டிகளுக்கு அந்த பிம்பத்தை கொடுத்து விட்டோம். அவை மக்களின் மொழிகள் அல்லவா? சொந்த வாழ்வின் அனுபவங்களை அசை போடுவதை மறந்து விட்டோமா? மறந்து விட்டதால் அடுத்த தலை முறைக்குக் கையளிப்புச் செய்யாமல் விட்டு விட்டோமா. அசைபோடுகிற மனத்துக்கு, உழுத சாலெல்லாம் புது மண்ணாய்ப் பழமொழிகள் எகிறுமோ?

பாட்டுக் கட்டிகள் மரணித்துவிட்டார்கள். உடுக்குப் பாடல், ஒப்பாரி, வில்லடி, உள்ளே செத்தவன் கிடக்க. வெளியே மாரடிப்பாட்டு வாழ்க்கையை இசை லயமாக வாழ்ந்ததைப் புதைத்தாகிவிட்டது.

பொதுக் கல்வி கொடுக்கப்படாதவரை சாதாரண மக்களின் எண்ணங்கள், கருத்துக்கள், பண்பாடு, அனுபவக் கூறுகள், வாய்மொழி மரபு வழியாகவே செயல்பட்டு வருகின்றன. அவைதாம் இன்றளவும் அவர்களின் கருத்துத் தொடர்புக்கான அறிவுக் கருவூலமாகவும் இருக்கின்றன. பொதுக் கல்வி பெற்றவரும் கூட, பரவலாக வாய்மொழி வழக்காறுகளைப் பயன்படுத்துவது தவிர்க்க முடியாமல் நிகழ்கிறது.

இன்றைக்குப் புதிய சிந்தனைகள் கிளை விரித்துள்ளன. புதிய வடிவங்கள், எடுத்தகரைப்பு முறைகள் கிளைத்துள்ளன. பழைய பாரம்பரிய வாழ்விலக்கியங்களைப் பலியாக்கி மண்மூடிப் புதைத்த சமாதிகளின் மேல் அல்ல. உலகில் வேறு யாருக்கு இருக்கிறதோ இல்லையோ பழமையான வாய்மொழி மரபு நமக்குள்ளது. அந்த வேரிலிருந்து உறிஞ்சி மேலே எடுத்து, புதியகிளைகளுக்குக் கொடுத்தாக வேண்டும்.

மக்களோடு இணைவு பெறாத, மக்களிடமிருந்து பிரிந்த கல்வி போலவே, மக்களிடமிருந்து அந்நியப்பட்ட கவிதையும் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இவை அந்நியப்பட்ட சொற்கள், அந்நியப்பட்ட சொல்லாக்கங்கள், அந்நியப்பட்ட சொல்லாடல்களால் ஆனவை. மொத்தக் கவிதை வாகனமே அந்நியப்பட்டுப் போனதாகி விடுகிறது.

மருத்துவம், வேளாண்மை, கல்வி-எனப் பல துறைகளில் கொடிகட்டிப் பறந்த வெள்ளைக்கார மனோபாவங்களுக்குப் பதிலாக, இன்று மாற்று மருத்துவம், மாற்று வேளாண்மை, மாற்றுக் கல்வி எனப் பாரம்பரிய விழுமியங்களைத் தேடிய மாற்று வந்து கொண்டிருக்கிறது. எது பெருவாரி மக்களுக்கும் நமக்கும் ஆரோக்கியமானதோ, அதை நோக்கிய மறு பயணம். பயணம் முன்னோக்கியதே! பழமைவாதத்தை நோக்கிய மீள்பயணம் அல்ல.

மக்களுக்குத் திரும்புதல் என்ற கோட்பாடு தீவிர யோசிப்புக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. சகல துறைகளிலும், இந்த யோசிப்பு தாவிப் படர்கிறது. எல்லாத் துறைகள் போலவே உன்னதமான கவிதைத் துறையும் விதிவிலக்கல்ல.

முந்திய நாட்டார் மரபுகளின் விழுமியங்களின் கிரகிப்பு, புதிய முன்னேற்றங்களின் கவீகரிப்பு இணைந்து பீறிடுகிற புள்ளியில் எதிர்காலக் கவிதை தங்கியிருக்கிறது.

கவிதை எழுதத் தொடங்குகிறவர்களுக்குச் சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து, இன்றைய நவீன கவிதை வரை தெரிந்திருக்கிறதா என்று கேட்கிறோம். முன்னைப் பெருமையுடைய கவிதை இலக்கணங்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறோம். இதே எதிர்பார்ப்பை, யுக யுகாந்திரமாய்ச் செழுமைப்பட்ட, லட்சோபலட்ச மக்களினால் கையளிக்கப்பட்ட, பாரம்பரிய வாய்மொழி இலக்கியங்களின் பரிச்சயம் உள்ளதா என்பதைக் கேள்வியாக அல்ல, ஒரு தகுதியாக முன்வைக்க வேண்டும்.

தமிழ்நாடு அரசு விருது பெற்ற

பா.ராமமூர்த்தியன்

**இன்றே, இப்பொழுதே
தொடங்குங்கள் வணிகம்**

நூற்றுக்கணக்கான வணிக வகைகளின்
மிகச் சிறந்த வழிகாட்டி நூல்.

விலை ரூ.150

கிடைக்கும்:

திலகம் வெளியீடுகள்

1/429, ஜி.எஸ்.டி. சாலை, வண்டலூர் இரயிலடி, சென்னை - 600 048.

வேதக் கவிதை

பைபிளில் 'சாலொமோனின் உன்னதப் பாட்டு' என்ற பகுதி காதல் கவிதைகளின் தொகுப்பு. இதைப் பாடியவர் மாமன்னர் சாலமோன் என்ற கருத்து இருந்தாலும் அவருடைய காலத்திற்குப் பிற்பட்ட பாடல்களும் இதில் இருக்கின்றன. இவை காதலுணர்வைப் பாடுகின்றன. இக்காதல் இறைவனுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் இடையே மலரும் காதல் என்று பொருள் கூறுவாரும் உண்டு. அதிலிருந்து சில பகுதிகள்..

காட்டு மரங்களுக்குள்ளே கிச்சிலி மரம்
எப்படியிருக்கிறதோ, அப்படியே குமாரருக்குள்ளே என்
நேசர் இருக்கிறார். அதின் நிழலிலே வாஞ்சையாய்
உட்காருகிறேன். அதின் கனி என் வாய்க்கு
மதுரமாயிருக்கிறது.

என்னை விருந்துசாலைக்கு அழைத்துக் கொண்டு
போனார். என்மேல் பறந்த அவருடைய கொடி நேசமே.

என் நேசர் என்னுடையவர். நான் அவருடையவன்.
அவர் லீலி புஷ்பங்களுக்குள்ளே மேய்கிறார்.

○

நீ ரூபவதி. என் பிரியமே! நீ ரூபவதி; உன் முக்காட்டின்
நடுவே உன் கண்கள் புருக்கண்களாயிருக்கிறது. உன்
கூந்தல் கீலேயாத் மலையில் தழை மேயும்
வெள்ளாட்டு மந்தையைப் போலிருக்கிறது.

உன் உதடுகள் சிவப்பு நூலுக்குச் சமானமும், உன்
வாக்கு இன்பமுமாயிருக்கிறது. உன் முக்காட்டின்
நடுவே உன் கன்னங்கள் வெடித்த மாதளம் பழம்
போலிருக்கிறது.

உன் கழுத்து, பராக்கிரமசாலிகளின் கேடகங்களாகிய
ஆயிரம் பரிசைகள் தூக்கியிருக்கிற
ஆயுதசாலையாக்கப்பட்ட தாவீதின் கோபுரம்
போலிருக்கிறது.

உன் இரண்டு ஸ்தனங்களும் லீலி புஷ்பங்களில் மேயும்
வெளிமானின் இரட்டைக் குட்டிகளுக்குச் சமானம்.

மணவாளியே! திராட்சரசத்தைப் பார்க்கிலும் உன்
நேசம் எவ்வளவு மதுரமாயிருக்கிறது.

என் மணவாளியே! நீ அடைக்கப்பட்ட தோட்டமும்,
மறைவு கட்டப்பட்ட நீரூற்றும், முத்திரிக்கப்பட்ட
கிணறுமாயிருக்கிறாய்.

என் தேன்கூட்டை என் தேனோடு புசித்தேன். என்
திராட்சரசத்தை என் பாலோடும் குடித்தேன்.

நான் நித்திரை பண்ணினேன். என் இதயமோ
விழித்திருந்தது. கதவைத் தட்டுகிற என் நேசரின்
சத்தத்தைக் கேட்டேன்... என் புறாவே! கதவைத் திற.
என் தலை பனியினாலும், என் தலைமயிர் இரவில்
பெய்யும் தூறலினாலும் நனைந்திருக்கிறது என்றார்.

என் வஸ்திரத்தைக் கழற்றிப் போட்டேன். நான் எப்படி
அதைத் திரும்பவும் உடுப்பேன். என் பாதங்களைக்
கழுவினேன். நான் எப்படி அவைகளைத் திரும்பவும்
அழுக்காக்குவேன் என்றேன்.

அவருடைய கண்கள் தண்ணீர் நிறைந்த நதிகளின்
ஓரமாய்த் தங்கும் புறாக் கண்களுக்கு
ஓப்பானவைகளும், பாலில் கழுவப்பட்டவைகளும்.
நேர்த்தியாய்ப் பதிக்கப்பட்டவைகளுமாயிருக்கிறது.

அவர் வாய் மிகவும் மதுரமாயிருக்கிறது. அவர்
முற்றிலும் அழகுள்ளவர்.

○

என் பிரியமே! நீ திர்சாவைப் போல் செளந்தரியமும்.
எருசலேமைப் போல் வடிவமும், கொடிகள் பறக்கும்
படையைப் போல் கெடியுமானவள்.

சந்திரனைப் போல் அழகும், சூரியனைப் போல்
பிரகாசமும், கொடிகள் பறக்கும் படையைப் போல்
கெடியுமுள்ளவளாய், அருணோதயம் போல் உதிக்கிற
இவள் யார்?

○

ராஜகுமாரத்தியே!... உன் நாபி திராட்சரசம் நிறைந்த
வட்டக் கலசம் போலிருக்கிறது.

உன் தொண்டை, என் நேசர் குடிக்கையில்
மெதுவாயிறங்குகிறது, உறங்குகிறவர்களின்
உதடுகளைப் பேசப்பண்ணுகிறதுமான, நல்ல
திராட்சரசத்தைப் போலிருக்கிறது.

அதிகாலையிலே திராட்சத் தோட்டங்களுக்குப்
போவோம். திராட்சக் கொடி துளிர்ந்து அதின் பூ
மலர்ந்ததோ என்றும், மாதளஞ் செடிகள் பூப் பூத்ததோ
என்றும் பார்ப்போம். அங்கே என் நேசத்தின்
உச்சிதங்களை உமக்குத் தருவேன்.

○

நேசம் மரணத்தைப் போல் வலிது. நேச வைராக்கியம்
பாதாளத்தைப் போல் கொடியிருக்கிறது. அதின்
தழல் அக்கினித் தழலும் அதின் ஜுவாலை கரும்
ஜுவாலையுமாயிருக்கிறது.

திரளான தண்ணீர்கள் நேசத்தை அவிக்கமாட்டாது.
வெள்ளங்களும் அதைத் தணிக்கமாட்டாது.

நெய்வேலி பாராட்டு விழா

நெய்வேலி தென்றல் இலக்கியப் பேரவையில் சாகித்திய அகாதெமி விருதுபெற்ற அப்துல் ரகுமானுக்கு நடந்த பாராட்டு விழாவில் கவிஞருக்குப் பொன்னாடை போர்த்துகிறார் பேரவைத் தலைவர் கே.இராசாமி அமர்ந்திருப்பவர் நிலக்கரி நிறுவன நிர்வாக இயக்குநர் டாக்டர். ஆர்.நரசிம்மன். உடனிருப்பவர் ஜவஹர் அறிவியல் கல்லூரியின் முதல்வர் டாக்டர் மருதூர் அரங்கராசன்.

அமெரிக்கத் தமிழ் மாநாடு

அமெரிக்கா ஃபுளோரிடா மாநிலம் தாம்பாவில் நிகழ்ந்த தமிழ் விழாவில் கலந்துகொண்டவர்கள் (இடமிருந்து) புதிய தமிழகம் தலைவர் டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி, விழாக் குழுத்தலைவர் டாக்டர் இராஜசேகரன், சுகிசிவம், அப்துல் ரகுமான், குமரி அனந்தன், முனைவர் இராம.சுந்தரம்.

கவிதையென்றால்...

அறிவுக்குத் துணையாய்க் கற்பனையை
அழைத்துக்கொண்டு, உண்மையோடு
இன்பத்தை இணைக்கும் கலையே கவிதை

- சாமுவேல் ஜான்ஸன்

மரங்களில் இலைகள் துளிர்ப்பதுபோல்
கவிதை பிறக்க வேண்டும்.

- கீட்ஸ்

என் அக வீணையை ஓர் அபூர்வ சக்தி
மீட்டுகின்றது. நான் சிந்திக்காமலேயே
ஏதோ ஒன்று என் உள்ளத்தில் பேசுகிறது
அதையே நான் எழுதுகிறேன்.

-மில்டன்

எல்லாக் கவிதைகளும் காலம் தோன்றும்
முன்பே எழுதப்பட்டுவிட்டன நம் செவி
கூர்மையாகக் கேட்குமாயின் தெய்வ கானங்களைக்
கேட்கலாம்.

-எமர்ஸன்

நம் உள்ளத்தில் எழுகின்ற தெய்வீகத் தோற்றங்
களைச் சொற்களில் சிறைப்படுத்தவதே
கவிஞனின் செயலாகும்.

-ஷெல்லி

சிப்பியில் பிறக்கும் முத்தைப் போல்,
மரத்தில் பெருகும் பாலைப் போல் கவிதை
உண்டாகிறது.

-பேர்ன்ஸ்

அடிமனத்தில் ஊமையாக உறங்கிக்கொண்
டிருக்கும் அனுபவத்தைச் சொற்களிலும்
சந்தத்திலும் வெளிப்படுத்துவதே கவிதை

-மல்லார்மே

கவிதை மொழியின் சொர்க்கம்

- வாலெரி

நாம் பிறரோடு போராடும்போது பேச்சுக் கலை
பிறக்கிறது. நம்மோடு போராடும் போது
கவிதை பிறக்கிறது.

- எட்ஸ்

கவிதை ஒரு வினோதமான பிரார்த்தனை.
அது தான் பிரார்த்திப்பதில்லை. மற்றவர்களைப்
பிரார்த்திக்கச் செய்கிறது.

- புனித தெரலா

நாங்கள் மேரிகள்

கே. ஐயப்ப பணிக்கர்

(மலையாளம்)

இவள் மேரி அவள் மேரி
நானும் மேரி
நாங்கள் மேரிகள்
வேதனையின் கசப்பான சப்தங்கள்

அம்மா, சகோதரி, மகள், காதலி, மனைவி,
வைப்பாட்டி, வேசி, விதவை...
சரித்திரத்தளவு வயதுள்ளவர் நாங்கள்
நாங்கள் மூன்று மேரிகள்
வேதனையின் தீச்சூலைகள்

கண்ணீரால் கைக் கிண்ணம் நிரப்பிக்
காலத்தின் ஈரம் வற்றாது காப்பவர்
நாங்கள் மேரிகள்
வேதனையின் திரைக் கதைகள்

மகனே! சகோதரா! அப்பா! காதலா!
கணவனே!...
என்றெல்லாம் புலம்புவதற்குப்
பழக்கப்படுத்தப்பட்டவர்
நாங்கள் மேரிகள்
வேதனையின் ரத்த சாட்சிகள்

கடல் குமுறுகிறது கார்மேகம் கலைகிறது
மின்னல் கொடி விரைகிறது
இடி முழக்கத்தில் ஆகாயம் நடுங்குகிறது
ஆனால் நாங்கள் மேரிகள்
வேதனையின் 'அப்ரூவர்கள்'

சிலுவையின் கீழ்முனையில் பூமி பிளக்கிறது
மேல் முனையில் மனம் பிளக்கிறது
இடக்கையும் வலக்கையும் அகன்று போகும்போது
கீழ் வயிற்றில் புழுக்கள் நெளிகின்றன
என்றாலும் நாங்கள் மேரிகள்
வேதனையின் மனசாட்சிக் குருந்துகள்

மகனே! சகோதரா! நாதா! வாழ்த்தப்பட்டவனே!
உனக்காவது மறுவுயிர்ப்பு உண்டு
எங்களுக்கோ?
நாங்கள் மேரிகள்
உயிர்த்தெழு முடியாத வேதனைகள்
வெறும் மேரிகள்.

அழகைக் காக்கும் வழி

கபிலர்

இமயத்தையே வில்லாக வளைத்தவன்; கங்கையைச் சடை முடியில் ஏந்தியவன் சிவன். அவன் இமய உச்சியில் உமையோடு இருந்தான் அப்போது இராவணன் அவர்களை அச்சுறுத்த எண்ணினான் எனவே, தன் பெரிய கைகளை இமயமலைக்குக் கீழே செலுத்தி மலையைத் தூக்கி அசைக்க முயன்றான். ஆனால் அவனால் மலையையும் எடுக்க முடியவில்லை. கையையும் எடுக்க முடியவில்லை. துன்புறுத்த எண்ணிய அவனே துன்புற்று வருந்தினான்.

தலைவனே! உன் நாட்டிலும் அதுபோல ஒரு கார் சி! மஞ்சள் பூக்கள் விரவிய வேங்கை மரத்தை வேங்கைப் புவி என்றே கருதிவிடுகிறது உன் நாட்டு யானை! எனவே அதைத் தாக்க வேங்கை மரத்தைத் தன் கொம்புகளால் குத்துகிறது. ஆனால் அடி மரத்தில் நுழைந்துவிட்ட தன் கொம்புகளை யானையால் திரும்ப எடுக்க முடியவில்லை. எனவே மலைப்பகுதி முழுதும் எதிரொலிக்கப் பிளிகிறது.

இத்தகைய மலைநாட்டுத் தலைவனே! நான் கூறுவதைக் கேள்! தலைவியைப் பார்க்க நீ தவறாமல் வருகிறாய் இரவில் நீ வரும் வழியோ கடப்பதற்கு அரியது. அங்குத் திரியும் பாம்புகளுக்கு அஞ்சாமல் நீ வருகிறாய். தலைவியோ இத்தகைய இடர்மிசூந்த பாதையில் நீ வந்துபோவதை எண்ணி, நீரற்ற நிலம் போல, அந்நிலத்துப் பயிர் போல வாடுகிறான். ஆனால் அவளே வைகறைப் பொழுதில், மழைக்கால நிலம் போல, அந்நிலத்துப் பயிர் போல மகிழ்ச்சியோடும், அழகாகவும் இருக்கிறான். உன் இரவு வருகையின் உவகையே இதற்குக் காரணம் என்றாலும், இவ்வழகு இவளிடம் எப்போதும் நீடிக்க ஒரு வழி இருந்தால் கூறேன்!

தலைவனே! இரவென்றும் இருளென்றும் பாராமல்தான் நீ வருகிறாய்! அஞ்சாமல்தான் வருகிறாய்! உன் வருகையால் மகிழும் தலைவி நீ வருகின்ற வழியை எண்ணி, பொருள் இல்லாதவறிய வரின் இளமை வாடுவது போல வாடுகிறான். அழகிழந்து காணப்படுகிறான். அவளே வைகறையில், மற்றவர்க்கு உதவும் அருள் உள்ளம் கொண்டவர் போல மனநிறைவும் மனமகிழ்ச்சியும் கொண்டு எழிலோடு விளங்குகிறான். இந்த எழிலுக்குக் காரணம் நீ இரவில் வந்து போனதே என்பதை மற்றவர் அறியாதவாறு காக்க ஒரு வழி இருந்தால் கூறேன்!

தலைவனே! காரணமின்றியே கொடுமை செய்யும் மற்றவர் நடமாடும் மலைவழியில், கவலையின்றி நீ வந்து போகிறாய்! அவ்வாறு நீ வருவதை எண்ணி, அறவழி நில்லாதவன் முதுமையில் இரக்கங்காட்ட ஆளின்றித் துன்புறுவானே அதுபோல் தலைவி துன்புறுகிறான் வைகறையில் செயலாற்றல்

உள்ளவன் செல்வம் வளாப்பெற்று மகிழ்வானே அதுபோல் மகிழ்கிறான். கண்ட வரையெல்லாம் கவரும் புதிய பொலிவு என்னும் செல்வம் பெற்று விளங்குகிறான். ஆனால் அந்தப் புதுப்பொலிவு என்னும் செல்வம் உன் இரவு வருகையின் விளைவு என்பதை உய்த்தறிந்த ஊரார் பழிச்சொல் மூலம் அவர் ஆற்றத் தொடங்கி விடுகின்றனர் அத்தகைய ஊரார் பழிச்சொல்லை விரட்டும் வழி இருந்தால் கூறேன்!

○

இவ்வாறு உனக்கு ஏற்படும் துன்பத்தையெல்லாம் நான் கூறக் கேட்ட நம் தலைவன் வேங்கைப் பூமலரும் நல்ல நாள் பார்த்து, உன் மூங்கில் போன்ற தோளைய் பற்றி மணந்து கொள்ள வருகிறான் தோழி!

○

இமையவில் வாங்கிய ஈரஞ்சடை அந்தணன் உமையமர்ந்து உயர்மலை இருந்தன னாக: ஐயிரு தலையின் அரக்கர் கோமான் தொடிப்போலி தடக்கையிற் கீழ்ப்புக்கு அம்மலை எடுக்கல் செல்லாது உழப்பவன் போல. உறுபுலி உருவுர்ப்பப் புத்த வேங்கையைக் கறுவுகொண்டு அதன்முதல் குத்திய மதயானை நீடிரு விடரகம் சிலம்பக் கூஉய்த் தன் கோடு புய்க்கல்லாது உழக்கும் நாட! கேள்!

ஆரிடை என்னாய், அரவஞ்சாய். வந்தக்கால் நீரற்ற புலமேபோல் புல்லென்றான், வைகறை கார்பெற்ற புலமேபோல் கவின்பெறும். அக்கவின் தீராமற் காப்பதோர் திறனுண்டேல் உரைத்தைக் காண்!

இருளிடை என்னாய், இரவஞ்சாய் வந்தக்கால் பொருளில்லான் இளமைபோல் புல்லென்றான், வைகறை அருள்வல்லான் ஆக்கம்போல் அணிபெறும், அவ்வணி தெருளாமல் காப்பதோர் திறனுண்டேல் உரைத்தைக் காண்!

மறந்திருந்தார் என்னாய்நீ, மலையிடை வந்தக்கால் அறஞ்சாரான் மூப்பேபோல் அழிதக்கான், வைகறை திறஞ்சார்ந்தான் ஆக்கம்போல் திருத்தமும், அத்திரு புறங்கூற்றுத் தீர்ப்பதோர் பொருளுண்டேல் உரைத்தைக் காண்!

எனவாங்கு,

நின்னுறு விழுமங் கூறக் கேட்டு வருமே தோழி நன்மலை நாடின் வேங்கை விரிவிடம் நோக்கி

வீங்கிறைப் பணைத்தோள் வரைந்தனன் கொளற்கே!

குறிஞ்சிக்கலி-2

வாங்கிய - வளைத்த; ஈரஞ்சடை - கங்கை தலையில் உள்ளதால் ஈரமான சடை; உழத்தல் - வருந்துதல்; நீடிரு விடரகம் - நீண்ட பெரிய மலையின் பிளவுகள்; சிலம்ப - எதிரொலிக்க; புய்க்கல்லாது - பிடுங்கமாட்டாமல்.

யதார்த்த - புனைவுவளிகளில் கியங்கும் தலித் கவிதை

சில வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

ஹேச்.ஜி.ரகுல்

'கவிக்கோ' ஏப்ரல்-ஜூன் 2000 இதழில் குலசேகரம் மலையரசன் எனது தலித்கவிதை பற்றிய கட்டுரையின் சில துண்டு துண்டான வரிகளை அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச் சேர்த்து ஒட்டவைத்து தலித்கவிதைகளுக்கு முற்றிலும் எதிராக எனதுகுரலை கட்டமைக்க முயன்றிருக்கிறார்.

முதலில் மலையரசன் நேர்மையான முறையில் தனது கருத்தை முன்வைப்பவர் என்றால் இப்படி ஒரு பொய்யான முகமுடிப் பெயருக்குள் அவர் ஒளிந்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

இரண்டாவதாக தலித்திய கவிதைகளின் அடையாளங்களை, முக்கியத்துவத்தை, படைப்பாக்கம் குறித்த முறையியலை, பொதுவான தளத்தில் பேசிய அக்கட்டுரையின் உள்நோக்கத்தை குறுகிய நோக்கில் அவசரக் கோலத்தில் சிதைத்திருக்க வேண்டியதில்லை.

மூன்றாவதாக தலித்திய கவிதைகளின் முன்னோடிகளை எல்லாம் எளிதில் நிராகரித்துவிட்டு தலித்கவிதை வரலாற்றை தப்புந் தவறுமாகப் பதிவு செய்திருக்கவும் வேண்டியதில்லை.

தமிழ்ச் சூழலில் தலித்கவிதை குறித்த விவாதத்தில் தலித் அல்லாதவர்களின் தலித்கவிதைக்கும், தலித்களின் தலித்கவிதைக்கும் இடையிலான வித்தியாசங்களைப் படைப்பாளியை விலக்கி வைத்துவிட்டுக் கவிதைப்பிரதியை மட்டும் வைத்துப்பார்த்தால் எப்படிப் புரிந்து கொள்வது என்ற கேள்வி முன்வைக்கப்படுகிறது வாழ்வின் அனுபவம் படைப்பனுபவமாகிறது என்பதான படைப்புப் பற்றிய ஒருவிதப் பார்வையில் அறிதல் குறித்த பிரச்சினை அனுமானமாக, தரிசனமாக, கய அனுபவமாகப் பல்வேறு வகையில் பதிவு செய்யப்படுகிறது. புறத்தளத்தில் நிகழும் சம்பவங்கள், காட்சிகளினூடே, படைப்பாளியின் உள்வாங்கலோடு படைப்பாகிறது. சமூகத் தளம் தனிமனிதத் தளம் என்கிற இருமை நிலைகளில் சமூகத் தளத்தின் இன்னொரு அலகான குடும்பம் என்பதில் தனிமனிதத் தளமும் இணைந்து படைப்பின் மொழிக்களமும் மாறுபாடடைகிறது.

தமிழகச் சமய மரபில் வைதீகம் முன்வைத்த வர்ணாசிரமம், சாதிப்படிநிலைகள், தீட்டுக் கொள்கை என்கிற கட்டமைப்புகளுக்கு எதிராகத் தத்துவ இலக்கிய வட்டாரங்களில் சமணம், பௌத்தம், சித்தரியம் இயங்கின.

"பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்" - என்று வள்ளுவம் சொன்னதும் "பறைச்சி ஆவதேதடா, பணத்தி ஆவதேதடா, இறைச்சி தோல் எலும்பிலும் இலக்கமிட்டிருக்குதோ" - என்று சிவவாக்கியார் பேசியதும் இந்த வகையில்தான்.

இன்னொரு விதத்தில் திராவிடச் சிந்தனையின் உந்துதல்களும், பண்பாட்டு ரீதியாக ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருந்த பார்ப்பனிய மரபுகளைச் சிதைத்தல் என்பதுவும் சாதீய புராண எதிர்ப்புக் குரலாகவும் வெளிப்பட்டது. மொழித்தளத்தில் சமஸ்கிருதச் சொல்லாக்க முறைகளுக்கு மாற்றாகத் தனித்தமிழ்ச் சொல்லாக்கமுறைகள் உருவாகத் துவங்கின.

மார்க்ஸீய சிந்தனைத் தாக்கப் பின்னணியில் படைப்பிலக்கியத்தில் விவசாயி, தொழிலாளி, வர்க்கம் என்கிற வகையிலான மாதிரி சுரண்டலுக்கும், ஒடுக்குமுறைக்கும் எதிராக உருவானது. இதுவும் பார்ப்பனியம் முன்வைத்த சாதீய அறத்திற்கு மாற்றாகவே புதிய அறவியல் நெறியைப் பேசியது. இத்தகைய சேர்மானங்களின் விளைவாகவே தலித்துகளின் ஒடுக்கப்பட்ட வாழ்வியல் வரலாறுகள் மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்பட்டு ஆதிக்க வரலாறுகளுக்கு மாற்றாகப் பேசப்பட்டன.

இந்த வகையில் 1972-களில் இப்பிரச்சினைகள் குறித்துப் பதிவுசெய்த இன்சூலாபின் சில கவிதைகளைக் குறிப்பிடவேண்டும்.

எங்கள் பிருஷ்டங்களிலும்
கட்டைவிரல்களிலும்
சொட்டிய ரத்தத்துளிகள்
நீங்கள் பாராயணம் செய்யும்
இதிகாசங்களில் படிந்து கிடக்கிறது
குப்பைமாட்டின் கால்களும்
சாணிப்பால் குடித்த வாய்களும்
நாங்கள் எத்தனை ஆயிரம் ஆண்டுகள்
மாணுச் சருகாய் மிதிக்கப்பட்டோம்.

இவ்வாறாகப் பொதுவான தலித்பிரச்சினைகளோடு வெளிப்பட்ட குரல் தனித்த பிரச்சினைகளையும் உள்வாங்கியது.

அம்பலம் போவே வேட்டிகட்ட
மறத்தியைப்போல மாரை மறைக்க
தேவரைப் போலச் செருப்போடு நடக்க
ஐயனார் விழாவில் கள்ளரைப் போலவே
புரவி எடுத்து ஊர்வலம் போக.

ஊஞ்சனைப் பள்ளன் வெடித்துக் கிளம்பியதை
மற்றுமொரு கவிதை பேசியது.

1991-இல் வெளிவந்த க.சுப்பையாவின் "யுத்தம்
தொடரும்" கவிதை நூல்தான் தமிழில் முதன்
முதலில் தலித்கவிதைகளைக் கொண்ட தொகுப்
பாக வெளிவந்தது. நேரடி யதார்த்தவெளியில்
இயங்கிய இவர்தம் கவிதைகளில் வேகமும்,
தீவிரமும் தெரிந்தது.

இடுப்பில் துடைப்பம் கட்டாமல் தெருவில் நடக்க
அனுமதியில்லை
கழுத்தில் கலையம் மாட்டாமல்
எச்சில் துப்ப முடியாத நிலை
பிணங்களின் கந்தல்களைத் தவிர்ப் புதிதாய் உடுத்த
அனுமதியில்லை,
நாய்களையும், கழுதைகளையும் தவிர்ச் சொத்து
சேர்க்க உரிமையில்லை

என சம்பவங்கள் கவிதையில் துயரங்களாக,
கோரங்களாக அம்பலப்படுத்தப்படுகின்றன.

1994-இல் 'சில தலித்கவிதைகளும்' என்ற ராஜமுருகு
பாண்டியனின் கவிதை நூல் வெளிவந்தது. இதுவும்
தலித்கள் எதிர்கொள்ளும் பல்வேறு விதமான
பிரச்சினைகளைப் பேசியது. "இந்து" என்ற
பேரடையாளத்திற்குள் சாதி அடையாளங்களைக்
கரைக்க முயன்றதைக் கண்டித்தது.

என்பாட்டனின் பிணத்தைவிடவும்
நாறும் உன்வேதத்தை
உயிர்ப்பிக்கவா முயற்சி செய்கிறாய்
முங்கில் குழாய்வழியே கொட்டாங்கச்சியில்
தேநீர் தந்தவன்நீ
சாணிப்பால் குடிக்கச்செய்து
சவுக்கால் அடித்தவனல்லவா நீ
நடவுநேரத்தில் குழந்தைக்குப் பால் கொடுத்ததற்காய்
என்தாயின் மார்பை அறுத்தவன் நீ
என் ஆலய நுழைவின்போது நாயென விரட்டிக்
கொலைபாதகம் செய்ததாய்த் தீட்டுக்கழித்தவன் நீ
இன்று நீயும் நாணம் இந்து என்கிறாய்
அப்படியெனில் என்னோடு வா

உழவுசெய்
மலம் அள்ளிப்பார்
சாக்கடைக்கருகில் கொசுக்கடியில் உறங்கு
பறையடி
மாடுதூக்கு
மணஉறவு வைத்துக்கொள். முடியாதா... போ... போ...!
என் வாழ்க்கையை
நீ வாழ முடியாதபோது
இந்து என்று என்னை
இழிவுபடுத்தாதே.

1996-இல் வெளிவந்த மற்றொரு தலித்கவிதை
தொகுப்புதான் தலையாரியின் "எங்கே எமது
முகம்" ஒடுக்கப்பட்ட தலித் வாழ்வின் சிதறல்கள்
உக்கிரத்தோடு கோபமாக, போர்க்குரலாக, சமகால
பின்னணி சார்ந்தும் அதில் வெளிப்பட்டன. அது
காந்தியத்தைக் கூட மறுவாசிப்புச் செய்தது.

ஆங்கிலேயச் சட்டப்படி
அடிமைமுறை ஒழிக்கப்பட்டதும்
ஆண்டைகள் எங்களைப்
படியாள் பறச்சி என்றார்கள்
நாங்கள் இந்துக்கள் அல்ல
அம்பேத்கார் அறிவித்ததும்
காந்தி எங்களை அரிசனன் என்றார் எங்களை
நாளைக்கு இவர்கள்
பார்ப்பனர் என்றுகூடச் சொல்வார்கள்
பெயரில் என்ன கிடக்கிறதுமயிரு.

இதனிடையே 1995-இல் வெளிவந்த, 'இந்திரனின்
பிணத்தை எரித்தே வெளிச்சம்' பிறமொழி தலித்
படைப்பாக்கங்களைத் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்த
முக்கியமானதொரு தொகுப்புநூலாகும்.
ஜெயந்த்பார்மர், சங்கர் பெயின்ட்டர், நர்சிங்
உஜாம்பா, மங்கள் ரத்தோட் உள்ளிட்ட குஜ
ராத்திக் கவிஞர்கள் மற்றும் ஷரன்குமார் லிம்
பாளே, அர்ஜுன் டாங்ளே, ஜோதி லன்ஜேவர்,
பாபுராவ் ஜக்தப், தயாபவார், பகவான் சவாய்,
பாபுராவ் பாகுல் உள்ளிட்ட மராத்திக் கவிஞர்
களின் கவிதைகளும் இந்நூலில் தொகுக்கப்
பட்டன.

இத்தொகுதியின் வழியாகப் படைப்பாக்க
உத்திமுறைகளில் புதுவிதப் பாய்ச்சலுக்கான
புள்ளிகள் தென்பட்டன. யதார்த்த வாழ்வியலை
யதார்த்தம் மீறிய வடிவாக்க நிலைகளில் படிம
உருவாக்கம் செய்வது நிகழ்ந்தது.

ஜெயந்த் பார்மரின் ஒரு கவிதை இவ்வாறு
பேசியது.

முதுகில் ஒருபாறையாய்
இந்தநாளைச் சுமந்தபடி
அழுக்கும் குப்பையும் நிறைந்த சந்தில்
அலையும் நான் ஒரு தனிமையான மனிதன் -
நான் நடக்கையில்
அந்தி என்மீது கவிகிறது
இரவு பயமாய் இருக்கிறது.
அழுக்கை அள்ளும் இந்தப்பாணை
எனது இன்னொரு முகம்
இந்தத்துடைப்பம் எனது முன்றாவதுகால் -
என்னைப்போல் இரண்டு முகங்களும்
முன்றுகால்களையும் கொண்டவனை
மனிதனென்று அழைக்க முடியாதுதான் -
இருப்பினும் நானும் உங்களைப்போலவே
ஒருமனிதன்

இதற்கும் முன்னோடியாக மொழிபெயர்ப்பு
என்றவகையில் 1992-இல் அர்ஜுன்டாங்ளே
எழுதிய 'தலித் இலக்கியம்' என்ற கட்டுரையின்
மொழிபெயர்ப்பு நூலாக வெளியிடப்பட்டது.
தி.சு.தாசிவம் இம்முயற்சியைச் செய்தவர். மேலும்
அந்த நூலிலேயே சில பிறமொழி தலித்
கவிதைகளும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருந்தன.

இந்த வகையில் நாவல், சிறுகதை தவிர்த்த கட்டுரை
நூல்களாகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மரபில்
உறைந்திருந்த பார்ப்பனீய, உயர்சாதி அரசியலை
கட்டுடைத்துக்காட்டிய ராஜ்கௌதமனின்
தலித்பண்பாடு (1993) தலித் பார்வையில் தலித்
பண்பாடு (1994) மற்றும் அ.மார்க்னின் தலித்
அரசியல் (1994) உள்ளிட்ட படைப்பாக்கங்கள்
தமிழகப் பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளில் தொழிற்பட்டன.

இந்நிலையில் கலை இலக்கியப் பெருமன்றப்
பின்னணியில் 1997-களில் ராஜ்குமாரின் 'தெறி',
நட.சிவகுமாரின் 'உவர்மண்' கவிதை நூல்கள்
வெளிவந்தன. 1999-இல் மேலும் 'ஓடக்கு'
(ராஜ்குமார்) என்ற கவிதை நூலும் வெளிவந்தது.
இவ்வாறாகத்தான் தலித்கவிதைகள் தமிழுக்கு
அறிமுகமான வரலாற்றைச் சொல்லமுடியும்.
மலையரசன் சொல்வதைப்போல் இதனை மிகவும்
ஒரு குறுகிய வட்டத்திற்குள் நிறுத்திவிடமுடியாது.

இன்று மாயதார்த்தமாகப் படைப்பிலக்கியம்
என்று சொல்லிக்கொண்டே அத்தகைய யதார்த்த
தத்திற்கு மாறுபட்டே மீண்டும் பண்டிதச்
செவ்வியல் மொழிக் களத்திற்கு நகர்கிற தலித்
கவிஞர்களின் ஒரு சில படைப்பாக்கம் குறித்தும்
எச்சரிக்கையுடன் இருக்கவேண்டியுள்ளது. இது

தலித்கவிதையில் திரும்பவும் உயர்சாதி அடையாள
வடிவ அரசியலை மறுகட்டுமானம் செய்வதாகும்.
பாரம்பரியமாகச் சமணத்தையும் பௌத்தத்தையும்
ஒழித்துக்கட்ட, அடித்தள மக்களிடமிருந்து
அம்மதங்களை அச்ச உணர்வூட்டி அந்நியப்படுத்த
வைதீகம் பயன்படுத்திய பிசாசு, மந்திரவாதம்
உள்ளிட்ட விஷயங்களை வலியுறுத்துவது என்
பதும், சிறுதெய்வவழிபாட்டு அடையாளங்களைப்
புதுப்பித்தல் என்பதும் இன்றைய இந்திய, தமிழகச்
சூழலில் இந்து சீர்திருத்தவாதத்திற்கும்,
இந்துத்துவத்திற்கும் மறுஉயிர்ப்பு வழங்கவும்
துணைபோய் விடக்கூடாது என்பதே இந்த
எச்சரிக்கையின் உள்ளடக்கமாகும்.

மேலும் தலித் பண்பாட்டடையாளத்தை பறையர்,
பள்ளர், சக்கலியர் வர்த்துவியல் சார்ந்தவற்றில்
ஏதேனும் ஒன்றின் அடையாளமாகமட்டும்
முதன்மைப் படுத்தும் நிலைக்கு மாற்றாகப் பிற
ஒடுக்கு முறைக்கு ஆளாகிற பஞ்சமர், சாம்பவர்,
புலையர், வள்ளுவர் உள்ளிட்ட ஏறத்தாழ 76 வகை
சாதிப்பிரிவுகளும், இருளர், காடர், காணிக்காரர்,
குறும்பர், தோடர் எனத்தொடரும் 36 வகை
சாதிப்பிரிவுகளும் சார்ந்த பன்மை அடையாளங்
களாக விரிகிற காலம் எதிரே மிச்சமிருக்கிறது.

இதனூடே வெறும் வரலாறுசார்ந்த, ஒரே வகையி
லான, புனைவுவெளிக்குள் கவிதை இயங்கும்போது
கால, வெளிக்குட்பட்ட சமகால யதார்த்தங்களில்
நிகழும் வன்முறை மௌனமாக மூடி மறைக்கப்
பட்டுவிடக்கூடாது. இயல்பான வாழ்க்கையி
லிருந்து எழாமல் ஒருவித நகர்ப்புறம் சார்ந்த
பார்வையாளன் என்ற வகையில் போலிப்
புனைவுகளாகவும் அவை தொடர்ந்து நீடிக்கக்
கூடாது என்பதுவும் கவனத்திற்குரியதாகும்.

தாமதத்துக்கு வருத்தம்

ஜூலை மாதம் அமெரிக்கப்
பயணம் மேற்கொண்டதால்
இந்த இதழ் தயாரிப்பில் தாமதம்
ஏற்பட்டுவிட்டது. அதற்காக
வருந்துகிறேன்.

அத்துல் ரகுமான்

தேடுதல்

நாஞ்சிம் ஆ-ஆரிது

என்னைத் தொலைத்துவிட்டு
எனக்குள்ளேயே
தேடிப் பார்க்கிறேன்!

ஒரே அழுக்கு வாசனை;
கூடை கூடையாய்க்
குப்பை, கூளம்;
ஒவ்வொன்றாய் விலக்கி
உள்ளே...

உள்ளே...
உள்ளுக்குள்ளே
தேடியபோது
அவள் கிடைத்தாள்
இவள் கிடைத்தாள்
அது கிடைத்தது
இது கிடைத்தது
என்னைக் காணோம்

கண்டு பிடித்தே
ஆகவேண்டும்
என்ற வெறி வந்தது

ஒரு செய்திக் குறிப்பு
எதேச்சையாய்க் கிடைத்தது!

படிமம்...
குறியீடு...
என்னவென்றறியாத
என்னென்னவோ வந்தன!

பழைய கனவுகளின்
பிழிவிலிருந்து
கவிதை ஒன்று
எட்டிப் பார்த்தது
முதல்மழை தொட்ட
மண் வாசனை
குபீரென வந்தது

என்னை மட்டும்
காணவே காணோம்!
என்னையே இன்னும்
தேடிக்கொண்டிருக்கும்
நான்யார்?

கனவுச் சிறகு

இரவீந்திரபாரதி

இறைத்து இறைத்து மனக் கேணியைச்
சுரக்க வைப்பது

கதகதப்பில் ஓடுடைத்து
முகம் காட்டுவது

நாளின் மலரில் தேனெடுக்கச்
சிறகு விரிப்பது

என் கனவுகள் மட்டுமா?
உங்களதும் தான்!

கனவுகள் கைகோத்து
ஊர்வலம் விரிந்தால்...
முரிநிமிர்ந்து
முகில் கிழித்து எழுந்தால்...

சிறகுகளுக்குள்
உலகும் வசமோ?

கனவு

வெ.தேவராஜூலு

பினாங்கு, மலேசியா

தாய்வயிற்றுத் தளிர்ப் பயணம்
வாழ்வுத் தேடலில்
தொலைந்து போயின
விளக்கும் ஒளியும்

கனவொளிகளில் சிரித்திடும்
இறைவனின் முகம்
கனவுப் பூக்களின் மடியில்
உயிர் பெறும் என் உடல்

முட்பாதைகளின் வீதியில்
என் நினைவுகளும் பெருமூச்சும்
சோர்வாகும் போதெல்லாம்
தட்டியெழுப்பும் கனவுகள்

கனவுகளின் மடியில்
பாலருந்தும் சிசுவாய்
என் மனம்

பூமியின் பிம்பங்களை!
ஒரேயொரு முத்தம் கொடுக்கின்றேன்
அதைச் சேர்த்து விடுங்கள்
இறைவனிடம்

வசனத்தில் கவிதை

பிரெஞ்சு எழுத்தாளர்களில் தனித்த சிறப்புக்கு உரியவர் அந்தவாண்த செந்த - எக்சுபெர் (1990-1994) விமான ஓட்டுநராகப் பணியாற்றிய அவர் எழுதிய 'குட்டி இளவரசன் (1943) என்ற புதினம் வித்தியாசமானது. உலகப்புகழ் பெற்றது. இந்தப் புதினத்தை 'இந்த நூற்றாண்டின் மிகச் சிறந்த எக்சுபெர் டென்ஷியலிசப் புத்தகங்களில் ஒன்று' என்று மார்டின் ஹைடேக்கர் குறிப்பிடுகிறார். குழந்தைகளுக்காக எழுதப்பட்டிருப்பது போல் இருந்தாலும், பெரியவர்கள் படிக்க வேண்டிய வசன காவியமாகவே அமைந்திருக்கிறது இந்நூல். அதிலிருந்து...

ஆழ்ந்த துக்கத்தில் இருக்கும்போது சூரிய அஸ்த மனங்கள் மனத்துக்குப் பிடித்திருக்கிறது.

○

முட்கள் எதற்கும் பயன்படுவதில்லை. மலர்களுக்கே உரிய தூர்ப்புத்திதான்.

○

பசுமைச் சூழலின் பாதுகாப்பில் அந்த மலர் தன்னை அழகு செய்து கொள்வதில் முடிவில்லாமல் முனைந்திருந்தான். வண்ணங்களை ஆய்ந்து தேர்ந்தெடுத்தான். அவசரமெதுவும் இல்லாமல் ஆடை புனைந்தான். ஒவ்வொரு இதழாகச் சரிசெய்து கொண்டான்... தன் அழகின் முழு ஒளியில் மட்டுமே வெளிவர அவள் விரும்பினாள். ஆம்! அவள் மிகவும் ஒய்யாரிதான். அவளது ரகசிய அலங்காரம் நாட்கணக்காயிற்று. பிறகு ஒரு நாள் சூரியன் எழும் நேரத்தில் அவளும் தன்னை வெளிக்காட்டிக் கொண்டான்.

○

மலர்களின் பேச்சை ஒரு போதும் கேட்கக் கூடாது. அவற்றைப் பார்க்கலாம். முகரலாம்.

○

இவன் தன் தெருவிளக்கை ஏற்றுவது, மேலும் ஒரு விண்மீனை, ஒரு மலரைத் தோற்றுவிப்பது போலாகும். இவன் விளக்கை அணைக்கும் போது, மலரையும் விண்மீனையும் உறங்க வைக்கிறான். இது அழகான தொழில். அழகு இருப்பதால் உண்மையில் இது பயனுள்ளது.

○

எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன் அவர்களைப் பார்த்தேன். அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்பது ஒருவருக்கும் தெரியாது. காற்று அவர்களைக் கொண்டு செல்லும், அவர்களுக்கு வேர்கள் இல்லை. அதுதான் அவர்களைத் தொல்லைப்படுத்துகிறது.

○

மொழியானது, தவறாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு கருவி.

○

இதயத்திற்குத்தான் பார்வை உண்டு. முக்கியமானது கண்களுக்குத் தென்படாது.

○

உன்னுடைய ரோஜாவுக்கு நீ செலவழித்த நேரந்தான் ரோஜாவை உனக்கு அவ்வளவு முக்கியமானதாகச் செய்கிறது.

○

இருக்கிற இடத்தில் யாரும் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதில்லை.

○

இந்தப் பாலைவனத்திற்கு அழகு தருவது எங்கோ ஒரு மூலையில் அது கிணற்றை ஒளித்து வைத்திருப்பதுதான்.

○

வீடானாலும் சரி, விண்மீன்களானாலும் சரி, பாலைவனமானாலும் சரி, அதற்குரிய அழகு கண்ணுக்குப் புலனாவதில்லை.

○

நீ விண்மீன் ஒன்றிலுள்ள ஒரு மலரைக் காதலிப்பாயானால் இரவில் ஆகாயத்தைக் காண்பது இனிமையாக இருக்கும். எல்லா விண்மீன்களும் அப்போது பூத்துக் குலுங்கும்.

○

நான் போகும் இடம் வெகுதூரம். இந்த உடலை என்னால் தூக்கிச் செல்ல முடியாது. மிகக் கனக்கும்.

நன்றி: க்ரியா, சென்னை.

முத்தொள்ளாயிரம்

சேரன், சோழன், பாண்டியன் ஒவ்வொருவருக்கும்
தொள்ளாயிரம் வெண்பாக்கள். எனவே முத்தொள்ளாயிரம்
கவிதை அழகு நிரம்பிய இப்பாடல்களைப் பாடிய
கவிஞர் பெயர் தெரியவில்லை.

கடும்பனித் திங்கள்
கை போர்வையாக,
நெடுங்கடை நின்றதுகொல்?
தோழி!- நெடுஞ்சினவேல்
ஆய்மணிப் பைம்பூண்
அலங்குதார்க் கோதையை
காணிய சென்ற என் நெஞ்சு

(நெடுங்கடை - தலைவாசல்; அலங்குதார் - தளிர்மாலை;
கோதை - சேரன்)

அள்ளல் பழனத்து
அரக்கு ஆம்பல் வாய் அவிழ,
வெள்ளம் தீப்பட்டது
என வெரீஇப் - புள்ளினம்தம்
கைச்சிறகால் பார்ப்பு ஒருக்கும்
கவ்வை உடைத்து, அரோ!
நச்சு இலை வேல் கோக் கோதை நாடு

(அள்ளல் பழனம் - சேறு நிறைந்த வயல்; அரக்கு -
சிவப்பு; வெரீஇ - பயந்து; பார்ப்பு - குஞ்சு; கவ்வை -
ஆரவாரம்)

கண்டன உண்கண்;
கலந்தன நல்நெஞ்சம்;
தண்டப் படுவ
தடமென்தோள் - கண்டாய்
உலாஅ மறுகில்
உறையூர் வளவற்கு
எலாஅம் முறை கிடந்த வாறு

(உண்கண் - மை, உண்ட கண்; தண்டப்படுவ -
தண்டனையை அனுபவிப்பது; உலாஅ மறுகு - உலா
வரும் வீதி; வளவன் - சோழன்; முறை - நீதி)

கோள்தெங்கு சூழ்கூடல்
கோமாணைக் கூட என
வேட்டு, ஆங்குச் சென்ற என்
நெஞ்சு அறியாள் - கூட்டே
குறும்பூழ் பறப்பித்த

வேட்டுவன்போல், அன்னை
வெறும்கூடு காவல் கொண்டாள்.

(கோள் - குலை; வேட்டு - விரும்பி; குறும்பூழ் - காடை;
வெறும்கூடு - உடல்)

வளையவாய் நீண்ட தோள்
வாள்கணாய்! அன்னை
இளையளாய் முத்திலள்
கொல்லோ? - தளை அவிழ்தார்
மண்கொண்ட தானை
மறம் கனல்வேல் மாறனைக்
கண்கொண்டு நோக்கல் என்பாள்.

(வளையவாய் - வளையல் அணிந்த; வாள்கணாய் - வாள்கள்
போன்ற கண்ணை உடையவளே; தளை - இதழ்; தார் -
மாலை; மறம் - வீரம்; மாறன் - பாண்டியன்; நோக்கல் -
பார்க்காதே.)

குடத்து விளக்கே போல்
கொம்பு அன்னார் காமம்
புறப்படா; பூந்தேர்
வழுதி - புறப்பின்
ஆபுகு மாலை
அணிமலையில் தீயேபோல்,
நாடுஅறி கௌவை தரும்

(கொம்பு அன்னார் - பூங்கொம்பு போன்ற பெண்கள்;
புறப்படா - வெளியில் தெரியாது; வழுதி - பாண்டியன்;
ஆபுகு மாலை மேய்ச்சல் முடிந்து பசுவினம்
ஊர்திரும்பும் மாலை நேரம்; அணிமலை - அழகிய
மலை; கௌவை - பழிச்சொல்)

யான்ஊடத் தான்உணர்த்த,
யான் உணரா விட்டதற்பின்,
தான்ஊட யான்உணர்த்தத்
தான் உணரான் - தேன் ஊறு
கொய்தார் வழுதி
குளிர்சாந்து அணிஅகலம்
எய்தாது இராக்கழிந்த வாறு

(உணர்த்துதல் - ஊடல் கொண்டவர்களைச் சமாதானப்
படுத்துதல்; கொய்தார் - கொய்த மலர்களால் கட்டப்பட்ட
மாலை; சாந்து - சந்தனம்; அகலம் - மார்பு.)

என்ன செய்ய முடியும் உங்களால்?

மா.காளிதாஸ்

நீங்கள் தேட வந்ததைத் தேடலாம்
எண்ணி வீட்டுக்குள் புகுந்து
எல்லாவற்றையும் புரட்டிப் போட்டு
நீங்கள் தேட வந்ததைத் தேடலாம்-
இரவுத் திருடர்களைப் போல.

போர்க்குரல் தொனிக்க
ரகசியமாய் எழுதி வைத்திருக்கும்
எனது கவிதைகளடங்கிய டைரியை
பறிமுதல் செய்ய முடியும் உங்களால்.

திறந்து. உலர்ந்து கிடக்கிற
என் பேனா முனையை
மேஜையில் குத்தி
உடைத்துவிட முடியும் உங்களால்.

கொடியில் தொங்குகிற
முன்றாவது வருடம், நவம்பர் புரட்சிக்கு
எடுத்த என் சிவப்பு வண்ணச் சட்டையை
பூட்ஸ் துடைக்கப் பயன்படுத்த
முடியும் உங்களால்.

கேட்டும் கிடைக்கப் பெறாத ஆத்திரத்தில்
நினைவிழக்கும்படியாய்
என்னை அடித்துப் போட்டுவிட்டு
அகல முடியும் உங்களால்.

போகிற போக்கில்
கையெறி குண்டால், எனது
கூரையைத் தீக்கிரையாக்க முடியும் உங்களால்.

என்றாலென்ன, மௌனமாக
முன்னைவிட ஆக்ரோசமாக
உங்கள் முகத்தைக் கிழித்தெறிவேன்-
மறுபடி ஒரு கவிதையில்.

எங்கள் தெரு

விழி. பா.இதயவேந்தன்

ஊர்க் கடைசியில்
கலைந்து சிதைந்துபோன குடிசைகள்
நலிந்து மெலிந்துபோன
குடிசைகளிடையே
புறாக்கண்டு போல
எங்கள் வீடு.

பன்றிகள் கிளறிய குப்பையும்
புழுபுழுத்து நுரைத்த சகதியும்
காற்றில் கமகமக்கும்.

நகர் முழுக்க
கல்முளைத்த காடாய்க் கட்டிடங்கள்
என்றாலும்
எனக்குப் பெருமை என் வீடு.

வீடென்று சொல்வதைவிட
உயிரோடு ஒடுங்கிக்கொள்ளும் ஓர் அறை.

அப்பா அம்மா ஒரு மூலையில்
நானும் தங்கையும் இன்னொரு மூலையில்
கோடைக் காலங்களில்
வெட்ட வெளியில்
மரத்தடியில்
சுதந்திரமாய் நீட்டலாம்
கை கால்களை.

நாய்கள் சடசடத்துக் கிடக்கும்
கோழிகள் கூடச் சுவர்ச் சந்துகளில்
சுருண்டு கொள்ளும்.

ஓட்டைக்குடிசைகளின் மேலே
ராத்திரி நேரங்களில் புகைவது தெரியும்.

உண்ணவேண்டும் என்பதைவிட
உயிர்வாழவேண்டும் என்பதுதான்
பிரதான நோக்கமாக இருக்கும்.

இருக்கும் வீடுகளிலிருந்து
இல்லாத வீடுகளுக்குத் தட்டுகள் மாறும்.

முனுசாமி, பொன்னுசாமி,
பெரியசாமி, சின்னசாமி.....
எத்தனை சாமிகள் இருந்தும்
ஏன் இந்தநிலை எனக் கேட்க
ஆளிங்கு இல்லை.

புயல் அடித்துப் போட்டமாதிரி
வறுமை நிழலிலும்
உயிரை விட்டுவிடாமல்
வாழும் என் சனங்கள்
இன்னமும்...

கேட்பவர்

கலீல் ஜிப்ரான் கவிஞரானி. அவர் எழுத்துக்களில் கவிதையும் ஆன்மிகமும் காதலர்களாகக் கை கோத்துக் கொள்கின்றன. அவருடைய 'ஞானிகளின் தோட்டம்' என்ற நூலைப் புவியரசு மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். அதிலிருந்து...

எங்களைக் கடந்து செல்லும் காற்றே, மென்மையாகவும் இனிமையாகவும், பெருமூச்சு விட்ட படியும், புலம்பிய படியும் நடந்து செல்கிறாய். உன் குரலை நாங்கள் கேட்கிறோம் ஆனால், பார்க்க முடிவதில்லை.

உன் தொடுதலை நாங்கள் உணர்கிறோம். ஆனால், உன் வடிவை வருணிக்க முடிவதில்லை. எமது உயிர்களைச் சூழ்ந்துள்ள அன்புக் கடல் நீ. ஆனால், அவற்றை மூழ்கடிக்கச் செய்து விடுவதில்லை.

நீ மலையேறிச் செல்கிறாய். பள்ளத்தாக்குகளில் இறங்குகிறாய். தோட்டங்களிலும், வயல் வெளிகளிலும் உன்னைச் சிதறியடித்துக் கொள்கிறாய்.

உன் மலையேற்றத்தில் வலிமையிருக்கிறது. நீ இறங்கி வருகையில் உன்னிடம் மென்மையிருக்கிறது. கலைந்து போவதில் கருணையிருக்கிறது.

நகக்கப்பட்டவர்களிடம் கருணையும், கொடியவர்களிடம் சினமும் காட்டும், இரக்கமுள்ள அரசன் நீ.

இலையுதிர் காலத்தில் பள்ளத்தாக்குகள் மூலம் நீ முனுகிறாய். உன் அழகையை மரங்கள் எதிரொலிக்கின்றன.

பனிக் காலத்தில், நீ உன் விலங்குகளை உடைத் தெறிந்து விடுகிறாய். இயற்கை முழுவதும் உனக்கு எதிராகக் கலகம் செய்கிறது.

இளவேனிற் பருவத்தில், உன் உறக்கத்திலிருந்து மெல்ல அசைகின்றாய், உன் மெல்லிய அசைவில் தோட்டங்களெல்லாம் விழித்துக் கொள்கின்றன.

கோடைக் காலத்தில், கதிர்வனின் அம்புகளாலும், வெப்பத்தின் வேல்களாலும் உயிரிழந்து விட்டது போல, மௌனத் திரைக்குப் பின்னால் ஒளிந்து கொள்கிறாய் நீ.

இலையுதிர் காலத்தின் கடைசி நாட்களில் நீ புலம்புகின்றாயா? அல்லது, நிர்வாண மரங்களின் வெட்கத்தைக் கண்டு சிரிக்கிறாயா?

குளிர் காலத்தைக் கண்டால் உனக்குக் கோபமா? அல்லது, பனி மூடிய இரவின் சமாதியைச் சுற்றி நீ நடனமாடுகிறாயா?

இளவேனிற் பருவத்தில் உனக்குக் களைப்பாக இருக்கின்றதா? உன் அன்பிற்குரிய எல்லாப் பருவங்களின் இளமையும் இறந்து போய் விட்டதற்காக நீ வருந்துகிறாயா?

ஒருவேளை நீ கோடைக் காலத்தில் இறந்து போய்

விடுகிறாயா? அல்லது கனிகளின் இதயங்களிலும் திராட்சைத் தோட்டங்களின் விழிகளிலும், அறுவடை முற்றத்தில் சிதறும் கோதுமை மணிகளின் செவிகளிலும் உறங்கப் போய் விடுகிறாயா?

நகரங்களின் தெருக்களின் மேலே எழுந்து, நீ பிளேக் நோயின் விதைகளைச் சுமந்து செல்கிறாய். மலைகளிலிருந்து, மலர்களின் நறுமண மூச்சை நீ பரவச் செய்கிறாய். இவ்வாறு, மாபெரும் ஆன்மா, வாழ்வின் துக்கத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு, தனது மகிழ்ச்சிகளை மௌனமாய்ச் சந்தித்துக் கொள்கின்றது.

ரோஜா மலரின் காதுகளில் நீ சொல்லும் இரகசியத்தை, அதன் பொருளை, அது புரிந்து கொள்கிறது. அடிக்கடி அதற்குத் துன்பம் நேர்ந்தாலும் - அது மகிழ்ச்சியே அடைகின்றது. கடவுள் மனித ஆன்மாவிடம், இப்படித்தான் செயல்படுகிறார்.

இப்போது நீ காத்திருக்கிறாய். அவசர அவசரமாய் இங்கும் அங்கும் அலைகிறாய். மனிதனின் மனமும் அப்படிப் பட்டதுதான் அவன் செயல்படும் போது மட்டும் வாழ்ந்திருக்கிறான்; ஜோம்பிக் கிடக்கையில் இறந்து விடுகிறான்.

உனது பாடல்களை நீர் நிலைகளின் முகத்தில் எழுதுகிறாய்; அப்புறம் அழித்து விடுகிறாய், ஒரு கவிஞன் கவிதை எழுதுவது போல.

தெற்கிலிருந்து வருகையில், நீ காதலைப் போலக் கதகதப்பாய் இருக்கிறாய். வடக்கிலிருந்து வருகையில், மரணத்தைப் போலச் சில்லிட்டுக் காணப்படுகிறாய். கிழக்கிலிருந்து வரும்போது, ஆன்மாவின் தொடுதல் போல, மெத்தென்றிருக்கிறாய். மேற்கிலிருந்து வீசுகையில் சினத்தைப் போலச் சூடாக இருக்கிறாய்.

காலத்தைப் போல், நீ அடிக்கடி மாறுகிறாயா? அல்லது, கடல் திசைமானியின் நான்கு முனைகளிலிருந்து கனத்த அலைகளை நீ சுமந்து வருகிறாயா?

பாலைவனத்தில் சினத்துடன் பாய்ந்து, அப்பாவிப் பயணிகளைக் காலடியில் போட்டு மிதித்து, மணல் மலைகளுக்கடியில் புதைத்து விடுகிறாய்.

கிளைகளுக்கும் இலைகளுக்குமிடையில், விடியலின் போது நடுங்கும் விளையாட்டுத் தென்றல் நீதானா? உனது மூச்சுக் காற்றின் போதையில், புற்களெல்லாம் கண் மயங்க, மலர்களெல்லாம்

வணங்கி வரவேற்கும் பள்ளத் தாக்குகளின் வழியாக, விரைந்து செல்லும் கனவா நீ?

கடல்களின் நடுவிலிருந்து எழுந்து, உனது கழல்களால், கடல்களின் மௌன அடியாழங்களை அசைத்து விடுகிறாய், நீ, உனது சினத்தினால் கப்பல்களையும், மாலுமிகளையும் அடியாழத்தில் ஆழ்த்தி விடுகிறாய். வீட்டைச் சுற்றி விளையாடும் சின்னக் குழந்தைகளைத் தழுவும் அதே தென்றல் தானா நீ?

எம் இதயங்களையும், பெருமூச்சுகளையும், மூச்சுகளையும், புன்முறுவல்களையும் எங்கே எடுத்துச் செல்கிறாய், நீ?

எமது ஆன்மாக்களின் பறக்கும் தீப்பந்தங்களைக் கொண்டு நீ என்ன செய்கிறாய்?

வாழ்க்கையின் அடிவானத்திற்கும் அப்பால், அவற்றைக் கொண்டு போய் வைத்து விட்டாயா? உயிர்த் தியாகம் செய்யத் தண்டிக்கப்பட்டவர்களைப் போல, அவற்றை வெகு தூரத்துப் பயங்கரக் குகைகளுக்குள் அழிப்பதற்காகக் கொண்டு சென்று விட்டாயா?

அசைவற்ற இரவில், இதயம் தன் இரகசியங்களை உன்னிடம் வெளிப்படுத்துகின்றது. விடியலில், உன் மெல்லிய தொடுதலால், விழிகள் திறந்து கொள்கின்றன. இதயம் என்ன உணர்கிறது, விழிகள் எதைக் காண்கின்றன என்பது உனக்குத் தெரியுமா?

உன் சிறகுகளுக்கிடையில், துயரம் கொண்டவன் தன் சோககீதத்தின் எதிரொலியையும், அநாதை தனது உடைந்து போன இதயத்தின் சிதறல்களையும், நசுக்கப்பட்டவன் தன் வேதனைப் பெருமூச்சுகளையும் வைக்கிறார்கள்.

உனது மேலங்கியின் மடிப்புகளுக்குள், அன்னியன் தனது ஏக்கத்தையும், கைவிடப்பட்டவன் தனது கமையையும், தவறிப் போன பெண் தன் நம்பிக்கையின்மையையும் வைக்கிறார்கள்.

அடக்கமுடையவனுக்காக நீ இவற்றை யெல்லாம் சேமித்துப் பாதுகாத்து வைக்கிறாயா? அல்லது, பூமித் தாயைப் போல, நீ எல்லாவற்றையும் புதைத்து அடக்கம் செய்து விடுகிறாயா?

இந்த அழகைகளும், புலம்பல்களும் உன் காதுல் விழுகின்றனவா? இந்த முனகல்களையும், பெரு மூச்சுகளையும் நீ காது கொடுத்துக் கேட்கிறாயா? அல்லது, ஏழைகள் கையேந்தி அழுது வருகையில், அதைக் காணாது, கர்வமும், வலிமையும் கொண்டு புறக்கணிக்கிறாயா?

கேட்பவர்கள் அனைவரின் வாழ்வே! உனக்குக் கேட்கிறதா?

○

அப்துல் ரகுமான் நூல்கள்

கீடைக்கும் இடங்கள்

திருமகள் நிலையம்

55, வேங்கட நாராயணா ரோடு.

தி.நகர்.

சென்னை - 600 017.

நர்மதா பதிப்பகம்

16/2, ராஜாபாதர் தெரு.

தி.நகர்.

சென்னை - 600 017.

நியூ புக் லேண்ட்ஸ்

52-சி, வடக்கு உஸ்மான் சாலை.

தி.நகர்.

சென்னை - 600 017.

விஜயா பதிப்பகம்

20, இராஜவீதி.

கோவை.

சென்னையில்

கவிக்கோ

கீடைக்கும் இடங்கள்

நியூ புக் லேண்ட்ஸ்

52-சி, வடக்கு உஸ்மான் சாலை,

தி.நகர்.

சென்னை - 600 017.

திலீப் குமார்

216/10, ராமகிருஷ்ண மடம் சாலை

மயிலாப்பூர்

சென்னை - 600 004.

கீழைக் காற்று வெளியீட்டகம்

10, அவுலியா சாகிபு தெரு.

எல்லீஸ் சாலை

சென்னை - 600 002.

இந்தி இலக்கியத்தின் புரட்சிக் கவிஞர் ராம்தாரி சீங் தினகர்

எம்.சுப்ரமணியம்

இந்தி இலக்கியத்தின் புரட்சிக்கவிஞர் ராம்தாரி சிங் 'தினகர்'. இவர் பீஹாரில் கங்கையாற்றின் வடக்குப் பகுதியில் உள்ள சிமெரியா என்ற கிராமத்தில் கி.பி.1908 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் தந்தையார் ரவிசங்க் ஒரு சாதாரண விவசாயி. தாய் மளரூப்தேவி கடவுள் பக்தியுள்ளவர்.

ராம்தாரி சிங் பள்ளியில் படிக்கும்பொழுதே ஏழை மக்கள், குறிப்பாக அரிசனங்கள் படும் துன்பங்களைக் கண்டு மனம் வருந்தியிருக்கிறார். இதைப் பற்றிப் பத்திரிகைகளில் கடிதம் மூலமாக எழுதியிருக்கிறார். இந்த வயதிலேயே உணர்ச்சி மிக்கக் கதைகளை எழுதியிருக்கிறார். 1924ஆம் ஆண்டு அவர் எழுதிய கவிதைகளை ஜபல் பூரிலிருந்து வெளியான 'சாத்ர சோதர்' (மாணவர் நண்பன்) என்ற பத்திரிகை வெளியிட்டுவந்தது.

'தினகர்' படித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே மக்கள் தொண்டிலும் ஈடுபட்டார். ஏழைகள், குடியானவர்கள், அரிசனங்களுக்கு அரசு இழைத்து வந்த அக்கிரமங்களைக் கண்டித்து உள்ளங் குமுறி எழுதினார். குடியானவர்களின் பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்டு காந்தி அடிகள் பார்டோலி என்னும் ஊரில் நடத்திய அறப்போரில் வெற்றி பெற்றதைக்கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சி கொண்டார். 'பார்டோலியில் வெற்றி' என்ற தலைப்பில் கவிதையும் எழுதினார்.

காந்தி அடிகளின் அறப்போர் தொடக்க காலத்தில் எல்லோருக்கும் புதுமையாக இருந்தது. தினகர் எழுதினார்:

இது ஒரு வியப்பான விஷயமாக இருக்கிறது!
இறப்போர்கள் சிரிக்கிறார்கள்
கொலை செய்தவள் கண்ணீர் விடுகிறாள்...

கல்லூரியில் படிக்கும் பொழுதே தினகர் கவிதைகள் எழுதிப் பெயர் பெற்றார். கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்ததும் குடும்ப நிலைமை காரணமாக வேலை செய்து சம்பாதிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

1933 ஆம் ஆண்டு பி.ஏ. தேர்வில் வெற்றி பெற்ற பிறகு ஒரு தனியார் பள்ளியில் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். பள்ளி மாணவர்களிடையே நாட்டுப் பற்றை பரப்புவதில் கவனம் செலுத்தினார். மாணவர்களை வந்தே மாதரம் பாட வைத்தார். பள்ளி நிர்வாகிகளுக்கு இது பிடிக்கவில்லை. ஆதலால் அங்கிருந்து வெளியேறினார். பின்னர் இணைப்பதிவாளராக அரசுப் பணியில் சேர்ந்தார். அரசுப்பணியைச் செய்து கொண்டே புரட்சிகரமான கவிதைகளை எழுதி வந்தார். மேலதிகாரிகளால் பலமுறை எச்சரிக்கப்பட்டார். பல ஊர்களுக்கு மாற்றப்பட்டார். அரசுப் பணியை, குடும்ப நிலை காரணமாக விட முடியவில்லை. ஆனால் 1950 ஆம் ஆண்டு அரசுப் பணியை உதறிவிட்டு வெளியேறினார்.

1950 ஆம் ஆண்டு ஒரு தனியார் கல்லூரியில் இந்தித்துறைத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். அங்கு மாணவர்களிடையே நாட்டுப்பற்றை ஏற்படுத்த முயன்றார். இதனால் இங்கும் இரண்டாண்டுகள் பணிபுரிந்து விட்டு வெளியேறினார். இந்த காலகட்டத்தில் பல அரசியல் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. லோகநாயக் ஜயப்பிரகாஷ் நாராயணின் தொடர்பு தினகருக்கு ஏற்பட்டது. இதனால் தினகருக்கு உற்சாகமும் தெளிவும் ஏற்பட்டது. 1952ம் ஆண்டு கல்லூரியிலிருந்து வெளியேறிய பின்னர் அவர் பாராளுமன்றத்தின் மாநில சபையில் உறுப்பினர் ஆனார். 1964 ஆம் ஆண்டு வரை அந்தப் பதவியில் இருந்தார். சிறிதுகாலம் மத்திய அரசில் இந்தி ஆலோசகராகவும் பணிபுரிந்தார் பின்னர் உடல்நிலை காரணமாகவும், மகன் இறந்து போனதாலும் ஓய்வு பெற்று விட்டார். 1974ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 24ஆம் தேதி அவர் காலமானார்.

தினகர் 22 கவிதை நூல்களை இயற்றி இருக்கிறார். அவற்றுள் 2 பெருங்காவியங்கள்; 2 குறுங் காவியங்கள், 'ஊர்வசி' என்ற காவியத்திற்காக அவருக்கு 1973ஆம் ஆண்டுக்கான ஞானபீடம் விருது வழங்கப்பட்டது.

சில சுவிதைகள்:

இமாலயம்

"மலைகளின் அதிபதியே!

அகற்ற, பரந்த உருவமுடையவளே!"

"ஏ! இமயமே! நீ மலைகளுக்கெல்லாம் தலைவன், புனிதமானவன்

கௌரவமும், ஆண்மையும் உடையவன்,

என் பாரதத்தாயின் மகுடம் நீ!

காலங்காலமாக நீ யாராலும் வெல்லப்படாமல், கர்வத்துடன் நிமிர்ந்து நிற்கிறாய்.

ஆனால் நீ சமாதரி நிலையில் இருந்து கொண்டு ஏதோ சிக்கலான பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகளைச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறாய் போலும்!

அமைதியாக தவத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் நீ, சிறிது கண்ணைத்திறந்துபார்!

உன்னுடைய நாடு

கருந்தீயில் வெந்து கொண்டிருக்கிறது.

உன் கருணை உள்ளம் இளகி, அமுதம் போன்ற நீராகி சிந்து. பஞ்சாபின் பிரும்மபுத்ரா, கங்கை, யமுனையாக இந்நாட்டில் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்நாட்டின் எல்லையில் நின்று கொண்டு நீ கூறினாய்

"இந்நாட்டில் காலடி வைப்பதற்குமுன்,

என் தலையைச் சீவிவிடு

ஏ. தவசியே! இப்பொழுது நாட்டிற்கும்

பேராபத்து வந்துள்ளது

அதன்பிள்ளைகள் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நாட்டின் செல்வம்

கொள்ளையடிக்கப்பட்டு விட்டது.

நீ தியானத்தில் முழுகியிருந்தாய்,

நாடு பாலைவனமாகிவிட்டது.

எவ்வளவோ திரௌபதிகள் அவமானப்படுத்தப்பட்டனர் எத்தனையோ மொட்டுக்கள் கருகிப்போயின.

உன் காலடியிலேயே, எல்லாவற்றையும் இழந்து இளங்குமரி மிதிமை பிச்சைக்காரியாக நிற்கிறாய்.

இமயமே! தருமனைத் தடுத்து நிறுத்தாதே

அவன் மேலுலகம் செல்லட்டும்

காண்டிபத்தையும், கதாயுத்தையும்,

அருச்சுனனையும், பீமசேனனையும்

திரும்பிவரச்சொல்."

சோம்பலை முறித்துக்கொண்டு எழுந்திரு

உன் உறுமலைக் கேட்டு பூமி நடுங்கட்டும்

ஏ! மலைமன்னனே! கர்ஜனைசெய்

முடு பனி விலகட்டும், மயக்கம் விலகட்டும்
நீ மௌனத்தை விடுத்து, சிங்கம் போல் கர்ஜனைசெய்
ஏ! தவசியே! இதுதவம் செய்யும்நேரமல்ல
புது யுகத்தின் சங்க நாதம்
உன்னை கூவி அழைக்கிறது.
விழித்தெழு! ஏ, மலை மன்னனே! விழித்தெழு,

○

தாண்டவம்

இந்த ஆடம்பரங்கள் தீக்கிரையாகட்டும்
பணம் படைத்தவர்களின் இறுமாப்பு
உச்சகட்டத்தையடைந்த அவர்கள் அகம்பாவமும்
எரிந்து சாம்பலாகட்டும்
புயலையும், நெருப்பையும் மழையையும் கூப்பிடு!
ஒரு நொடியில் பாவங்கள் எரிந்துபோகட்டும்
உன்கையில் உள்ள உடுக்கையை
டிம், டிம் என்று ஒலிக்கச்செய்
நடனமாடு, உன் முக்கண்ணைத் திற
ஒருமுனையிலிருந்து மறுமுனைவரை
இந்தப் படைப்பு சாம்பலாகட்டும்
நெருப்புத்துளிகள் ஆகாயத்தில் பரவட்டும்
பிறகு இதை மறுபடியும் படைத்து விடலாம்
நீ தான் சிவம், நீதான் சத்தியம் நீதான் சுந்தரம்
ஏ! தாண்டவ மாடு! ஆடு, ஆடலரசனே!

○

புத்தேவன்

நாகரிகம் நிறைந்த இந்த முற்றத்தில்
நச்சுமழை ஏன் பெய்கிறது?

வெறுப்பை வளர்த்து, மோட்சத்தை அளிக்கும்
இந்த சாத்திரம் எதற்கு?

சாத்திரங்களின் அக்கிரம இறுமாப்பு,
தர்க்க சாத்திரத்தின் ஏமாற்றுதல் ஏன்?

ஏழைகள், துன்புற்றிருப்பவர்கள்,
நாதி அற்றவர்கள் மீது கொடுமைகள் ஏன்?

ஏழைகளுக்குக் கடவுளை வணங்க உரிமையில்லை!

ஐயனே! துன்புற்றிருப்பவர்கள் மீது
இந்தக் கொடுமை ஏன்?

பணப் பிசாசுகளின் கை ஓங்கி இருக்கிறது;
மதத்தின் புனிதமான ஒளி மறைந்துவிட்டது.

புத்தபகவானே! இந்தியாவில் மனிதத் தன்மை
தீண்டப்படாத ஒன்றாய் ஆகிவிட்டது.

தூபம், தீபம், மலர்கள் எடுத்துக் கொண்டு பக்தர்கள் அன்புடன் வருகிறார்கள் கோவில் கதவு மூடப்பட்டிருப்பதைக்கண்டு, ஏமாற்றத்துடன் 'போற்றி' என்று சொல்லிக்கொண்டு திரும்புகிறார்கள்.

முதாட்டி சபரி சுவைத்துக் கொடுத்த இலந்தையிடம் இன்று இராமனுக்கு விருப்பமில்லை.

பன்னீர் நீராட்டலில், ராமனுக்கு ஏழையின் கண்ணீரைக் காண முடியுமா?

இந்தக் கண்ணீரில் குளிக்காவிட்டால், அவனை நாராயணன் என்று எப்படி அழைக்கமுடியும்?

மானுடத்தை மறைக்கும் மேகத்தை வளர்க்கும் அரக்கர்கள் தன்னிச்சையாய் உலவுகிறார்கள் இந்நிலையில் ஏழைகள் எப்படிக் காப்பாற்றப் படமுடியும்?

கடவுளோ பணக்காரர்கள் வீட்டில் அடைபட்டுள்ளார் மக்கள் அநாசாரம் என்ற தீயின் சூட்டில் கிடந்து அவமானப்பட்டு அழுகிறார்கள்? ஏ! போதி சத்துவரே! பாரதத்தின் அரிசனங்கள் உம்மை அறை கூவி அழைக்கிறார்கள்."

○

குடியானவர்களைப் பற்றி

வாயில் பேச்சு இருக்கிறது; தோளில் வலிமை இருக்கிறது; (ஆனால்) வாழ்க்கையில் சுகம் இல்லை.

வருத்தம்தான் உணவு, கண்ணீர்தான் குடிக்கும் தண்ணீர் இவர்களின் குழந்தைகளோ, இன்னும் கண்ணீரைக் குடிக்கக் கற்றுக் கொள்ளவில்லை தாயின் தனங்களைச் சப்பிக் கொண்டே தூங்கி விடுகின்றன. 'பால், பால்' என்று கூவல்! உலகம் தூங்குகிறது, எங்கிருந்து, எந்த வீட்டிலிருந்து பால் வரும்? கங்களையே! நீ உன் தண்ணீரைப் பாலாக ஆக்கிக்கொள்."

ஏ! வானத்தில் உள்ள மேகங்களே! வழிவிடுங்கள் நாங்கள் வானுலகை கொள்ளை அடிக்கப் போகிறோம்.

○

புட்சி பேசுகிறது

வாளின் முனையால் மகுடங்களை வென்று அணிந்து கொள்வேன்,

கடவுளின் இருக்கையைப் பிடுங்கி, அதன் மீது நான் நின்று கொள்வேன் சட்டங்கள் என்னைக்கண்டு நடுநடுங்கும். அவைகளை ஆட்டிவைப்பேன் பாதகம் செய்யும் மதங்கள் என்னைக் கண்டு அஞ்சி என் கால்களைக் கழுவும்!

○

சுதந்திரம்

சுதந்திரமே! நான் உன்னை வணங்கவில்லை ஏனெனில் நீ இன்பம் மற்றும் அமைதியின் உருவம் ஆம் உனக்கு முன்னாலேயே. எப்பொழுதும் புரட்சியின் உருவத்தில் இருக்கும் உயிர் ஓட்டத்தையே விரும்புகிறேன்

○

அருணாதயம்

நான் எப்படி இன்னிசை பாடுவது? என் கண்முன்னே இந்துஸ்தானம் பசியால் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறது நாடுமுழுவதும் நஞ்சு பரவி இருக்கிறது. தில்லியில் சாராயம் ஓடுகிறது தில்லி ஒளியுடன் இருக்கிறது. பாரதத்தின் மற்றப் பகுதிகளில் இருட்டு மண்டி இருக்கிறது.

தில்லி தேவதைகளே! விழித்துக் கொள்ளுங்கள்! இந்தப் பகட்டான வாழ்க்கை இனியும் நடக்காது. நான்கு திக்குகளும் சூடாகிக் கொண்டிருக்கின்றன நாம் வசிக்கும் மண்ணை நெருப்பைக் கக்கப்போகிறது.

○

பூதாள்

நான் மனிதன். எரித்தல் என் கொள்கை என்னுள் மண்ணுடன், நெருப்பும் இருக்கிறது நீ சொல்லுகிறாய், நெருப்பை அணை, ஆனால் நெருப்பு அணைந்தால் ஆண்மை எப்படி இருக்கும்?

○

குருஷேத்திரம்

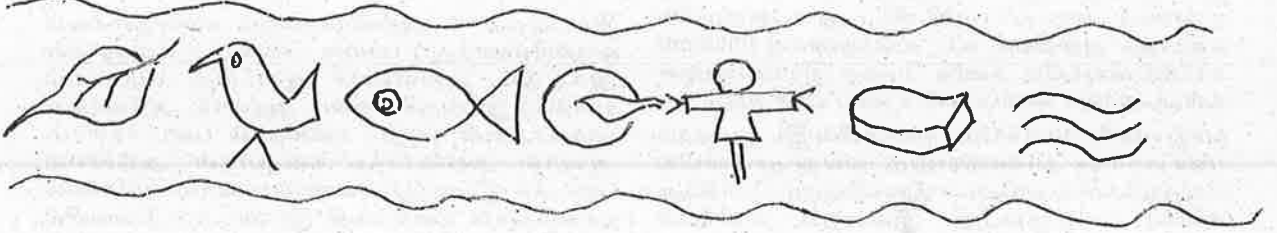
யார்தான் ஆத்ம பலத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு உடலால் நடக்கும் போரில் வெற்றி கொள்ளமுடியும்? மிருகபலம் வாளைக் கையிலேந்தினால் ஆத்ம பலம் ஒன்றும் செய்யமுடியாது.

○

மீனின் விழிகளிலும் கண்ணீர்

அமரன்

(ஐயப்பானிய ஹைகூ மொழியாக்கத்தில் 'அமரன்' புதிய முயற்சியைச் செய்திருக்கிறார். ஐயப்பானிய ஹைகூவில் இருக்கும் 5, 7, 5 என்ற அசை முறையைத் தமிழிலும் கையாண்டிருக்கிறார். கூடவே மூன்று வரிகளிலும் எதுகை வைத்திருக்கிறார் - பெரும்பாலும் இனவெதுகை.)

மழையில் ஊர்மூழ்க
இரவுகள் தூக்கம் அறிவதில்லை
வலுக்கும் இலையுதிர்நாள்

- ஸோகி

○

நீர்க்காகம் ஒன்று
பார்க்கும் கொத்தும் கலைக்கும்
நீரலை நிலா

- ஜூயிர்யூ

○

இளவேனில் விடைபெற,
அமுஉம் பறவைகள்; மீனின்
விழிகளிலும் கண்ணீர்

- பாஷோ

○

சிறுநீர் பலவுண்டு-
சற்றுமிலை கடல்மீன், பூ; அவர்க்
குற்றதெலாம் மணிநிலா

- ஸயிககு

○

இன்று நான்செல்ல
இன்னும் இருக்கிறாய் நீ; உண்டு
'ரெண்டின் இலையுதிர்வு

- பூஸன்

○

உன் காலடி குனிந்துபார்.
கண்முன்னே அவரை களவுபோம்-
என், காவல் பொம்மை?

- யயூ

○

சவப்பெட்டி ஒன்றை
நெருநல் நடுநிசி சந்தித்தேன்
மலர்ந்த புத்தாண்டு

- ஷிகி

○

குருவிகள் பறந்திருக்கும்
ஒரு காவல் பொம்மை விட்டு
ஒரு காவல் பொம்மை

- சஸநமி

○

குளிர்வான் தாரகைகள்
ஒழுகி ஒழுகி வெளியேற்றிச்
சலசலக்கும் ஊர்நதி

- மட்கரா தசூயா

○

உறைந்தநீள் கல்லறைகள்;
முறைத்துக் கொண்டு வானத்தே
கதிரோன், வெண்ணிலவு

- யமசூச்சி சீஷி

○

கவிதையும், அறிவியலும்

நெல்லை சு.முத்து

சிந்தனைகளின் அறிவார்ந்த அலசல் (thought process) அறிவியல். கவிதையோ சிந்தனைகளின் உணர்வு பூர்வ வெளிப்பாடு. ஆனால் இரண்டுமே தனி மனித அகவயமானது. எனினும் இந்த இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று முரணானவை என்ற எண்ணம் தவறாகப் பரவி விட்டது. உண்மையில் எதார்த்த அறிவியல் கூட உள்ளுணர்வு (intuition) சார்ந்த விஷயமே. கணித மேதை இராமானுஜன் உள்ளுணர்வுக் கணிப்புகள் உலகப் பிரசித்தம்.

நமது ஒன்றே சால் கிலோ மூளையின் இடது பக்கம் எண் சார்ந்த தர்க்கவியலும், வலது மூளையில் எழுத்துக்களின் பதிவான இலக்கியமும் பொதிந்து வைக்கப்பட்டிருப்பது இன்றைய உயிரியல் கண்டுபிடிப்பு. தமிழ்ப் புலவன் வள்ளுவன் 'எண்ணும் எழுத்தும்' என்ற போது தெரிந்தோ தெரியாமலோ இந்த அறிவியல் கோட்பாட்டினை அறிவித்த முதல் விஞ்ஞானி ஆகிறான்.

கி.பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் ஐரோப்பிய நாடுகளில் விஞ்ஞானம் வளர்ந்தபோது - இந்திய மண்ணில் வேதாந்தம் வளர்ந்த கதை நாமறிவோம். 'ஞானம்' என்ற பண்டைய அறிவார்ந்த நிலைக்கு எதிராக 'வி-ஞானம்'. அதனாலேயே மெய்யியல் சார்ந்த மெய்ஞ்ஞானம் என்று இறையியல் தத்துவங்கள் பேசப்படுகின்றன.

சி.பி.ஸ்கனோவ் என்ற மேனாட்டு அறிஞன் "விஞ்ஞானிகள் பெரும்பாலும் தம்மளவில் நன்மனப்பிக்கைவாதியர் (Optimistic). சுக மனிதர்களைப் பற்றி அதிக அக்கறை காட்டாதவர்கள் என அறிவியலர் அல்லாதோர் குற்றச்சாட்டு. அதே வேளையில் இலக்கிய அறிவுஜீவிகளுக்கோ தீர்க்கதரிசனம் என்பது அறவே கிடையாது. அவர்கள் சகோதர மாந்தரைக் கிஞ்சித்தும் கண்டு கொள்வதே இல்லை. கலையும், சிந்தனையும் தற்போதைய நிமிடக் கணங்களுக்கு மட்டுமாக வரையறுத்துக் கொண்டவர்கள். ஒருவிதத்தில் ஆழமாகச் சிந்தித்தால் கலைஞர்கள் அறிவாண்மைக்கு எதிராளிகளாகத் திகழ்வதாகவே அறிவியலர் குறைப்படுகின்றனர் என்று ஆதங்கப்படுகின்றன. - The Two Cultures and Scientific Revolution.

ஆயின் இன்றைய விஞ்ஞானி, 'பாரத ரத்னா' டாக்டர் அப்துல் கலாம் தமது பேட்டி ஒன்றில் "உயர்ந்த எண்ணங்களை உருவாக்குவது அறிவுத் திறனும், சுற்பனைத் திறனும். 'இராமன் விளைவுகள்' ஒரு விஞ்ஞானியின் கண்டுபிடிப்பு, 'வானையளப் போம்' என்ற பாரதியின் கவிதைவரி கலைஞரின் கண்டுபிடிப்பு. இருவருக்குமே அறிவுத் திறனும், சுற்பனைத் திறனும் அவசியமாக இருந்தாலும்,

புதியன படைப்பதற்கு மிகவும் முக்கியமானது வற்றாத உற்சாகம். படைப்பாளிகளான விஞ்ஞானியும், கலைஞரும் மனித வாழ்க்கையை இன்ப மடையவும், வளப்படுத்தவும் செய்கிறார்கள்" - என்பார்.

இப்படித்தான் அறிவியலையும் கவிதையையும் ஒருங்கிணைத்துப் பார்க்க வேண்டும். கவிஞர்கள் ஆகட்டும், அறிவியலர் ஆகட்டும். சமுதாயம் சார்ந்தே இயங்குகின்றனர். ஆதலால் அறிவியலர் சமூகப் பயன் நல்கும் கவிதைகள் படைக்கலாம். ஆனால் அறிவார்ந்த கவிஞர்கள் அறிவியல் படைக்க இயலாது. வேண்டுமானால் அறிவியல் தகவல்களை உள்வாங்கி இரண்டாம் நிலையில் கவிதைகள் தீட்டலாம். அங்கு தகவல்களின் பிறழ்ச்சி தவிர்க்க இயலாது. கேட்டால் கவிஞன் அறிவு சார்ந்து இயங்குவதில்லை என்ற போலிப் பிரஸ்தாபங்கள் வேறு. இந்தக் கோளாறு எல்லா மொழிகளிலும் உண்டு.

கி.மு. ஏழாம் எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கிரேக்க மேதை ஹோமரின் 'ஓடிஸி', 'இலியட்' ஆகிய காவியங்களிலும், வடமொழி இதிகாசங்களிலும் வானவியல் செய்திகள் ஏராளம். தமிழில் பரிபாடல் எனும் சங்க இலக்கியம் - எண்ணியல், வானவியல், வானிலையியல் குறிப்புகளோடு அரியதோர் அறிவியல் செய்திக் களஞ்சியமாகத் திகழ்கிறது. சிலப்பதிகாரத்திலும், பெருங்கதையிலும், சீவக சிந்தாமணியிலும் வானவியல் சிந்தனைகள் உரத்து ஒலிக்கின்றன. திருமுலரின் மரபியல் சிந்தனை பற்றிப் பட்டிமன்றம் நடத்தலாம். பிற்கால உலோகாயதச் சித்தர் பாடல்கள் அறிவியல் மணிமகுடங்கள்.

இன்று அறிவியல் நான்காம் தமிழாக வளர்ந்துள்ள நிலையில் அறிவியலுக்காகவே கவிதை நூல்கள், காவியங்கள் தோன்றி வளர வேண்டும். காலத்தைப் பிரதிபலிக்காத கவிதைகள் காலங்கடந்து நிலைபெறுமா என்ற கேள்விக்குறி நிமிர்ந்து நிற்கிறது. இந்திய விடுதலைப் போராட்டம் பகுத்தறிவுக் கருத்தோட்டம், திராவிட இயக்கம், தலித் முன்னேற்றம் - என சமுதாயத்தளம் சார்ந்த பிரச்சாரங்களுக்கும் கவிதை ஆயுதமானது. ஆயின் அது இன்றைய மனித நெயப் பிரச்சனைகள் மட்டுமன்றி-புறவயம் சார்ந்து அறிவியல் தகவல்களை ஏந்தி வாங்கி முன்னேற வேண்டும்.

அறிவியல் கவிதை வேறு. அறிவியல் தகவல் கவிதை வேறு. கவிதைக்குப் புறவடிவ யாப்பமைதி, கருத்துவடிவ உள்ளடக்கம், வாசகரோடு உணர்வுகள் பகிர்ந்து கொள்ளும் அகவடிவம் ஆகிய மூன்றும் முக்கியம்.

'மலையாள மனோரமா' சிறப்புப் பேட்டி ஒன்றில் - கவிதை அழகியல் சார்ந்த விஷயம் ஆயிற்றே. நீங்கள் அறிவியல் கவிதை எழுதுவதாகச் சொல்கிறீர்களே' என்று நிருபர் கேட்டார். 'அழகிய மலர் கண்டு ரசிப்பதும், அரசியல்-வக்கிரங்கள் கண்டு முழுவதும், அறைக்குள்ளிருந்து அதிநவீனம் என்று 'நெஞ்சோடு கிளத்தலும்' அவரவர் மகிழ்வும், நெகிழ்வும் கவிதைகளாகும்போது எங்கள் துறைப் பரிசோதனை வெற்றி பெறும் போதும், நாங்கள் செலுத்தும் ராக்கெட் விண்ணேறும்போதும் ஏற்படும் அறிவியல் அனுபவம் மட்டும் கவிதை ஆகக் கூடாது என்று யாரும் 'சட்டம் எழுதி வைக்கவில்லையே' என்று பதில் கூறினேன்.

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி 1910ஆம் ஆண்டு தாம் புதுவையில் வாழ்ந்து வந்த காலகட்டத்தில் - எழுப்பத்தாறு ஆண்டுகளுக்கொரு முறை தோன்றும் ஹேலி வால்விண்மீன் 'நோக்கி-சாதாரண வருஷத்துத் தாமகேது' என்று வரவேற்றுப் பாடினார். 1911ஆம் ஆண்டு பிறந்த கட்சுமி தனாகா (Katsumi Tanaka) எனும் ஜப்பானிய வரலாற்று ஆசிரியர் தம் வாழ்நாளோடு ஹேலி வரவை ஒப்பிட்டுக் கவிதை இயற்றினார்.

அறிவுஜீவி என்றாலே அவரது அறிவாண்மைக் குணகம் (Intelligent Quotient) 1600 இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. சிறு வயதில் பதினான்கு மொழிகள் பேசத் தெரிவதும், திருக்குறள், தேவார, திவ்வியப் பிரபந்தங்களைத் தலைகீழாக மனனம் செய்து ஒப்பிக்க முடியாதும் அறிவாண்மை இல்லை. அது ஒரு வகைப் பயிற்சி. படைப்புத் திறனுக்கு உதவாது. அந்தத் திறமையே படைப்புத் திறனும் ஆகாது. தகவல்களைக் கூறுபவர் புத்திசாலி ஆகலாம். படைப்பாளி ஆக முடியாது.

ஒரு சிறந்த படைப்பாளி, அறிவியலர் போலவே மும்மூர்த்திகளாகத் திகழ்கின்றார். சுற்ற கல்வியாலும், பெற்ற அனுபவத்தாலும் சேகரித்த அறிவுத் தகவல்களை உள்வாங்கும் வாடிக்கையாளன் (Customer). அடுத்து, அந்தத் தகவல்களைத் தமக்குள்ளே போட்டு அலகபவன் (Processor). மூன்றாவதாக அவற்றின் வெளிப்பாடான புதிய சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தும் வினியோகஸ்தன் (Supplier).

நமது கல்விமுறை பெரும்பாலும் சரியான விடைகாண்பதில் கவனம் செலுத்துகிறதே அன்றிச் சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு அல்ல. மாறுபட்ட கோணங்களில் சிந்திக்க வழி வகுப்பதும் இல்லை.

எட்டில் பாதி எவ்வளவு? என்ற வினாவுக்கு நாம் சட்டென்று சொல்லுவோம். 'நான்கு' என்று பள்ளிப்பாடம். அப்படிச் சொன்னால் தான் அண்ணாவி மதிப்பெண் தருவார். இது சுற்றுத்தந்த பாடத்தின் "மறுவாக்கம்" (reproductive thinking) ஆனாலும் எட்டு என்ற எண்ணினை (8) மேல் பாதி

கீழ் பாதி என்று இரண்டாக வகிர்ந்தால் - மேலே ஒரு வட்டம் (0), கீழேயும் அதே வட்டம் (பூஜ்யம்) வரும். அல்லது அந்த எண்ணினை செங்குத்துக் கோட்டால் பிளந்தால் மூன்று ('3') எனும் எண் இரு உருவங்களில் இடவல பிம்பங்களாகத் தோன்றும் இல்லை, அந்த எட்டினை உரோமன் எழுத்தில் எழுதினால் ('viii') அதனை 'vi/ii' என்றவாறு உரோமன் எண் ஆறும், (vi) இரண்டு (ii) என்று பிரிக்கலாம். இத்தகைய விபரீதக் கருத்தோட்டங்களே உருவாக்கச் சிந்தனை என்கிறோம். வெவ்வேறு வழிமுறைகளில் பல்வேறு விடைகள் தேடும் முயற்சி.

1968 ஆம் ஆண்டு சுவிட்சர்லாந்து நாட்டில் நியூச்சாத்தல் எனுமிடத்தில் முதல்முதலாக நவீன மின்னணுவியல் கைக்கடிகாரம் அறிமுகமானது. அதனை அன்றைய சுவிட்சர்லாந்து கம்பெனிகள் ஒட்டுமொத்தமாகச் சேர்ந்து எதிர்த்தன. வேடிக்கை பாருங்கள். ஆனால் அதையே ஜப்பான் நாட்டு 'சீக்கோ' கடிகார நிறுவனம் கவர்ந்திழுத்து-உலகச் சந்தையில் கொண்டு நிறுத்திற்று. இன்று அது உலகப் பிரபலம். அப்படித் தானே இந்தப் புதுக்கவிதை சமாச்சாரமும்- மரபுத் தளையிலிருந்து விடுபட்டு மக்கள் மன்றத்திற்கு வந்து விட்டது. உரைநடையிலும் - பேராசிரிய எழுத்தாளர்கள் தம் இலக்கணத் தமிழ் நடை, இன்றைய வட்டார வழக்கில் 'மக்கள் மொழி' இலக்கியமாகப் பரிணமித்துள்ளது.

சார்லஸ் டார்வின் ஒருமுறை காலாபோகஸ் தீவுப் பயணத்தின்போது சில சிட்டுக் குருவிச் சாதிச் சின்னஞ்சிறு பறவை இனங்களைக் கண்டு இங்கிலாந்தில் தம் சக ஆய்வர் ஜான் கூல்டு என்பவரிடம் தந்து அவற்றை ஆராயும்படி கூறினார். அறிவார்ந்த ஜான் கூல்டு 'பறவைகள் பலவிதம்' என்று உணரவில்லை. இறைவன் படைப்பில் அனைத்து ஜீவராசிகளும் ஒரே இனம் என்று கருதினார், மெத்தப் படித்த அறிவாளி கூல்டு. ஆனால் வெவ்வேறு புறச்சூழல்களில் பரிணமித்த பறவைகள் வெவ்வேறு ரகமாக இருக்க வேண்டும் என்பது சார்லஸ் டார்வின் சிந்தனையில் தோன்றியது. அக் கண்டுபிடிப்பு இன்று உலகப் பிரசித்தம். அதனால் படைப்பாற்றலுக்கு அறிவாண்மை பிரதானமில்லை. எதிலும் அவாவின்மை தேவை. இப்படித்தான் இருக்கும் என்று முன்கூட்டியே கருதக் கூடாது.

ஏதானாலும் அறிவியல் இலக்கியங்கள் தம்மைத் தாமே பத்திரப்படுத்திக் கொள்ளும் காலப் பெட்டகத்தில் பிற்கால மாணவர்கள் இன்று பாட நூல்களில் திருக்குறள் தொடங்கி - பாரதிதாசன் வரை மனப்பாடம் செய்தது போல எதிர்காலத் தமிழ் மாணவ சமுதாயம் அறிவியல் கட்டுரைகள், அறிவியல் கவிதைகள் என்று படிக்க நேரும். காலத்தின் கட்டாயம் அது.

கழுக்குகளும் நமதான வாழ்வும்...
ஹரணி, கரந்தை

முன்றாம் உலகம்
ப்ரியம்

ஒட்டிக்கிடக்கும் .
சதைத் துணுக்குகளைச்
செதுக்கிப்போடும் அலகால்
கால்களின் பரப்பிலிருந்து...

வயிற்றுக்குள்
இறையும் இரை...
கண்களின் வெளியே
வெளிகளில் சிக்கும்
இரைக் கொக்கிகள்...

சட்டென்று உயரமுடைத்து
காற்றிலிறகு குத்தி
இரையுடன் ஏகும்...

இயல்பாய்ப் போராடி
இழக்குமொரு குஞ்சுடன்
கோழிகள் பரிதவிக்கும்
மொழியற்ற குரலில்...

காத்திருக்கின்றன
கழுக்குகள் எப்போதுமாக
ஈந்து கிடக்கின்றன
கோழிகள் எப்போதுமாக...

இடையில் திணறும்
நமக்கான வாழ்வு
நம்மை இழப்பதற்கான
சக்திகளைக் கவிழ்த்தபடி...

நீர்ப் பரப்பினில்
காற்று வரைந்த ஓவியத்தை
நீச்சல் தெரியாக் குருவி

வானத்தில் நீந்தியபடி
தேடிக் கொண்டே... யிருக்கும்.

○
மலை முகட்டில் விழுந்த
மழைத் துளிகளில்

ஒன்று அக்கடலிலும்,
மற்றொன்று இக்கடலிலும்

இரு திசைகளில் பயணித்து...
கலந்தன.

○
இங்கே விளைந்துள்ளவை
ஆறுதலுக்கான சில வார்த்தைகள்.

கடலின் மீது நெடிய பயணம்
மேற் கொண்டுள்ள பறவைகளே!

இளைப்பாறுவதற்கு
இவை பயன்படும் எனில்

இங்கே இறங்கிப்
பின்னர் பயணிக்கலாம்.

○
"அப்பா" வென அழைத்த
உன் குரலில்
யதார்த்த மில்லை மகளே!

இருப்பினும்
இவ்வொலிப் பேழையைப்
பத்திரமாக எடுத்து வைத்திருக்கிறேன்.

○
காடுகளிலிருந்து, குகையினிலிருந்து,
ஓலிக்கின்றன உளிகளின் சப்தங்கள்.

எனக்குத் தெரியும்!
பின்னர் அவை எதிரொலிக்கவே
தம்மையே
செதுக்கிக் கொள்கின்றன என்று.

கழிப்பிடம்

தாஜ்

நட்சத்திரத் திரைப்படம்
தொடக்கத்திலிருந்தே
உஷ்ண உபாதை
பாடிப் பறந்த
பதினாறு சிட்டுகள்
துவக்குக் குறியில் சிக்கி
சிதறிய வழித் தடத்தில்
மன ஓலமாய்ப் பின்னணி இசை
எதிர்ப்பட்ட எல்லோரையும்
புரட்டினான் நாயகன்
கழிப்பிடம் தேடி ஓடினேன்.

அடியெடுத்து வைக்குமிடமெல்லாம்
காம உறுப்புகளின்
வடிச்சுவடுகள்
முச்சு முட்டும் நெடி
பாசி படிய செல்லரித்துப்
பழுதாய்க் கிடக்கின்றன
நான்கு புறமும் சுவர்கள்
அசுவாசமாகித் திரும்பப்
படம் கணக்க ஓடிவிட்டது.
அவஸ்தை இல்லை
கொடுத்த காசு
கொஞ்சத்திற்குக் கொஞ்சம்
உபயோகமாகி விட்டது.

○

கிடமாறு தோற்றப் பியை

ஏ.எஸ்.எம்.அலு

கேமிரா வெளிச்சம் என் தலையில் பட்டு
எதிரொளித்து நிழற்படங்களில்
வெளிச்சமடிக்கும் என்று
என் முன் தலை வழக்கையை...

எத்தினி மாசம்னு கேக்கலாமனு
இருந்தேனென என் லேசான தொப்பையை...

என் உயரத்துக்கு
இனி மேல் தான் கட்டில்
செய்யணுமென என் உயரத்தை...

சின்னப் பிள்ளையில்
உப்பு மூட்டை சுமந்து
விளையாடி விளையாடித் தான்
இப்படி ஆயிட்டதோவென
லேசாய்க் கூன் போட்டுக்கொள்ளும்
என் முதுகை...

இடுப்புல வேட்டி நிக்காதோ
நல்ல பெல்ட் வாங்கிக் கொடுக்கணுமென
அடிக்கடி இடுப்பு வேட்டியை
சரிசெய்யும் என் மேனரிஸத்தை...
பேசிச் சிரித்த உன் தோழிகளின்
கேலிப் பேச்சுக்களை
கல்யாணமான அன்றே
நீ சொல்லி இருக்கக் கூடாது தான்!...

○

வாழ்க்கை ஒரு நீண்ட தலைப்பு மரணம் ஒரு சுருக்கமான கவிதை

தே. ஆசைத்தம்பி

வெகு நாட்களுக்கு முன்னர்
என் நண்பன்
என்னிடம் கேட்டான்
'எப்போது நீ
கவிதை எழுதுவதை
நிறுத்துவாய்' என்று.

நான் சொன்னேன்
எனக்குப் பிடித்த
ஒரு கவிதையை
எழுதிய பிறகு?

இப்போது மரணப்படுக்கையில்
இருக்கும் என்னைப்பார்த்து
அழுது கொண்டிருக்கிறான்
என் நண்பன்.

அவனிடம் சொல்கிறேன் நான்
'அழாதே நண்பா
எனக்குப் பிடித்த கவிதையை
எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன்.'

○

முறைசாராக் கவிதைகள்

தமிழ்நாடன்

இந்தியக் கல்வியைப் பள்ளிமுறைக் கல்வியாக நிறுவனப்படுத்திற்று மேற்கு. இன்று அக்கல்வியே முறை. அம்முறைக்கு மாறுபட்டதெல்லாம் முறைசாராக் கல்வி. போல முறைசாரா மின் ஆற்றல், முறைசாரா எரிபொருள் எல்லாம்.

மேற்கின் வருகை தமிழ் உரைநடையிலும், கவிதைகளிலும் புது வகைப் படைப்புகளை அறிமுகம் செய்தது. காலப்போக்கில் தமிழ் இலக்கணம் ஆட்சி உரிமை இழந்தது. அதனால் ஆங்கில வழி இலக்கியமே முறையான இலக்கியம் என்றானது; கல்விமுறையில் போன்று.

இலக்கணங்கள் படைப்புகளை முறைப்படுத்தின, ராஜாவின் முகம் தெரியாது வாழ்ந்த இந்தியக் கிராமத்தவனைப் போல இலக்கணம் அறியாது வாழ்ந்த படைப்பாளிகள் உண்டு. கதைசொல்லிகள், நாட்டுப்புறப் பாடகர் ஆகியோர் அத்தகையோர்.

புலவர், பாவலர், கவிஞர் யாவரிலும் நாட்டார் கவிஞரே மண்ணின் பாடகர், புலவர் யாப்புக் காப்பிட்டவர். பாவலர் இசைக்கு இசைத்தவர். கவிஞர் உத்தி முறை ஆட்டக்காரர், மூவரும் அவரவர் செம்மையான இனிமையான சிறந்த கவிதைகளைத் தருவர். எனினும் இவரினும் மாறுபட்டவர் நாட்டார் கவிகள். நாட்டவர் பாட்டு அரசவை. புலவர் சபை, கவிஞர் குழு முறைப்பாடுகளுக்கு மாறானது. சிலபோது எதிரானது. ஆனால் சாதாரண மனிதனைப் போல எளிமையானது. சாதாரணப் பேச்சுப் போல இயல்பானது.

மூங்கில் இலை மேலே தூங்கும் பனி நீரே என்னும் பாட்டு உழவன் ஒருவன் பாடியதாம், அப்பாட்டு தன்பாட்டு; திடீர்ப்பாட்டு; உணர்ச்சிப் பிரவாகம், சுயம்; அனுபவம், நாட்டார் பாடல்களில் உழவுப் பாட்டு, தாலாட்டு, ஒப்பாரி என நிகழ்வதை உண்டு. எனினும் நிறுவனச் சார்பும் இலக்கண முறைப்பாடும் இல்லை, ஆதலின் நாட்டார் பாட்டு முறைசாராக் கவிதையாம்.

முறைசாராக் கவிதையில் எழுத்துக்கு எழுத்து இலக்கணப்பிழை; வார்த்தைக்கு வார்த்தை மாருந்தாச் சந்தி; அடிக்கு அடி யாப்பின் மறுப்பு. "குற்றம், பார்க்கச் சுற்றம் இல்லை. இலக்கணம் பார்க்கக் கவிதை இல்லை". உடல் ஊனம் மன

ஊனம் அல்ல. இலக்கணக் குறை சிந்தனைக் குறை அல்ல. முறை சாராக் கவிதையான நாட்டவர் பாட்டில் கவிதை இலக்கணம் இருக்காது என்றாலும் கேட்பார் மனசைப் பிணைக்கும் கவித்துவம் இருக்கும்.

நாட்டார் பாடலை ஒத்தவை இன்றையக் கானாப் பாடல்கள். கர்னா திடீர்ப்பாட்டு, அனுபவப் பாட்டு; சுயமானது. பாட்டின் நீள அகல உருவத் திற்கு அளவு இல்லை. உணர்ச்சி ஒன்றே அலகு. உழத்தியின் பாட்டு சேற்று வயலில் போல ஏழை எளிய உழைப்பாளிகள் கூடும் இடத்தில் தான் கானா, நாட்டார் பாடல்களில் திசைச் சொற்கள் கலந்திருக்கும். கானாவில் அவற்றை எண்ணி மானாது. நம் கால நாட்டார் பாட்டான கானாவும் முறைசாராக் கவிதையே!

முறைசாராக் கவிதையில் முன்னிடம் வகிப்பது தற்கால சினிமாப் பாடல். தொடக்க காலம் கதைச் சூழலுக்குப் பாட்டு எழுதப்பட்டு அதற்கு இசை அமைக்கப்பட்டது. தமிழ்ச் சினிமாத் தொழில் மும்பை, கல்கத்தாவைச் சார்ந்து இருந்தது அப்போது, மும்பையின் தாக்கத்தால் தமிழ்ச் சினிமா தன் மரபினும் மாறுபட்ட இயைபுத் தொடைப்பாடல்களைக் கையாண்டது. அவ்வகை யாப்பு, உருது முஷாயிரா, இந்தி சினிமா வழக்கம். தமிழ்ச் சினிமா மெல்ல ஹாலிவுட் தனமாயிற்று. மேற்கத்திய இசையும் அதற்கிசைந்த பாடலும் வழக்கிற்கு வந்தன.

சினிமாக் கவிதை தன் மொழி மரபுக்குரிய எந்த முறையையும் சார்வதில்லை. போல ஒரு சினிமாப் பாடலின் இசை பண்பாடு சார்ந்த இசை மரபையும் பின்பற்றுவதில்லை. இந்திய அன்னை தன் பொன்விழா கொண்டாடினாள். இந்தியாவின் பாரம்பரிய இசை எல்லாவற்றையும் ஒதுக்கிட்டு இரவல் சூரலில், இரவல் இசையில் வந்தேமாதரம் பாடி அன்னையை நையாண்டி செய்தது சினிமாப் பாடல்.

ஒரு காலம் தமிழ்ச்சினிமாவுக்குச் சிறந்த கவிஞர்களும் பாட்டெழுதியதுண்டு. அவர்கள் முறையாய்த் தமிழ் பயின்றவர்கள். இலக்கணக் கவிதைகளை இலகுவாய் எழுத வல்லவர்கள். திரையுலகம் அவர்களுக்கு முதல்மரியாதை செலுத்திற்று. தமிழ்ப் பண்பாட்டு மரபு மீட்சியில் சினிமாவும்

பங்கு கொண்ட காலம் அது. போலவே விடுதலையுணர்வுட்டிய படங்களிலும் இந்தியப் பண்புகள் இடம் பெற்றன. இன்று இசையமைப்பாளருக்கே முதல் மரியாதை. தமிழ்ச்சினிமாவும் மகிழ்ச்சி, பணம் இவற்றையே இலட்சியமாய் ஏற்றது. சினிமாக்கவிதை வணிகக் கவிதை.

தற்கால சினிமாப் பாட்டுக்கு இசையே உயிர். சொற்களென்னும் இழைகளால் ஆன கவிதை அதற்குப் போர்த்தப்படும் உடல். ஓவியத்தில் பலவகைப் பொருட்களின் இணைப்பு கொலாஜ். போல சினிமாப் பாடல் சப்தரூப கொலாஜ்.

சினிமாப் பாடலே மக்கள் பாட்டு, சப்தக் குவியல் தான் சினிமாப்பாடல் என்றாலும் அங்கிங்கே, அவ்வப்போது வைரம் போலும் வார்த்தைக் கோவைகள் கேட்டோர் இதயத்தை ஈர்க்கும்.

முறைசாராக் கவிதையில் அடுத்த இடம் வணிக இதழ்களில், வாரமலர்களில் வெளியாகும் கவிதைகள், இதழ்களில் நல்ல கவிஞர்களும் இலக்கியப் பணியில் இருந்தனர். அக்காலம். போயிற்று. முறைசாராக் கவிதை எழுதுவோர் கவிஞர் எனப் பெயர் தேடும் ஆர்வலர், இளங்காதலர், முறையான படிப்பில்லாதவர். சென்னையிலிருக்கும் எந்த இதழும் தொலை தூரக் கிராமம் துக்கணாம் பட்டியிலிருந்து வரப்பெற்ற ஒரு கவிதை களவாசுமமா என்று அறிய இயலாது. கவிஞர்க்கு தைரியம் அதுவே. தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களில், வார இதழ்களில் தமிழ்ப் புதுக்கவிதைகள் என்று சில எம்ஃபில் பட்ட ஆய்வேடுகள் ஏற்கப் பட்டுள்ளன. அடியொடித்து எழுதப்படுவதெல்லாம் புதுக்கவிதையே என்பது அந்த இளம் ஆய்வாளர்களின் முடிவு போலும்.

குணிருபம், வெளியீட்டு முறை, இலக்கிய இசம் சார்ந்து புதுக்கவிதைக்கும் புதிய இலக்கணம் உண்டு. ஆய்வாளர்கள் இவற்றைக் கவனத்தில் கொள்ளக் காணோம். எண்ணற்ற சிற்றிதழ்கள் சிற்றிதழ் என்னும் கோட்பாட்டையே புரிந்து கொள்ளாதவை. தன்முனைப்பே அவற்றின் வெளிப்பாடு. அந்த ஏடுகளில் கவிதை எனும் பெயரில் அச்சிடப் பெறுவது முறைசாராக் கவிதைகளே.

அக்காலம் பாரதி, பாரதிதாசனைப் பார்த்துப் பாட்டெழுதியோர் எண்ணற்றவர். இப்போது மூத்த கவிஞரின் ஜாடை தெரியாத புதிய கவிஞர் அற்புதம். மரபறியாது, புதுமை அற்று, செம்மறியாடாகப் பின்தொடரும் ஒரே காரணத்தால் பார்த்தெழுதிகளையும் முறைசாராக் கவிஞர் என்றழைக்கலாம்.

விவரம் அறியாததால் விளையும் முறைசாராக் கவிதைக்குச் சான்று தமிழ் ஹைகூ தொண்ணூறு விழுக்காடு ஹைகூ கவிஞர்கள் ஜப்பானியப் பண்பாடு அறியார். தொண்ணூற்றொன்பது புள்ளி ஒன்பது விழுக்காட்டினர் ஜப்பானிய மொழி அறியார். ஹைகூவின் இலக்கணம் என்று பெயருக்கு ஆங்கிலம் வழி தமிழில் கொஞ்சம் அறிந்திருப்பர். ஜப்பானிய மொழி மூலக் கவிதையை மொழிபெயர்த்த ஆங்கிலக் கவிதையைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த ஹைகூக்களே இவர்களது வழி காட்டிகள், நிழலின் நிழலின் நிழழே இப்போதைய தமிழ் ஹைகூ தமிழ் ஹைகூ பெயரில் தவிர எவ்விதத்திலும் ஜப்பானிய ஹைகூ முறை சார்ந்தது அல்ல. போலவே அது தமிழ்க் கவிதை மரபைச் சார்ந்ததும் அல்ல. கலப்பினப் பிறப்புக்குப் பெயரிடுவது போல இதிலொரு பெயர்ச்சிக்கல் என்றாலும் பழந் தமிழ்க் குறுங் கவிதைகள் போலும் உணர்ச்சித் தெறிப்புள்ள தற்காலத் தமிழ் ஹைகூ சிலவற்றைச் சிலநேரம் காண முடிகிறது.

தற்காலப் படைப்புகளில் முறைசாரா இலக்கியங்கள் மிகுதி. நிறுவனப்பட்ட இலக்கணத்திற்கு மாறான அல்லது அதை மீற முயலும் இலக்கியங்கள். அவ்வகை மேற்கில் பின்நவீனத்துவ, மேஜிக் கல் ரியலிச எழுத்துக்கள் முறைசாரா இலக்கியங்களே. அவற்றைப் பின்பற்றும், பிரதிபலிக்கும் இந்தியப் படைப்புகளை முறைசாரா இலக்கியங்கள் எனில் தவறில்லை.

முறைசாரா இலக்கியம் பூமியிலிருந்து அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட பச்சை மண். அதில் மண், மணல், கல், பாறைத் துண்டு, நீர், வாயு எல்லாமே. உற்று நோக்கின் தாமிரம் வெள்ளி, தங்கத் துகள்களும் கூட. ஏளனப் படுத்தி ஒதுக்கி வைப்பதைப் பார்க்கிலும் அவற்றின் மீது மதிப்பு வைப்பதே நல்லது.

முறைசாராக் கவிதைகளில் இலக்கியத் தகுதி வாய்ந்தவற்றைச் சலித்தெடுத்துப் படித்து, கேட்டு மகிழ வேண்டும். நாட்டார், கானாப் பாடல் இசைத் திருவிழாக்கள் நடத்தலாம். படிக்கத் தக்கவற்றைத் தெரிவு செய்து புதிய தனிப்பாடல் திரட்டுகள் வெளியிடலாம். இத்திரட்டுகள் முறைசாராக் கவிதையை முறைப்படுத்தும். முறைசாராக் கவிஞர்க்கு வழிகாட்டும். குற்றம் பொறுத்தால் சுற்றம். இலக்கணம் பொறுத்தால் இலக்கிய உணர்வு வளர்க்கலாம். மூத்த கவிஞர்களும், தமிழ்ப் பண்பாட்டியல் அறிஞர்களும் செய்ய வேண்டிய பணி இது.

கவிதைப்போட்டி - 3

இதழ் - 2 - கவிதைப் போட்டியில்
ரூ.100 பரிசு பெற்ற கவிதை

எதை விற்று எதை வாங்குவது?
மாட்டை விற்று மண்ணை வாங்குவதா
மண்ணை விற்று நீர் வாங்குவதா?
உயிரை விற்று
உணவு வாங்குவதா?

-எம்.பி.கமருதீன்
135, வடக்கு அலங்காரம்
தஞ்சாவூர் - 613 009.

பாராட்டுப் பெறுபவை

தொலைந்த பசுமை
வறண்ட வாழ்வு
இராட்டினச் சுழற்சிபோல்
எம் உடல் உழைப்பு
வேர்வை நதியில்
விழிச்சுனை கலக்க
நீருக்காகக் காத்திருப்பு
மனசில் கசியும் ஈரம்
கட்டாந்தரையிலும் நிச்சயம் வீழும்.

பொன்னி, சென்னை.

○

கட்டாந் தரையில் மொட்டை மரங்கள்
வெட்டி விட்ட கட்டைக் கிளைகள்
கிட்டவந்து நிலத்தேடும் பெட்டையும் பசுக்களும்
சொட்டு நீரில்லா ஓட்டைவாய்த் துருத்தியும்

நிழல்வரும் - எப்போ? நீர்வரும் - எப்போ?
தளைபிடித்த தங்கை பால்கறப் பதெப்போ?
சுழலும் காலச் சக்கரத்தை நோக்கி
நிழலாகும் நம்பிக்கை நட்சத்திர வாழ்க்கையே!

கவிஞர் மணிமுத்து, தூயாய்.

○

துரவுகளில்
தண்ணீரில்லாத்
துயரத்தை
விழிகளில் ஏந்தி
வழி நடந்து.
வானம் பார்த்த பூமிக்குத்
துணையாக

கொம்பு சீவிய மாடுகளும்
நம்பிக்கை நொடியாத
நாட்டுப் புறத்தானும்-
பள்ளத்தில் இல்லாத்
ஈரத்தை
உள்ளத்தில் ஏந்தி,

விஜய ராகவன், சென்னை.

○

புல்லாங்குழல் இல்லாத-இந்த
கரிசல்காட்டுக் கண்ணனின்
எந்த இசை கேட்டு
மாடுகள் மயங்கி நிற்கின்றன

சே. பாலகிருஷ்ணன், மதுரை.

○

கலங்கல் நீர் பார்த்திருக்கும்
உழவனும் மாடும்!
உழவன் குடிக்கக் காத்திருக்கும்
மாடு!
மாட்டுக்காகக் காத்திருக்கும்
உழவன்!
கலங்கல் நீரில்
தெரியுது இதயம்!

'பூங்குழலி', சென்னை.

○

உழவேண்டியிருக்கிறது - சுற்றியிருக்கும்
மொட்டை மரங்களிலிருந்தும்
பசுமை பெற
வறண்டிருந்தாலும் விடாது
வாழ்க்கை.

பா. சத்தியமோகன், நெய்வேலி.

○

கவிதைப் போட்டி - 4

பரிசு ரூ.100

இந்த இதழின் அட்டைப்படம் ஏற்படுத்தும்
உணர்வுகளை எழுதி அனுப்புங்கள். மரபுக் கவிதை,
புதுக்கவிதை எதுவாகவும் இருக்கலாம். கவிதைகள்
வந்து சேர வேண்டிய இறுதித் தேதி: 15-9-2000.

உரைகல்

ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும்

தாமரை

பக்.76. ரூ.25. காந்தளாகம்,
834, அண்ணா சாலை, சென்னை - 600 002.

நம்பிக்கையுட்டும் நல்ல தொகுப்பு. ஆரவாரிக்கும் குட்டை; ஆர்ப்பாட்டம் செய்யாத கடல்கள்! தமிழகச் சூழலில் இது புதிதல்ல. இவர் இரண்டாம் ரகம். திரைக்கடலில் ஓடும் விட்டுக்கொண்டே கவிக்கடலில் கலம் செலுத்துகிறார். 'இந்தத் தாமரையிலும் கலைமகள் அமர்ந்திருக்கிறாள். ஆனால் அவள் கையில் இருப்பது வீணையல்ல; துப்பாக்கி;' இது கவிக்கோ அவர்களின் விமர்சனம். இது சரிதான்! பெண்கவிஞர்கள் என்று வரையறை செய்வதைப் பெண்களே விரும்புவதில்லை. எனினும் பெண் கவிஞர்களில் இவர் அண்மைக்கால நம்பிக்கை. உள்ளுக்குள் சுருண்டு கொள்ளாமல் விமானமாக வெளிப்பட்டுள்ள இவரை கவிவானம் கைநீட்டி வரவேற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

வலி

ஏய் பல்லக்குத்தூக்கி
கொஞ்சம் நிறுத்து
உட்கார்ந்து உட்கார்ந்து
கால் வலிக்கிறது.

மண்ணும் மரபும்

சுருமலைத் தமிழாழன்

வசந்தா பதிப்பகம், 2/16-6, ஆர்.கே.இல்லம்,
வசந்தநகர். ஓசூர். 635 109.

மரபில் காலான்றி, புதுமையாகச் சிந்திக்கும் கவிஞர் சுருமலைத் தமிழாழன். அவரது பத்தொன்பது கவிதைகள் நூலாகியுள்ளன. சிந்தனையில் அழுத்தம், நடையில் மிடுக்கு, கவிதையில் ஓட்டம்.

சாதிப்பெயரால் சலுகைகள் இங்களித்துச் சாதிப் பகையொழிக்கச் சாற்றுகிறோம் - மேதினியில் கண்முடிச் சித்திரத்தைக் காண முயல்கின்றோம் மண்ணென்னெனய் தீயணைக்கு மா!

கொலுக்கள் பேசக்கூடும்

எஸ்டி. விஜய்மில்டன்

பக்.90.ரூ.20,
சாரல் வெளியீடு, 73, அபிபுல்லா சாலை,
தியாகராய நகர், சென்னை - 600 017.

திரையுலகில் மட்டுமல்ல கவியுலகிலும் இது காதல்காலம். இந்நூல் காதல் வரிசையில் வந்த கவிவரிசை. 'தமிழைப் பழித்தவனை என் தாய் தடுத்தாலும் விடேன்' என்றார் பாவேந்தர். அது ஒரு காலம் 'காதலை இழிவுபடுத்தக் காதலிக்கே உரிமையில்லை' என்ற பிரகடனத்தோடு இந்நூல். இது ஒரு காலம்..

என் காதல்
என்னைப் பொறுத்தவரைக்கும்
மிக உயர்வானது
அதைக் குறைவு படுத்தும் உரிமை
யாருக்கும் கிடையாது
என் காதலிக்குக்கூட!

உனக்காகப் பாடுகிறேன்

உதயை மு. வீரையன்

பக்.176. ரூ.40,
மக்கள் பதிப்பகம், 31. வேங்கடேசன் தெரு,
சேப்பாக்கம், சென்னை-5

மரபுக் கவிதைத் தொகுப்பு, வரலாறு கவிதையாயிருக்கிறது. தமிழ் உணர்வின் தடம் தெரிகிறது. தடம்பதித்தோர் பலரை நினைவுபடுத்தும் கவிதைகள் சிலவும் உள்ளன.

சாரசரி

ஆர்.பிரேம் குமார்

பக்.60.ரூ.25
களஞ்சியம் விற்பனையகம்
பழைய பஸ் நிலையம் தக்கலை

சராசரி என்று தலைப்பிட்ட இக்கவிதை நூல் சராசரிக்கு மிக மேலான கவிதைகள் அடங்கிய புதுக்கவிதை நூல். மிக நவீனத்தோடு நெருக்கம் காட்டும் கவிதைகள் இதில். இதயத்தைப் பிசைவதற்கு இக்கவிதைகளிடம் விரல்கள் உள்ளன.

விடுதலை

காலியான
எல்லா திக்கிலும்
பறப்பது தவிர
வேறு
வேலை இல்லை...
நூலை
அறுத்துக் கொண்டது
பட்டம்.

■
நினைவுகள்

இந்தியன் 3 மஸ்

பக்.40.௬.10

நியூ இந்தியன் பப்ளிஷர்ஸ், 47, சஞ்சீவி தெரு,
மன்னார்குடி. 614 001.

நினைவுகளில் நிற்கும் புதுக்கவிதைகள்
எளிமையின் எல்லையைத் தொட்டுச் செல்லும்
கவிதைகள்.

இந்துவும் இசுலாமியனும்
அடித்துக் கொள்ள
இடையில் இந்தியன்
இறந்து போனான்.

- செல்வம்

■
வருகை

தொகுப்பாசிரியர்: முரளி அருபன்

பக்கம்: 64.விலை ரூ.15/-

தமிழ் முதுகலை ஆய்வுத்துறை, புதுக்கல்லூரி,
சென்னை - 600 014.

தமிழிலக்கியம் பயிலும் மாணவர்கள்
கவிதைகளைக் கடந்துதான் வெளிவருகிறார்கள்.
பழக, புதுக, நவீனம் என்ற பாகுபாட்டோடு
எழுதியும் பேசியும் வருகிறார்கள். கவிதை குறித்த
புரிதலும் அவ்விதமே அமையும். அவர்களது
தற்போதைய மனநிலையும் மதிப்பீடுகளும்
தெளிவாய்ப் பதிவாகி இருக்கிறது 'வருகை'
தொகுப்பில். பதினெட்டுக் கவிஞர்களும்
ஐம்பதுக்கும் மேலான கவிதைகளுமாகக் கல்லூரி
மாணவர்களின் எழுத்தோவியங்கள் பக்கம்
அளவில் தொகுப்புச் சிறிதென்றாலும்
படிப்பதற்குச் சுவாரஸ்யமாக இருக்கிறது.

தொகுப்பு முறைமைக்கும் வடிவ நேர்த்திக்காகவும்
தொகுப்பாசிரியர் முரளி அருபன் அவர்களைப்
பாராட்ட வேண்டும்.

எப்போதும் வீழ்ந்து கிடப்பதில்தான்
இயல்பாய் இருக்கிறது வாழ்க்கை

- கு. சுந்தரமூர்த்தி

ஈமக்கிரியை முடித்த சிலர்
குளிப்பதா வேண்டாமா என
யோசித்து நிற்கிறார்கள்
நதியைச் சாகக் கொடுத்த நான்
எங்குப் போய்க் குளிப்பது

- ஹாஜா கனி

பெண்ணியப் பாவை, சமூக அவலங்கள், தன்
படைப்பாக்கம் குறித்த அபிப்பிராயம், வீடு வெளி
நிலம் போன்ற பாடுபொருள்கள் பற்றிய விசேஷ
கவனம் எல்லோருடைய படைப்புகளிலும்
தென்படுகின்றன. அள்ளும் நீரில் எந்தத் துளி கீழே
விழும், எந்தத் துளி முத்தாகும் என்று சிப்பிக்குத்
தெரியாது. தம்மை நிலைப்படுத்திக்கொள்ள
மாணவர்கள் காட்டியிருக்கும் ஆர்வம்
சந்தோஷமளிக்கிறது.

- டி.பி. சிவகுமார்

■
முகவர்கள் தேவை

'கவிக்கோ' இதழ் விற்பனைக்கு
முகவர்கள் தேவை. தக்க கழிவு
தரப்படும். விண்ணப்பிக்க.

கவிக்கோ

20, முதல் கடல்வழிச் சாலை
வால்மீகி நகர்
சென்னை - 600 041.

■
பிறமொழிக் கவிதைகளின்

மொழிபெயர்ப்பு, கவிதை, கவிஞர்
பற்றிய கட்டுரைகள்
வரவேற்கப்படுகின்றன.

கவிஞர் மீராவுக்கு 'வாழ்நாள் சாதனையாளர்' பட்டயம்; கவிஞர் புவியரசுவுக்குச் சிற்பி இலக்கிய விருது

2000-மாவது ஆண்டில் கவிஞர் சிற்பி அறக் கட்டளை கவிஞர் மீராவுக்கு 'வாழ்நாள் சாதனையாளர்' பட்டயம் வழங்கியது. இந்த ஆண்டின் சிற்பி இலக்கிய விருது கவிஞர் புவியரசுவிடம் 'புல்லாங்குழலே' நூலுக்கு வழங்கப்பட்டது.

1996 முதல் சிறந்த கவிஞர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் இந்த இலக்கிய விருது அப்துல் ரகுமான், பழமலய், சி.மணி, தேவதேவன் ஆகியோருக்கு முன்னைய ஆண்டுகளில் தரப்பட்டது.

இந்த ஆண்டு இலக்கிய விருதுடன் 'வாழ்நாள் சாதனையாளர்' பட்டயம் நம் காலத்தில் பதிப்புத் துறையிலும் படைப்புத் துறையிலும் சாதனைகள் ஆற்றிய கவிஞர் மீராவுக்கு அளிக்கப்பட்டது இலக்கிய நெஞ்சங்களைக் குளிர்வித்த செய்தியாகும்.

29-7-2000 அன்று பொள்ளாச்சியில் நடைபெற்ற விழாவுக்கு எழுத்தாளர் பா செயப்பிரகாசம் தலைமை தாங்கினார். கவிஞர் சிற்பி வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். கவிஞர் தேனரசன் பரிசு பெறும் கவிஞர்களை அறிமுகம் செய்தார்.

இந்த ஆண்டு மூன்று கவிஞர்களுக்குச் சிறப்புப் பரிசு வழங்குவதென முடிவு செய்யப்பட்டது. சேலம் பொன் குமார், கபிலன், இரா. பச்சியப்பன் ஆகியோர் சிறப்புப் பரிசு பெற்றனர்.

பொள்ளாச்சி இலக்கியக் கழகத் தலைவர் பி.கே. கிருஷ்ணராஜ் வாணவராயர் கவிஞர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கிச் சிறப்புச் செய்தார்.

கவிஞர் மீராவைக் குறித்துப் பேராசிரியர் கவிஞர் பாலா எழுதிய MEERA என்னும் ஆங்கில நூலை வாணவராயர் வெளியிட, பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத் தேர்வாணையர் சுபாஷ் சந்திரபோஸ் முதல் படியைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

அரசு ஆங்கில மொழி நிறுவன இயக்குநரும் ஒப்பிலக்கிய அறிஞருமான பேராசிரியர் கா.செல்வப்பன் இலக்கியப் பேருரை நிகழ்த்தினார் அவ்வுரையில் மீரா, புவியரசு, சிற்பி, அப்துல் ரகுமான் கவிதைகளில் காணப்படும் தேடுதல் உணர்வின் கூர்மையைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

கோவை, சேலம், கரூர், திருச்சி, இலக்கிய நண்பர்கள் ஏராளமாகக் கலந்து கொண்டு இந்தக் கவிதைத் திரு விழாவைச் சிறப்பித்தனர். புலவர் சையத் தாகதீனின் கம்பீரமான தமிழ் வாழ்த்துடன் தொடங்கிய நிகழ்ச்சி பூபாளம் முருகேசபாண்டியனின் நன்றியுரையுடன் நிறைவு பெற்றது. ■

கவிக்கோவுக்குப் பாராட்டு விழா

நெய்வேலி தென்றல் இலக்கியப் பேரவை 28-5-2000 அன்று பேரவையின் இரண்டாமாண்டு விழா, 'கவிக்கோ' கவிதையிதழ் அறிமுக விழா, சாகித்திய அகாதெமி விருது பெற்ற அப்துல் ரகுமானுக்குப் பாராட்டு விழா என்று முப்பெருவிழாக் கொண்டாடியது.

பொருளாளர் பி. வைரமூர்த்தி, வரவேற்றார். கவிஞர் மு.இராமமூர்த்தி, 'கவிக்கோ' இதழை அறிமுகப் படுத்தப் பேசினார். நெய்வேலி நிலக்கரி நிறுவனத்தின் நிர்வாக இயக்குநர். ஆர்.நரசிம்மன் அப்துல் ரகுமானுக்குப் பாராட்டுரை வழங்கினார்.

தொடர்ந்து நடந்த கவியரங்கத்தில் ஜே.ஜெயச் சந்திரன், கமாரியப்பன், கி.இராமசாமி, செ.இலிங்கானந்தபாரதி, எம்.மாணிக்கம், ஆர்.வெள்ளியங்கிரி, தரிசனப்பிரியன் ஆகியோர் கவிதை பாடினர்.

இசையரங்கமும், நாட்டிய அரங்கமும் நிகழ்ந்தன. பேரவைத் தலைவர் கே.இராசாமி ஆண்டறிக்கை வாசித்தார். தாசரதி நன்றியுரைத்தார். ■

துவக்கு

இலக்கிய அமைப்பு, துபாய்

கவிக்கோ அன்பர்கள் கலந்துரையாடல் நிகழ்ச்சி 30-03-2000 அன்று துபாய் தமிழ் உணவகத்தில் கவிஞர் கதீம் அவர்களின் தலைமையில் கவிஞர் சடையன் அமானுல்லா, கவிஞர் எஸ்.ஆர். பட்டினம் மணி ஆகியோர் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. நிகழ்ச்சிக்கு வந்திருந்த ஈமான் பொதுச்செயலாளர் - எம்.அப்துல்ரஹ்மான், தமிழ் உணவக உரிமையாளர் தாலூத் பாட்சா, ஈமான் கல்வி அறக்கட்டளைச் செயலாளர் குத்தாலம் லியாக்கத் அலி உள்ளிட்ட அன்பர்களை வரவேற்று நிகழ்ச்சியின் அவசியத்தை விளக்கினார். துவக்கு இலக்கிய அமைப்பின் ஒருங்கிணைப்பாளர் இ.இசாக் பிறகு ஜாபர்சாதிக்க "கவிக்கோ" கவியனுபவங்களைப் பகிர்ந்துக்கொள்ள அனைவரும் கவிக்கோப் பற்றி கருத்து பரிமாற்றங்களில் ஈடுபட்டார்கள்.

நிறைவாக அமீரகத் தமிழ்க் கவிஞர்கள் குழுமம் உருவாக்குவது என, தீர்மானிக்கப்பட்டு அதன் துபாய் தொடர்பாளராகக் கவிஞர் கதீம் அவர்களும் - ஷார்ஜா அஜ்மான் பகுதித் தொடர்பாளராக எஸ்.ஆர்.பட்டினம் மணி அவர்களும், அபுதாபி தொடர்பாளராக சுல்தான் இக்பால் அவர்களும் தேர்வு செய்யப்பட்டார்கள்.

இருமாதம் ஒருமுறை கவிஞர்கள் கலந்துரையாடல் (கவிதைச்சரம் நிகழ்ச்சி) நடத்துவது - சாகித்ய அகாதெமி விருதுபெற்ற கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் அவர்களுக்குப் பாராட்டு உள்ளிட்ட தீர்மானத்தோடு... மு.கமால்பாசா நன்றி கூற நிகழ்ச்சி நிறைவு பெற்றது. ■

நீல பத்மம் விருது

திருவனந்தபுரம் தமிழ்ச் சங்கம் மாதந்தோறும் கவியரங்கம் நடத்திவருகிறது. ஓராண்டில் அரங்கேற்றிய கவிதைகளில் சிறந்ததைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுத்தாளர் நீல பத்மநாபன் ஏற்படுத்திய 'நீல பத்மம்' என்ற விருதை வழங்கிவருகிறது. 1998க்கான விருதை கவானமாமலை பெற்றிருக்கிறார். ■

ஹைக்கூ திருவிழா-2000

அன்னை ராஜேஸ்வரி பதிப்பகமும், தமிழக ஹைக்கூ கவிதையாளர் இயக்கமும் இணைந்து 22-7-2000 அன்று லயோலா கல்லூரி வளாகத்தில் ஹைக்கூ திருவிழா-2000 கொண்டாடின.

மு.முருகேஷ் தலைமையில் நூறு கவிஞர்கள் ஹைக்கூ படித்தனர். 'நீங்கள் கேட்ட ஹைக்கூ' என்ற நூலை இயக்குநர் பாலு மணிவண்ணன் வெளியிட்டார். நிர்மலா சுரேஷ் சிறப்புரை ஆற்றினார். 'ஹைக்கூ' கவிதை மாத இதழை வருகை குகண்ணன் வெளியிட சாராசநாயகம் பெற்றுக் கொண்டார். அமுதபாரதி இரா.காளீஸ்வரன், வசந்த குமாரன், அகும்பேசன் வாழ்த்திப் பேசினார். ■

ஹெச்.ஜி.ரகுல் நூல் வெளியீடு

கலை இலக்கியப் பெருமன்ற மக்கள் கலை விழாவில் தக்கலை லளித மஹாலில் 15-8-2000 அன்று ஹெச்.ஜி.ரகுலின் 'மைலாஞ்சி' என்ற கவிதை நூல் வெளியிடப்பட்டது. ■

வசந்த வாசல் கவிமன்றம்

கோவை வசந்த வாசல் கவிமன்றம் 13-8-2000 அன்று 'ஐந்தாம் ஆண்டு வைகறை விழாவும், 'மனித நேய மாண்பாளர் விழாவும் கொண்டியது. மன்றக் கவிஞர்களின் கவிதை ஊர்வலம், திறனாய்வு, பரிசளிப்பு, நாமக்கல் கவிஞர் நினைவுக் கோப்பை அமரர் கோ.எஸ். நினைவுக் கோப்பை வழங்கல் ஆகியவை நடைபெற்றன. ■

கவிதை-நூல் வெளியீட்டு விழா

தருமபுரி மாவட்டம் ஊற்றங்கரையில் தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றக் கிளையின் சார்பில்

கடந்த 23-01-2000 அன்று கவிஞர் இ.சாகுல் அமீது எழுதிய 'ஒரு நிலவும் சில நட்சத்திரங்களும்' கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றது.

நூலின் முதல் பிரதியை உவமைக் கவிஞர் சுரதா வெளியிட பொன்.குணசேகரன் பெற்றுக் கொண்டார். பழ.பிரபு, பா.சாகுல் அமீது ஆகியோரும் நூல் பிரதிகளைப் பெற்றனர்.

விழாவில் வ.கவாமிநாதன், டாக்டர் தேவராசன், புலவர் அரங்கராசன், கவிஞர் எழுஞாயிறு, கவிமாமணி தேனிரா பாண்டியன், புலவர் மு.முருகேசன், புலவர் நெடுமிடல், கவிஞர் நா.இர.தென்னன், அருணாசல சாமிக்கண்ணு, கவிஞர் ஏ.வே.திருவரசன், கவிஞர் மா.இரவீந்திர பாரதி, ஆகியோர் பங்கேற்று வாழ்த்தினர்.

டாக்டர் கவிஞர் நை.மு.இக்பால் சிறப்புரை ஆற்றினார். பாவலர் மணிவேலன், எழுத்தாளர் தனசேகரன், யோகா.நன்னீரடிகள் ஆகியோர் ஆய்வுரை வழங்கினர்.

உவமைக்கவிஞர் சுரதா தலைமைப் பேருரை நிகழ்த்தினார். ■

திருப்பத்தூரில் கவியரங்கம்

திருப்பத்தூர் (வேலூர்-மா) இராமகிருஷ்ணா, மேல்நிலைப்பள்ளியில் 18-3-2000 அன்று மாலை 6.30 மணியளவில் திருப்பத்தூர் 'சந்தன நகர் கவிஞர் மன்றம்' நடத்திய கவியரங்கம் சிறப்பாக நடந்தது.

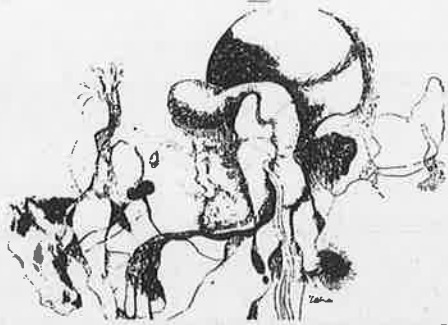
முன்னறிவித்தபடி 'வரி' என்ற தலைப்பில் கவிஞர். நா.சுப்புலட்சுமி தலைமையேற்க, தமிழ் திருமால் வரவேற்றார். சிறப்பு அழைப்பாளர்களாக எழுத்தாளர் பா.செயப்பிரகாசம், ச.மு.விமலானந்தன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டார்.

'வரி'க்காக கவிஞர்கள் தென்னன், இராமசாமிக் இளம்பரிதி, செல்வம், குறள்வேல், உமாதீபன், நாராயணி கண்ணகி, தேவராசன், காசிநாதன், சின்னன்னன், தமிழ்தாசன், உத்ராதேவி, சக்திவெங்கடேசன், சோலை இசைக்குயில், ராகவன், இளங்கோவன், திங்களவன் நிரஞ்சன், சூரியா ஆகியோர் கவிதை வாசித்தனர். இறுதி உரையாக 'எழுத்தாளர் பா.செயப்பிரகாசம் அவர்கள், கவிஞர்கள் பாடிய வரிகளிலிருந்து சில வரிகளை வரிசைப்படுத்தி எழுத்தாளர்களின் நெறி முறைகளை எடுத்துரைத்தார். கவிஞர். குறள்வேல் நன்றியுரையுடன் கவியரங்கம் முடிவடைந்தது. ■

கவிஞன் இறந்தபோது...

ஓர் அமாவாசையில்
கவிஞன் இறந்தான்

கவிஞன் இறந்தது
அவன் கவிதைகளுக்குத்
தெரியாது

அவை
சிரித்து
விளையாடிக்கொண்டிருந்தன

நிலா இல்லாததால்
கவிஞன் இறந்தான் என்று
பேசிக்கொண்டார்கள்

நிலா
அவன் கவிதைகளிடம்
இருந்தது.

கவிஞன் இறந்தால்
கண்ணீர் சிந்தாதீர்கள்

அவனே
ஒரு கண்ணீர்த் துளியாய்ச்
சிந்தியவன்தான்

அவனை
எங்கே புதைப்பது என்று
கவலைப்படாதீர்கள்

கவிஞன்
தன்னைத் தானே
அவன் கவிதைகளுக்குள்
புதைத்துக் கொள்கிறான்

சொற்கள்
அவன் கல்லறைக்காக
அவனே தேர்ந்தெடுக்கும்
கற்கள்

புதிரிலோர் முடிச்சு நான்

உரைகளற்ற மொழியிலே
உதித்து வந்த வார்த்தை நான்
திரைகளற்ற வெளியிலே
தீட்டிவைத்த சித்திரம்
தரைகளற்ற பூமியில்
தழைத்து வந்த பூங்கொடி
கரைகளற்ற கடலிலே
கலக்க ஓடும் ஆறுநான்

மனக் கணக்கில் வந்திலா
வானும் மண்ணும் யாவையும்
உனக்கெனப் படைத்ததோ?
எனக்கெனப் படைத்ததோ?
உனக்கெனப் படைக்கவோ
உற்ற தேவை இல்லையே
எனக்கெனப் படைத்ததேல்
எதற்கென அறிந்திலேன்

சதிரிலோர் குறிப்பு நான்
சப்தமற்ற அபிநயம்
எதிரிலோர் சபையிலே
இருப்பவர்கள் அந்தகர்
கதிரிலோர் இருள் கலக்கக்
கவிதை என்று பாடுவேன்
புதிரிலோர் முடிச்சுநான்
புதிர்விழும்பு தெங்ஙனம்?

மோதலாகத் தோன்றிடும்
முரண்களாம் படைப்பெலாம்
காதலர்கள் ஆகவே
கடவுளிங் கியற்றினான்
காதல் செய்வதொன்றுதான்
கடவுள் பூசை ஆகுமே
காதலென்ப தில்லையேல்
கடவுள் கூட இல்லையே

சிறுகொடிந்து வீழ்ந்ததோர்
தெய்வ வானப் புறவைநான்
இறுகொடிந்து வீழ்ந்ததை
எழுது கோலென் றேந்தினேன்
பிறகொடிந்து போன யாவும்
பெற்றுநான் பறக்கிறேன்
விறகொடிந்த காட்டிலே
வெந்நெருப்பு புதித்ததே.

குறிப்பேடு

தமிழ் இலக்கியச் சங்கப் பலகை-குறள்பீடத்தின் முதல் பொதுக்குழுக் கூட்டம் 11-6-2000 அன்று மாண்புமிகு முதல்வர் தலைமையில் தலைமைச் செயலகத்தில் நடந்தது.

சிறப்பு அழைப்பாளராக சாகித்திய அகாடெமிச் செயலர் கவிஞர் கே.சச்சிதானந்தன் கலந்து கொண்டார்.

முதல்வர் உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்கச் சிலர் தங்கள் கருத்துக்களைக் கூறினர்.

நான் முன்வைத்த கருத்துக்கள்:

தனித்தனித் துறையாகப் பிரித்துப் பலருக்கு விருது தருவதை விட ஆண்டுக்கு ஒருவருக்குப் பெருந்தொகையாக விருது அளிக்கலாம்.

திராவிட இயக்கம் சிறந்த படைப்புகளைத் தரவில்லை என்ற வஞ்சகமான விமர்சனத்தைப் பொய்யாக்கும் வகையில் திராவிட உணர்வுடைய படைப்பாளிகளின் எழுத்துக்களைத் தொகுத்து வெளியிட வேண்டும்.

20ஆம் நூற்றாண்டுக் கவிஞர்களின் சிறந்த கவிதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆங்கிலத்திலும் இந்தியிலும் மொழி பெயர்த்து வெளியிட வேண்டும்.

ஆங்கிலத்தில் இருக்கும் 'பிரின்ஸ்டன் என்ஸைக்ளோபீடியா ஆஃப் பொயட்ரி அண்ட் பொயடிக்ஸ்' போலத் தமிழ்க் கவிதைத் துறைக்கான கலைச் சுளஞ்சியம் ஒன்று உருவாக்க வேண்டும்.

தமிழகம் மறந்துபோன சுத்தானந்த பாரதியார் தமிழ்ஒளி போன்ற கவிஞர்களின் தொகுதிகளை வெளியிட வேண்டும்.

தமிழில் வெளிவரும் நூல்கள் அனைத்தையும் பற்றி விவரங்கள் அளிக்கும் தகவல் ஏடு ஒன்று வெளியிட வேண்டும்.

தமிழ் இலக்கியத்திற்கென இணைய வலைத்தளம் ஒன்று உருவாக்க வேண்டும்.

குறள்பீடத்திற்கெனத் தனியாக ஒரு கட்டிடம் வேண்டும். அதில் கலை, இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் நடத்துவதற்கான அரங்கம், கலை, இலக்கிய வாதிகள் தங்குவதற்கான விடுதி ஆகியவை இருக்க வேண்டும்.

பொங்கலை ஒட்டிப் பிற நாட்டில் உள்ள தமிழர்களும் கலந்துகொள்ளும் வகையில் முதல் தமிழ் விழா நடத்த வேண்டும். குறள்பீட விருது

இவ்விழாவில் வழங்கலாம்.

இந்தக் கருத்து முதல்வருக்குப் பிடித்துப்போனது விருது பொங்கலன்று வழங்கலாம். என்று அங்கேயே அறிவித்தார்.

முனைவர் ச.வே.சுப்பிரமணியம், முனைவர் சிலம்பொலி சு.செல்லப்பன், திரு. சு.சமுத்திரம், முனைவர் சு.சண்முகசுந்தரம் ஆகியவரோடு என்னையும் செயற்குழு உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்.

நான் அமெரிக்கா சென்றிருந்ததால் 27-7-2000 அன்று நடந்த முதல் செயற்குழுக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அக்கூட்டத்தில் என் கருத்துக்களில் பெரும் பாலானவை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டுள்ளன.

○

அமெரிக்கத் தமிழ்ச் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பும், தமிழ்நாடு அறக்கட்டளையும் இணைந்து நடத்தும் தமிழ் விழாவுக்கு வருமாறு அழைப்பு வந்தது. ஜூன் 25 அன்று அமெரிக்கா புறப்பட்டேன். விழாவில் என்னோடு ஜெயகாந்தன், சுகிசிவம், பேராசிரியர் இராம.சுந்தரம், ஆதிரை சுண்ணப்பன், புதிய தமிழகம் தலைவர் டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி, குமரி அனந்தன், பின்னணிப் பாடகி ஹரிணி, நகைச் சுவைநடிகர் தாமு ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

விழா ப்ளோரிடா மாநிலத்தில் உள்ள தாம்பா என்ற ஊரில் ஜூலை 1,2,3, ஆகிய நாட்களில் மிகச் சிறப்பாக நடந்தது.

அமெரிக்காவில் பல்வேறு ஊர்களில் உள்ள தமிழ்ச் சங்கங்களின் சார்பாகப் பலர் வந்திருந்தனர்.

ஜூலை 2ஆம் தேதி என் தலைமையில் கவியரங்கம். அதில் அமெரிக்கத் தமிழர்களான ஞான சண்முகம், சுமதிராம், அரசு செல்லையா, கோம்ஸ் சுணபதி, சிவா சின்னத்தம்பி ஆகியோர் கவிதைகள் படித்தனர்.

சுமதிராம் தொலைக்காட்சிக்காக என் நேர் காணலை ஒளிப்பதிவு செய்து கொண்டார்.

ஜூலை 3 அன்று தமிழின் தனிச் சிறப்புக்களை விவரித்துச் சொற் பொழிவு ஆற்றினேன்.

மூன்று நாட்கள் நடந்த விழாவில் முத்தமிழும் அமெரிக்காவில் அரங்கேறியதைப் பார்த்தபோது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

'ஹயத்' என்ற நட்சத்திர விடுதியில் தங்க ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். கடைசி இருநாள் விழாவும் அங்கேயே நடந்தது.

விழாவுக்கு நடிகை சிம்ரணை அழைக்கப் பெரும் பாடு பட்டிருக்கிறார்கள். நல்லவேளை அது கைகூடவில்லை.

அமெரிக்காவுக்குச் செல்லும்போது ஊறுகாய், அப்பளம் போன்றவற்றை எடுத்துச் செல்வதைப் போலச் சிலர் சினிமா மோகம், சாதிவுணர்வு ஆகியவற்றையும் எடுத்துச் சென்றிருப்பதை அறிந்து மனம் வேதனைப்பட்டது.

ஆனால் மொழி உணர்வு மிக்கவர்கள் சிலரும் அங்கே இருப்பதைப் பார்த்தபோது ஆறுதலாக இருந்தது.

விழா முடிந்தபின், கூட்டமைப்பின் தலைவர் டாக்டர் ராஜசேகரன் என்னைத் தனியாக அழைத்துச் சென்று 'குறை நிறை இருந்தால் சொல்லுங்கள்' என்றார்.

'அமெரிக்க மண்ணில் தமிழ் மணம் பரப்ப நீங்கள் செய்யும் பணிகள் பாராட்டத் தகுந்தவை. பெருந்தொகை அளித்து நடிகர் நடிகைகளை அழைப்பதைத் தவிர்த்து தமிழறிஞர்களையும், இலக்கிய வாதிசனையும் அழையுங்கள். தமிழிசை பாடுவோர் இருக்கின்றனர். நவீன நாடகங்களை நடத்துவோர் இருக்கின்றனர். இத்தகைய நல்ல கலைஞர்களை அழையுங்கள். அழைக்கப்பட்டவர்களை நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்' என்று அவரிடம் சொன்னேன்.

தாம்பாவில் டாக்டர் பழனி-பரிமளா வீட்டில் தங்கியிருந்தேன். பரிமளாவிடம் சமய தத்துவ நூல்கள் நிறைய இருந்தன. என் பசிக்கு நல்ல விருந்து கிடைத்தது.

யூத மதத்தின் ஞான மார்க்கமாகிய கப்பாலா (Kabbala) பற்றிப் படித்தேன். அதைப் பற்றி ஒரு கூட்டுரை எழுதி அங்கிருந்தே 'ஜூனியர் விகட்னுக்கு அனுப்பிவைத்தேன்.

ஜூலை 8: ஷிகாகோவில் உள்ள இடைமேற்கு மாநிலத் தமிழ்ச் சங்கம் சார்பாக வ.ச.பாபு கோடை விழாவுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார். 'சிறகடித்துப் பறக்கும் சிந்தனைகளும் உயரப் பறக்கும் உள்ளதக் கவிதைகளும்' என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினேன். திரு இராமமோகனும், பேராசிரியர் இராமசுந்தரமும் பேசினார்கள்.

ஷிகாகோவில் (பார்ட்லெட்) சந்திரகுமார் வீட்டில்

தங்கியிருந்தேன். கலை, இலக்கிய ஈடுபாடுடையவர். என் ரசிகர். நிறைய நூல்களை வைத்திருந்தார். 'இவற்றில் உங்களுக்கு எது வேண்டுமோ எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்றார். இப்படி ஒரு புத்தக வள்ளலை நான் பார்த்ததில்லை. 'கவிக்கோ' வுக்குப் பயன்படும் வகையில் அருமையான இலக்கியங்களையும், ஓவிய நூல்களையும் அள்ளிக்கொண்டு வந்தேன்.

அவருடைய வீட்டில் 'கெப்பா' (கம்பளம்) என்ற இரானியப் படம் ஒன்றும் போட்டுக் காட்டினார். இரானிய நாட்டுப்புறக் கதை ஒன்றை அற்புதமான திரைக் கவிதையாகத் தயாரித்திருந்தார்கள். மறக்க முடியாத அனுபவம்.

அங்கே 'பார்ன்ஸ்', 'பார்டர்ஸ்', பெரிய புத்தகக் கடைகள், போர்ஹே, லாங்ஸ்டன் ஹ்யூக்ஸ், சீமஸ் ஹீனே, சில்வியா ப்ளாட் கவிதைப் புத்தகங்கள், 'தி ஹைகூ ஹாண்ட்புக்' போன்ற பல நூல்கள் வாங்கினேன்.

பர்க்லி பல்கலைக் கழகத்தில் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற டாக்டர் ஹார்ட்டைச் சந்திக்க முடிந்தது. சென்ற முறை (1991) நான் அமெரிக்கா சென்றிருந்தபோது பர்க்லி பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் ஆய்வு இருக்கை ஏற்படுத்தினால் நல்லது என்று என்னிடம் கூறினார். 'எவ்வளவு ஆகும்?' என்றேன். '4 இலட்சம் டாலர்' என்றார்.

அந்தப் பயணத்தின்போது நான் பேசிய ஊர்களில் இதைப் பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்து இருக்கக்கூடாது நிதி திரட்டலைத் தொடங்கிவைத்தேன். முதல் கூட்டத்திலேயே ஒருவர் ஆயிரம் டாலர் தந்தார்.

'நீங்கள் தொடங்கிய முயற்சி வெற்றி பெற்று விட்டது. ஆய்வு இருக்கை ஏற்படுத்திவிட்டோம். உங்களுக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும்' என்று மனம் நெகிழ்ந்து கூறினார் ஹார்ட்.

ஜூலை 15 அன்று வடக்குக் கரோலினா ஏபெக்ஸில் நிகழ்ச்சி. செல்வன் வீட்டில் தங்கல். அங்கே அருங்காட்சியகத்தில் புகழ்பெற்ற சிற்பக் கலைஞர் ரோடினின் சிற்பங்கள் சிறப்புக் கண்காட்சியாகத் திரட்டி வைத்திருந்தார்கள். புகைப்படங்களில் பார்த்து ரசித்த 'சிந்தனையாளர்' போன்ற சிற்பங்களை நேரில் கண்டபோது புல்லரித்தது.

ஜூலை 22 வாஷிங்டனில் என் தலைமையில் கவியரங்கம். கவிதைகளை அரங்கேற்றியவர்கள்: தியாகராஜன், சுந்தரம் நடராஜா, சந்திரசேகரன், வேல்முருகன், வெங்கடராமன், முத்துக்குமார்.

ஜூலை 23 அன்று தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் நடராஜன் வீட்டில் கலந்துரையாடல், சுகி சிவமும் கலந்துகொண்டார்.

வாஷிங்டன் தமிழர்கள் மட்டும் கேட்கும் வகையில் சிறிய வானொலி நிலையம் ஒன்றை ஆண்டி கிரியும் நண்பர்களும் நடத்துகிறார்கள். அதற்காக என் நேர்காணல் ஒன்றைப் பதிவு செய்து கொண்டார்கள்.

வாஷிங்டன் பயணத்தின்போது தங்கியது கபூர்கோசி நீலோஃபர் தம்பதிகளின் வீட்டில். சுவாரஸ்யமான தம்பதிகள். நீலோஃபர் சிறுகதை எழுத்தாளர்.

இந்தத் தம்பதிகளோடு ஸ்மித்ஸோரியன், மியூசியத்தில் ஓவியங்களைப் பார்த்தது, பால்டிமோரில் 'பயரேட் ஷிப்'பில் அமர்ந்து தரையிலும் கடலிலும் சென்று அந்த அழகான பழைய ஊரை ரசித்தது, லாரே என்ற இடத்தில் இருக்கும் அதிசயமான பெரிய குகையைக் கண்டு பிரமித்து நின்றது எல்லாமே அற்புதமான அனுபவங்கள்.

ஜூலை 29 நியூயார்க் தமிழ்ச் சங்க நிகழ்ச்சி. கோயில் அரங்கத்தில் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள்.

தங்கியது பத்திரிக்கையாளர் பிரகாஷ்கவாமி வீட்டில். அவர் துணைவி உமாவின் சமையல் சுவையில் அமெரிக்காவில் இருப்பதே மறந்து போயிற்று.

ஜூலை 31 நந்தா, 'கனடியன் தமிழ் ப்ராட்காஸ்டிங் கார்ப்பரேஷனுக்காக என் நேர்காணலைப் பதிவு செய்துகொண்டார்.

அமெரிக்காவுக்கு நான் சென்றது இது இரண்டாம் முறை. 'கவிக்கோ' வை அறிமுகம் செய்யும் நோக்கத்திலேயே இப்பயணத்தை மேற்கொண்டேன். அந்த வகையில் இந்தப் பயணம் பயனுடையதாக இருந்தது.

சந்திரகுமாரும், சுமதிராமும் 'கவிக்கோ'வின் அமெரிக்கப் பிரதிநிதிகளாகச் செயல்பட சம்மதித்திருக்கிறார்கள்.

○

கவிக்கோ பதிப்பகம் அப்துல் ரகுமான்

நூல்கள்

1. நேயர் விருப்பம்	25-00
2. பால்வீதி	25-00
3. சுட்டு விரல்	35-00
4. ஆபாலனை	35-00
5. சொந்தச் சிறைகள்	35-00
6. பித்தன்	35-00
7. முட்டைவாசிகள்	35-00
8. அவளுக்கு நிலா என்று பெயர்	40-00
9. விதைபோல் விழுந்தவன் (அண்ணா கவியரங்கக் கவிதைகள்)	25-00
10. முத்தமிழின் முகவரி (கலைஞர் கவியரங்கக் கவிதைகள்)	20-00

நூல்கள் கிடைக்கும் இடம்:

திருமகள் நிலையம்
55, வேங்கட நாராயணா ரோடு,
தி.நகர்,
சென்னை - 600 017.

நர்மதா பதிப்பகம்

16/2, ராஜாபாதர் தெரு,
தி.நகர்,
சென்னை - 600 017.

ராணா மறைவு

"ராணா இலக்கிய விருதினை" 1993ஆம் ஆண்டு நிறுவி, சிறந்த படைப்பாளிக்கு ஆண்டுதோறும் ரூபாய் பத்தாயிரமும், பாராட்டிதழும், சென்ற ஆண்டிலிருந்து இவ்விருதினை ரூபாய் இருபத்தைந்தாயிரமாக உயர்த்தி வழங்கி வந்தவருமான திரு. ராணா கே.வி.இலட்சுமணன் அவர்கள் 3.8.2000. வியாழன்று இயற்கை எய்தினார். அவரைப் பிரிந்து வருந்தும் உற்றார் உறவினர்களுக்கு ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

'கவிக்கோ' ஆசிரியர் குழு

இன்றே படித்து பயன்பெற இணையற்ற படைப்பு!
நபிகள் நாயகத்தின் நல்லுரைத் தொகுப்பு!
அனைத்து மக்களும் படித்துப் பயன்பெற மகத்தான வாய்ப்பு!

நபிகளாரின் பொன் மொழிகள்

ஸஹீஹுல் புகாரி

(அரபி மூலமும் தமிழாக்கமும்)

திருக்குர்ஆனை அடுத்து மதித்துப் போற்றப்படும் ஆதாரபூர்வ இஸ்லாமிய
நன்னெறிக் களஞ்சியம்!

இல்லங்கள் தோறும் இருக்க வேண்டிய பொன்மொழிச் சுரங்கம்!
வையத்தை வாழ்விக்க வந்த வள்ளல்
நபியின் வழி மொழித் தொகுப்பு!

அரபி மூலத்துடன் அழகு தமிழில் அகத்தை மலர்விக்கும் அணிமலர்!
எண்ண இனிக்கும் வண்ணக்கருவூலம்.

இன்றே வாங்கிப் படியுங்கள்!

ரஹ்மத் அறக்கட்டளையின் பெருமை மிகு வெளியீடு!

முதல் பாகம்	: ரூ 190/-
இரண்டாம் பாகம்	: ரூ 190/-
மூன்றாம் பாகம்	: ரூ 190/-
நான்காம் பாகம்	: ரூ 190/-
ஐந்தாம் பாகம்	விரைவில்

தபாலில் பெற ஒரு பிரதிக்கு ரூ20 வீதம் அனுப்பவும். D.D. அல்லது M.O.
மட்டுமே ஏற்கப்படும். செக் அனுப்ப வேண்டாம்! V.P.P.யில் அனுப்ப இயலாது.

கிடைக்கும் இடம்:

ரஹ்மத் பப்ளிகேஷன்ஸ்

29,இரண்டாவது மெயின் ரோடு, C.I.T காலனி,

மயிலாப்பூர், சென்னை : 600 004,

தொலைபேசி :499 73 73, FAX : 4984037

E- Mail -deen @ giasmd01.vsnl.net.in

இன்ஷா அல்லாஹ் அடுத்தடுத்த பாகங்கள் தொடர்ந்து வெளிவரும்.

இரவின் சுமை
இன்னும் குறையவில்லை
எதற்காக மனம் ஏங்கியதோ
அந்த விடுதலை வரவில்லை
வாருங்கள், தோழர்களே!
போகலாம்.
இன்னும் அந்த இலட்சியம்
கிடைக்கவில்லை.

தாளும் பேனாவும்
பறிக்கப்பட்டுவிட்டால் என்ன?
இதயக் குருதியில் நான்
விரல்களையே தோய்த்துக் கொண்டேன்.
இதழ்களுக்குப்
பூட்டுப் போட்டுவிட்டால் என்ன?
என் விலங்கின்
ஒவ்வொரு வளையத்திற்கும்
நாவைத் தந்துவிட்டேன்.

பைஸ் அகமத் பைஸ்